

**ΑΝΩΤΑΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΣΕΡΡΩΝ
ΣΧΟΛΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ
Μάθημα: Τεχνική Νομοθεσία
Εισηγητής: Δρ. Νικόλαος Κ. Παπαδόπουλος, Επιστημονικός
Συνεργάτης**

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Με θέμα:

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΟΥ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΥ

Του σπουδαστή Μιχαήλ Γιαγλή του Εμμανουήλ (Α.Μ.: 4444)

ΣΕΡΡΕΣ 2008

ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

A.E.I.	Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα
α.ν.	αναγκαστικός νόμος
Δ.Λ.Ο.Ε.Μ.	Διανεμητικού Λογαριασμού Οικογενειακών Επιδομάτων Μισθωτών
Ε.Κ.Α.Σ.	Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης
Ε.Τ.Ε.Α.Μ.	Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών
Ι.Ε.Κ.	Ινστιτούτο Επαγγελματικής Κατάρτισης
Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ.	Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών
Κ.Υ.Τ.	Κλάδος Υγείας Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.
Λ.Α.Ε.Κ.	Λογαριασμός για την Απασχόληση για τη Απασχόληση και την επαγγελματική Κατάρτιση
ν.	τυπικός νόμος
Ο.Α.Ε.Ε.	Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών
Ο.Α.Ε.Δ.	Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού
π.δ.	προεδρικό διάταγμα
Σ.	Σύνταγμα
Τ.Ε.Ε.	Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας
Τ.Ε.Ι.	Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα
Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.	Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων
ΦΕΚ	Φύλλο Εφημερίδος της Κυβερνήσεως

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

1. Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΕΝΙΚΩΣ	σελ. 5
2. Το ΤΣΜΕΔΕ ως ασφαλιστικός φορέας μηχανικών μελών του Τ.Ε.Ε.	σελ. 9
3. Το Δημόσιο ως ασφαλιστικός φορέας των μηχανικών δημοσίων υπαλλήλων	σελ. 23
4. Ο Ο.Α.Ε.Ε ως ασφαλιστικός φορέας μηχανικών ελεύθερων επαγγελματιών μη μελών του Τ.Ε.Ε.	σελ. 40
5. Το Ι.Κ.Α. ως ασφαλιστικός φορέας των μισθωτών μηχανικών που δεν είναι μέλη του Τ.Ε.Ε.	σελ. 49
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	σελ. 74
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	σελ. 75
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	σελ. 77

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Σκοπός της εργασίας αυτής είναι η εύρεση και η ερμηνεία των κανόνων δικαίου που διέπουν την ασφάλιση του μηχανικού αποφοίτου των Α.Τ.Ε.Ι. (κυρίως) ,αλλά και των Α.Ε.Ι. (Πολυτεχνικών Σχολών) Οι μηχανικοί διεξάγουν έρευνες και παρέχουν συμβουλές, σχεδιάζουν και διευθύνουν την παραγωγή μηχανών, μηχανικού εξοπλισμού και βιομηχανικών εγκαταστάσεων, εξοπλισμού και συστημάτων. Παρέχουν επίσης συμβουλές και διευθύνουν την λειτουργία, συντήρηση και επισκευή, ή μελετούν και παρέχουν συμβουλές από τεχνολογικής άποψης για συγκεκριμένα υλικά, προϊόντα και διαδικασίες.

Για την εύρεση των κανόνων δικαίου χρησιμοποιήθηκαν τα γενικά μέσα εύρεσης πηγών δικαίου (Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, Τράπεζες Νομικών Πληροφοριών, Κώδικας Διαρκούς Νομοθεσίας, συλλογές νόμων) ,αλλά και οι ιστοσελίδες του ΤΣΜΕΔΕ, του ΤΕΕ, του ΙΚΑ κ.α. . Για την ερμηνεία των ευρεθέντων κανόνων δικαίου, αξιοποιήθηκαν πρωτίστως οι γνώσεις που αποκομίσθηκαν στα πλαίσια του μαθήματος «Τεχνική Νομοθεσία» ,αλλά και η βιβλιογραφία που παρατίθεται στο τέλος της εργασίας αυτής. Επίσης, έγιναν επισκέψεις στις αρμόδιες υπηρεσίες του ΤΣΜΕΔΕ, του ΙΚΑ και του ΟΑΕΕ, από όπου αντλήθηκαν προφορικές πληροφορίες και συμβουλές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΓΕΝΙΚΩΣ

Κάθε άνθρωπος έχει ανάγκη προστασίας , όταν συμβαίνουν γεγονότα που εμποδίζουν την επαγγελματική του απασχόληση ή μειώνουν γενικότερα τα εισοδήματά του . Επινοήθηκαν λοιπόν θεσμοί κατάλληλοι για ν' αντιμετωπίζονται οι οικονομικές επιπτώσεις από τους λεγόμενους κοινωνικούς κινδύνους , όπως είναι η αναπηρία , η ανεργία, το γήρας, ο θάνατος, η ασθένια κ.α.

Πρόκειται για συστήματα κανόνων που ρυθμίζουν , ποια οικονομικά μέσα (ασφαλιστικές παροχές) πρέπει να χορηγήσει ένας δημόσιος συνήθως οργανισμός (ασφαλιστικός φορέας) στα πρόσωπα που υπάγονται σε αυτόν (ασφαλισμένους) , εφόσον συμπληρώνουν τις αναγκαίες χρονικές και οικονομικές προϋποθέσεις (χρόνο ασφαλίσεως , ασφαλιστικές εισφορές) και κινδυνεύουν από μείωση εισοδημάτων ή αύξηση των δαπανών τους (ασφαλιστικούς κινδύνους) .¹

Οι κοινωνικές ασφαλίσεις έχουν αρκετή προϊστορία στον ελληνικό χώρο . Είναι άξιο να μνημονευθεί ότι από τον 6ο π.Χ. αιώνα συναντούμε στην αρχαία Ελλάδα ίχνη κοινωνικής ασφάλισης κατά της ασθενείας . Στην βυζαντινή περίοδο υπήρχε εκτεταμένη ιδρυματική περίθαλψη των άπορων πολιτών . Στους χρόνους της τουρκοκρατίας ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων ενδιαφέρθηκαν να οργανώσουν ειδικά συστήματα κοινωνικής προστασίας με συντεχνιακή βάση . Η χρονική περίοδος από το 1860 μέχρι το 1930 μπορεί να χαρακτηριστεί κλασική περίοδος των κοινωνικών μας ασφαλίσεων, γιατί οι εξελίξεις των χρόνων εκείνων σημάδεψαν τη δομή του κοινωνικοασφαλιστικού μας συστήματος μέχρι σήμερα . Η νεότερη περίοδος των κοινωνικών ασφαλίσεων άρχισε να διαφαίνεται στις 7-4-1929 που ψηφίστηκε ο νόμος 6298/34 που ίσχυσε από 1.12.1937 ο οποίος αντικαταστάθηκε από τον ΑΝ 1846/51 που ισχύει με πολλές τροποποιήσεις μέχρι σήμερα .

Η ασφάλιση διακρίνεται σε δημόσια ασφάλιση (ή κοινωνική ασφάλιση) και σε ιδιωτική ασφάλιση . Η δημόσια ασφάλιση είναι συνήθως υποχρεωτική και ο ασφαλιστικός φορέας είναι το Δημόσιο ή κάποιον νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου . Στην περίπτωση δημόσιας ασφάλισης , ο ασφαλιστικός φορέας προσδιορίζεται από ειδικό νόμο . Η ιδιωτική ασφάλιση είναι συνήθως προαιρετική , αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις μπορεί να θεσπίζεται από τον Νόμο ως υποχρεωτική , όπως λ. χ. η ασφάλιση των αυτοκινήτων για την αστική ευθύνη έναντι τρίτων (ν. 489/1976).²

¹ Βλ. Κ. Κρεμαλή : ΔΙΚΑΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ , ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ (1985) σελ. 10 - 14

² Βλ. Ν. Παπαδόπουλος: ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟ – ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΤΕΙ ΣΕΡΡΩΝ 2005 σελ. 24-26

Η έννοια της κοινωνικής ασφάλειας στην Ελλάδα

Η έννοια της κοινωνικής ασφάλειας στην Ελλάδα αντιστοιχεί στον κύριο στόχο του εθνικού μοντέλου κοινωνικής προστασίας, ο οποίος εξυπηρετείται μέσω τριών συστημάτων: του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης για την προστασία των εργαζομένων, του συστήματος κοινωνικής πρόνοιας για την φροντίδα των ατόμων που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης και του εθνικού συστήματος υγείας για την κάλυψη όλων των ατόμων που διαμένουν στην Ελληνική επικράτεια. Από διοικητική άποψη, το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης συντονίζεται και εποπτεύεται κατά κύριο λόγο από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ενώ τα συστήματα υγείας και πρόνοιας συντονίζονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας.

Το *Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλισης* αποτελεί τον κύριο άξονα του Ελληνικού μοντέλου κοινωνικής προστασίας. Η λειτουργία του, όπως έχει διαμορφωθεί ιστορικά από τη δεκαετία του 1950 μέχρι σήμερα, επιδιώκει την κάλυψη των κινδύνων που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι, χορηγώντας παροχές και υπηρεσίες που αναπληρώνουν τη μείωση ή την απώλεια εισοδήματος από απασχόληση. Πρόκειται για ένα σύστημα κύριας και επικουρικής δημόσιας ασφάλισης, το οποίο λειτουργεί με βάση αυτόνομους ασφαλιστικούς φορείς. Οι φορείς αυτοί συγκροτούν τον πρώτο πυλώνα ασφάλισης στην Ελλάδα.

Ο δεύτερος και ο τρίτος πυλώνες ασφάλισης δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένοι σε σχέση με την εφαρμογή τους σε άλλα Κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρόσφατα όμως η Ελληνική Κυβέρνηση προχώρησε στη θεσμική κατοχύρωση των επαγγελματικών ταμείων, τα οποία αναμένεται να συμβάλουν στη διεύρυνση του επιπέδου προστασίας του ασφαλιστικού συστήματος και στη βελτίωση των ασφαλιστικών παροχών, αποτελώντας ουσιαστικά το δεύτερο πυλώνα ασφάλισης.

Το *Εθνικό Σύστημα Υγείας* θεσμοθετήθηκε μόλις στις αρχές της δεκαετίας του 1980, αποβλέποντας στην ιατροφαρμακευτική και νοσηλευτική κάλυψη των αναγκών του ελληνικού πληθυσμού μέσω της παροχής δωρεάν υπηρεσιών. Η λειτουργία του εξυπηρετεί όλα τα άτομα που διαμένουν στην Ελληνική επικράτεια. Ειδικά όμως για τους ασφαλισμένους σε φορείς δημόσιας ασφάλισης προβλέπεται η παροχή υπηρεσιών υγείας και από τους κλάδους υγείας των ταμείων τους. Η Κυβέρνηση προωθεί την περίοδο αυτή συγκεκριμένα μέτρα εκσυγχρονισμού των δημόσιων πολιτικών υγείας.

Οι εκσυγχρονιστικές παρεμβάσεις στον τομέα της υγείας εγκαινιάστηκαν ουσιαστικά με την υιοθέτηση του Ν. 2519/1997 για την «*Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμό του Εθνικού Συστήματος Υγείας, οργάνωση των υγειονομικών υπηρεσιών, ρυθμίσεις για το φάρμακο και άλλες διατάξεις*» και συνεχίζονται κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 2000 με την υιοθέτηση του Ν. 2889/2001 «*Βελτίωση και εκσυγχρονισμός του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις*» και του Ν. 2955/2001 «*Προμήθειες Νοσοκομείων και λοιπών μονάδων υγείας των ΠεΣΥ και άλλες διατάξεις*». Ο Ν.2889/01 εισήγαγε σημαντικές τροποποιήσεις στην οργανωτική διάρθρωση του συστήματος υγείας, καθώς προχώρησε στην ίδρυση των Περιφερειακών Συστημάτων

Υγείας (ΠεΣΥ), τα οποία αποτελούν αποκεντρωμένα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που εποπτεύουν όλα τα νοσηλευτικά ιδρύματα του ΕΣΥ. Τα ΠεΣΥ διέπονται από ένα ιδιαίτερο θεσμικό πλαίσιο το οποίο αποτυπώνεται στις ρυθμίσεις του Π.Δ. 357/2001 «*Οργανισμός Κεντρικής Υπηρεσίας των Περιφερειακών Συστημάτων Υγείας (ΠεΣΥ)*».

Το Σύστημα Κοινωνικής Πρόνοιας συνθέτει το τελικό δίκτυο ασφάλειας για τα άτομα εκτός αγοράς εργασίας που βρίσκονται σε κατάσταση ανάγκης. Λειτουργεί με βάση κατηγορικά προγράμματα προστασίας για συγκεκριμένες ομάδες του πληθυσμού, τα οποία εγκαινιάστηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 1960 και επεκτάθηκαν ουσιαστικά κάθε όλη τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980. Το σύστημα χορηγεί χρηματικά επιδόματα, παροχές σε είδος και κοινωνικές υπηρεσίες φροντίδας μέσω αποκεντρωμένων νομικών προσώπων που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας. Κοινωνικές υπηρεσίες σε μικρότερη έκταση παρέχονται επίσης από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και από ένα πλέγμα εθελοντικών οργανισμών και μη κυβερνητικών οργανώσεων που δραστηριοποιούνται έντονα ιδίως στο πεδίο προστασίας των παιδιών, των προσφύγων και των ατόμων με ειδικές ανάγκες.³

Η θεσμοθέτηση ενός σύγχρονου Εθνικού Συστήματος Κοινωνικής Φροντίδας εξασφαλίστηκε το 1998 με την ψήφιση του Ν.2646/98 και προωθήθηκε το 2001 με την επεξεργασία του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Κοινωνική Ενσωμάτωση 2001-2003. Ο Ν. 2646/98 θέτει τις βάσεις για τη δημιουργία ενός σύγχρονου μοντέλου προνοιακής παρέμβασης που αποβλέπει τόσο στην εξυπηρέτηση νέων αναγκών όσο και στον εξορθολογισμό της διοικητικής και οργανωτικής λειτουργίας των παραδοσιακών προνοιακών φορέων. Το μοντέλο αυτό στηρίζεται σε ένα ενιαίο και αποκεντρωμένο πλαίσιο που ενεργοποιείται μέσω της δράσης των φορέων του δημόσιου τομέα που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, των ιδιωτικών φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που αναγνωρίζονται ως ειδικώς πιστοποιημένοι φορείς του Συστήματος και εγγράφονται στο αντίστοιχο Μητρώο της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και των οργανώσεων εθελοντικού χαρακτήρα (πρωτοβάθμιες, δευτεροβάθμιες και τριτοβάθμιες Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις που αποτελούν είτε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα είτε σωματεία ή συλλόγους που δραστηριοποιούνται στην εθελοντική παροχή υπηρεσιών προς άτομα ή ομάδες πληθυσμού).⁴

³ Βλ. **Τραϊανός Π.** : ΙΚΑ ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ , ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΩΓΙΓΙΑ σελ. 25 - 30

⁴Βλ. **Σισσούρας Α. / Αμίτσης Γ.** : 'Το κοινωνικό δίκτυο ασφάλειας και οι μηχανισμοί εφαρμογής του στο ελληνικό σύστημα κοινωνικής προστασίας', σ. 537-566, σε Θ. Σακελλαρόπουλος (επ.), Η Μεταρρύθμιση του Κοινωνικού Κράτους, Κριτική, Αθήνα, 1999

Η ιστορική εξέλιξη του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στο πλαίσιο λειτουργίας του Ελληνικού μοντέλου κοινωνικής ασφάλειας⁵

Η κοινωνική ασφάλιση στην Ελλάδα πρωτοεμφανίζεται ως θεσμός με το διάταγμα της 15^{ης} Δεκεμβρίου 1836, με το οποίο συστήθηκε το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο (ΝΑΤ), που όμως άρχισε να λειτουργεί από το 1861.

Η νομοθετική κατοχύρωση του θεσμού εξασφαλίστηκε το 1922 με την ψήφιση του Ν. 2868/1922 «Περί υποχρεωτικής ασφαλίσεως των εργατών και ιδιωτικών υπαλλήλων». Ο νόμος αυτός αποτέλεσε τη βάση για την ίδρυση κατά τη διάρκεια του μεσοπολέμου κλαδικών ασφαλιστικών ταμείων.

Το 1934 ψηφίστηκε ο βασικός νόμος 6298/1934 «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων». Την ίδια περίοδο προωθήθηκαν επίσης νομοθετικά μέτρα για την ίδρυση φορέων κύριας ασφάλισης, όπως του Ταμείου Ασφαλίσεως Εμπόρων (ΤΑΕ) και του Ταμείου Επαγγελματιών και Βιοτεχνών (ΤΕΒΕ), που άρχισαν να λειτουργούν το 1940. Το 1935 καθιερώθηκε η υποχρεωτική ασφάλιση όλων των μισθωτών στο Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), που αποτέλεσε το γενικό φορέα κοινωνικής ασφάλισης των μισθωτών. Η λειτουργία του ΙΚΑ άρχισε την 1.1.1937, αλλά η χορήγηση παροχών ρυθμίστηκε το 1951 με τον Αναγκαστικό Νόμο 1846/51, ο οποίος με τις διαδοχικές του τροποποιήσεις συνθέτει και το ισχύον θεσμικό πλαίσιο του φορέα.

Η επέκταση της ασφαλιστικής προστασίας του πληθυσμού εξασφαλίστηκε το 1961 με την ίδρυση του Οργανισμού Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), ο οποίος κάλυψε σχεδόν το σύνολο του αγροτικού πληθυσμού. Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1990 προωθήθηκαν σημαντικές παρεμβάσεις για τη μεταρρύθμιση και τον εκσυγχρονισμό του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, οι οποίες ουσιαστικά ολοκληρώθηκαν το 2002 με την έκδοση του Ν. 3029/2002 για τη μεταρρύθμιση του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης. Οι παρεμβάσεις αυτές επικεντρώθηκαν σε ζητήματα οργάνωσης, χρηματοδότησης και χορήγησης των ασφαλιστικών παροχών με έμφαση στις συνταξιοδοτικές παροχές. Σύμφωνα με το ισχύον Σύνταγμα, η κοινωνική ασφάλιση είναι δικαίωμα όλων των μελών της κοινωνίας.⁶

⁵ Οι πληροφορίες αυτές αντλήθηκαν από την ιστοσελίδα www.ggka.gr ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

⁶ Βλ. **Ρομπόλης Σ. / Ρωμανιάς Γ. / Μαργιός Β.**, : Αναλογιστική Μελέτη του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, ΙΝΕ ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, Αθήνα, 2001 σελ. 223-226

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Το ΤΣΜΕΔΕ ως ασφαλιστικός φορέας μηχανικών μελών του Τ.Ε.Ε.

ΓΕΝΙΚΑ

Το κατεχοχίν Ταμείο του Μηχανικού , όπως προκύπτει από την επωνυμία του και το ιδρυτικό του νόμο , είναι το Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (συντομογραφικός < Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.>) .

Το Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων είναι ένας ασφαλιστικός φορέας με μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου. Διέπεται από τον α.ν. 2326/1940 "Περί Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών & Εργοληπτών Δημοσίων Έργων" (ΦΕΚ Α' 145/40), ο οποίος τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τον Ν. 915/79 (ΦΕΚ 103/Α/8.5.79). Ο κλάδος συντάξεων υφίσταται από το έτος 1934, ο κλάδος υγείας από το έτος 1963 και ο κλάδος Ε.Λ.Π.Π. (Ειδικό Λογαριασμό Προσθέτων Παροχών) από το έτος 1979.

ΚΛΑΔΟΙ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

Όπως ήδη προαναφερθήκαμε , στο Ταμείο λειτουργούν τρεις (3) κλάδοι:

- Κλάδος Κύριας Σύνταξης (από το 1934)
- Κλάδος Υγείας (από το 1963)
- Κλάδος Ειδικού Λογαριασμού Προσθέτων Παροχών, ο οποίος προβλέφθηκε με τον ν. 915/1979 . Με το άρθρο 2 του ν. 3518/2006 καταργήθηκε ο κλάδος αυτός . Η πρόσθετη σύνταξη του κλάδου αυτού από την Ειδική Προσαύξηση που βαρύνει τον κλάδο κύριας σύνταξης ΤΣΜΕΔΕ και καταβάλλεται από αυτόν.

Σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 2326/1940 , το οποίο τροποποιήθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 915/79 στο ΤΣΜΕΔΕ ασφαρίζονται :

1. Τα μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος (Αρχιτέκτονες, Πολ. Μηχανικοί κ.τ.λ.) καθώς και οι Εργολήπτες Δημοσίων Έργων (Α.Ν. 2326/40).
2. Οι ελεύθερα απασχολούμενοι Υπομηχανικοί των Σχολών του Ν.Δ. 3971/59 που τελούσαν υπό την εποπτεία του Ε.Μ.Π. (Ν915/79).
3. Οι έμμισθοι Υπομηχανικοί του Ν.1027/80 και Ν.1028/80,
4. Οι Εργολήπτες Δημοσίων Έργων απόφοιτοι των ΚΑΤΕΕ-ΤΕΙ σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 1156/97 Απόφαση του Δ.Σ. του ΤΣΜΕΔΕ.
5. Οι μόνιμοι υπάλληλοι του ΤΕΕ και του ΤΣΜΕΔΕ.
6. Ο Διευθυντής Ιατρός και ο Αναπληρωτής Διευθυντής (επί θητεία) του Κ.Υ.Τ. καθώς και οι με έμμισθη εντολή Δικηγόροι.

Σύμφωνα με την ειδική διάταξη του άρθρου αρ. 6ξ1 εδ. Β αν. 2326/40 (όπως τροποποιήθηκε με αρ. 10 ν. 1211/1981), όσοι μηχανικοί η υπομηχανικοί υπηρετούν στη ΔΕΗ μπορούν να επιλέξουν την εξαίρεση από το ΤΣΜΕΔΕ , με δήλωση τους εντός 6 μηνών από την πρόσληψη τους και την υπαγωγή τους στον ασφαλιστικό φορέα ΟΑΠ – ΔΕΗ (οργανισμός ασφάλισης προσωπικού) .⁷

⁷ βλ . Για το ιστορικό και νομοθετικό πλαίσιο που διέπει τον Ο.Α.Π. – Δ.Ε.Ι. www.dei.gr
Ιστοσελίδα Δ.Ε.Η. , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

Η διοικητική διάρθρωση του ΤΣΜΕΔΕ.

Το ΤΣΜΕΔΕ διοικείται από 11 μέλές Συμβούλιο στο οποίο μετέχουν:

1. Τρείς (3) ασφαλισμένοι μέλη του ΤΕΕ κ των οποίων ένας είναι από τους απασχολούμενους στις ιδιωτικές επιχειρήσεις και ένας από τους μελετητές
2. Ενας (1) ασφαλισμένος μέλος της ΠΕΔΜΕΔΕ ή ΠΕΔΜΗΕΔΕ
3. Ενας (1) ασφαλισμένος μέλος της ΕΜΔΥΔΑΣ
4. Ενας (1) ασφαλισμένος μέλος της ΠΕΣΕΔΕ
5. Ενας (1) ασφαλισμένος μέλος της ΕΕΤΕΜ
6. Ενας (1) συνταξιούχος μέλος της ΕΣΤΑΜΕΔΕ
7. Ενας (1) υπάλληλος του ΥΠ.Ε.Κ.Α. και ο Κυβερνητικός Επίτροπος
8. Ενας (1) ειδικός σε θέματα Οργάνωσης (Υπουργική Απόφαση 1592/30.08.90)
9. Ενας (1) ειδικός σε θέματα Οικονομικά (Υπουργική Απόφαση 1592/30.08.90)
10. Ενας (1) εκπρόσωπος των υπαλλήλων του ΤΣΜΕΔΕ όταν συζητούνται θέματα Προσωπικού ή οργάνωσης και λειτουργίας του Ταμείου (Υπουργική Απόφαση 2006/31.12.86)

Η σημερινή σύνθεση του Δ.Σ. του ΤΣΜΕΔΕ ορίσθηκε με βάση την Φ. 0043/11255/560/5.9.2005 απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΦΕΚ 227/13.9.2005) . Με την 769 / Συν. 5259 / 15-9-2005 απόφασή του, το Δ.Σ. του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. εξέλεξε τον ΠΡΟΕΔΡΟ και τον ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟ του .

Η θητεία του Συμβουλίου είναι για τρία (3) χρόνια.⁸

⁸ Βλ. www.tsmede.gr Ιστοσελίδα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

Η εγγραφή στο ΤΕΕ ως προϋπόθεση για την ασφάλιση στο ΤΣΜΕΔΕ .

Προϋπόθεση για την υπαγωγή στην ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ είναι η εγγραφή στο ΤΕΕ (Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας) .

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας ιδρύθηκε το 1923, είναι Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου με αιρετή Διοίκηση. Κατά τους κανόνες της Ελληνικής Πολιτείας ως νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου εποπτεύεται τυπικώς από το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας έχει σκοπό την προαγωγή της επιστήμης στους τομείς που σχετίζονται με την ειδικότητα των μελών του, της τεχνικής και της τεχνολογίας γενικά και την αξιοποίηση τους για την οικονομική, κοινωνική, και πολιτιστική ανάπτυξη της χώρας στο πλαίσιο των αρχών της αειφορίας και της προστασίας του περιβάλλοντος.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας στα πλαίσια του σκοπού του είναι ο Τεχνικός Σύμβουλος της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα:

Μελετά με δική του πρωτοβουλία ή έπειτα από ανάθεση ή αίτηση αυτοτελώς ή σε συνεργασία με άλλους κοινωνικούς ή επιστημονικούς φορείς ή επιμελητήρια οποιοδήποτε σχετικό επιστημονικό, τεχνικό, τεχνοοικονομικό, ή αναπτυξιακό θέμα που ενδιαφέρει το κοινωνικό σύνολο. Γνωμοδοτεί, έπειτα από πρόσκληση των αρμοδίων αρχών ή άλλων φορέων, του δημοσίου τομέα ή συνδικαλιστικών φορέων και μέσα σε οριζόμενο εύλογο χρονικό διάστημα, για οποιοδήποτε θέμα της αρμοδιότητάς του. Συλλέγει στατιστικά στοιχεία σε σχέση με το τεχνικό δυναμικό, την τεχνική, επιστημονική, κατασκευαστική και σχετική βιομηχανική δραστηριότητα, τα τεχνικά υλικά, τον εξοπλισμό και την τεχνολογία, καταρτίζει στατιστικές και παρέχει σχετικές πληροφορίες προς τις αρμόδιες αρχές ή άλλους φορείς. Παρέχει τη συνδρομή του για την άρτια κατάρτιση και εφαρμογή των αναπτυξιακών προγραμμάτων, την αξιοποίηση των φυσικών πόρων, την βελτίωση της ποιότητας ζωής, την προστασία του περιβάλλοντος, εκπονεί μόνο ή σε συνεργασία με άλλους φορείς σχετικές μελέτες και έρευνες, σχέδια προδιαγραφών, κανονισμών, συμβάσεων έργων και μελετών. Συμβάλλει στην εκπόνηση προγραμμάτων τεχνικής παιδείας, στην ανάπτυξη της εγχώριας έρευνας και τεχνολογίας, στην αξιοποίηση, ανάπτυξη, προγραμματισμό και διάρθρωση του τεχνικού δυναμικού σύμφωνα με τις αναπτυξιακές ανάγκες της Χώρας. Ενημερώνει την κοινή γνώμη με ανακοινώσεις, δημοσιεύσεις, εκδόσεις ή με άλλο πρόσφορο τρόπο για οποιοδήποτε θέμα της αρμοδιότητάς του, εκλαϊκεύοντας και βοηθώντας στην ευρύτερη κατανόηση των σχετικών θεμάτων και προβλημάτων. Μετέχει σε διεθνείς οργανισμούς, σε ενώσεις επιμελητηρίων, σε διεθνείς ενώσεις τεχνικών, αναπτύσσει σχέσεις με αντίστοιχους οργανισμούς άλλων χωρών, οργανώνει συνέδρια, εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις για την προώθηση των σκοπών του. Διενεργεί πραγματογνωμοσύνες με θεσμοθετημένη αρμοδιότητα.

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας σε σχέση με τα μέλη του:

Διενεργεί τις εξετάσεις και χορηγεί τις άδειες άσκησης επαγγέλματος των Μηχανικών. Τηρεί τα μητρώα των Μηχανικών και επώνυμων τεχνικών γραφείων και επιχειρήσεων. Μεριμνά για την είσπραξη των νομίμων αμοιβών τους. Φροντίζει για την απασχόληση, την κοινωνική ασφάλιση, την προαγωγή και προστασία του κύρους των μελών του, την επιστημονική πρόοδο, ενημέρωση, επιμόρφωση και συνεχιζόμενη εκπαίδευση τους.

Εκδίδει ενημερωτικό και επιστημονικό τύπο και άλλες ειδικές εκδόσεις. Ενισχύει τους φορείς συλλογικής εκπροσώπησης των μηχανικών σε δραστηριότητες σχετικές με τους σκοπούς του. Μελετά νέες μορφές επαγγελματικής οργάνωσης και εργασίας των μελών του. Ασκεί σ' αυτά πειθαρχική εξουσία όπως ειδικότερα ορίζεται από τις σχετικές διατάξεις του ιδρυτικού του νόμου

Μέλη ΤΕΕ

Τακτικά μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας είναι υποχρεωτικά όλοι οι ελληνικής ιθαγένειας διπλωματούχοι του Εθνικού Μετσόβειου Πολυτεχνείου, των πολυτεχνικών σχολών της χώρας και των ισότιμων σχολών του εξωτερικού. Προϋπόθεση για την εγγραφή μέλους στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας είναι η κατοχή άδειας άσκησης επαγγέλματος μηχανικού. Ο απόφοιτος Τ.Ε.Ι. μπορεί να εγγραφεί στο ΤΕΕ μόνο υπό την ιδιότητα του εργολήπτη δημοσίων έργων .

Το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας είναι ο αρμόδιος οργανισμός που χορηγεί την άδεια άσκησης επαγγέλματος σε μηχανικούς όλων των ειδικοτήτων, απόφοιτους των Πολυτεχνείων της Ελλάδος και ισότιμων σχολών χωρών του εξωτερικού. Η άδεια άσκησης του επαγγέλματος του μηχανικού χορηγείται μετά από εξετάσεις. Οι εξετάσεις αυτές διοργανώνονται από το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας τρεις φορές το χρόνο.

Το σύνολο των τακτικών μελών του Τεχνικού Επιμελητηρίου σήμερα είναι περίπου 87.400, που κατανέμονται ανάλογα με την ειδικότητά τους .⁹

⁹ Οι αριθμοί των μελών του ΤΕΕ , σύμφωνα με τα στοιχεία που παρουσιάζονται στην σελίδα του ΤΕΕ , είναι , ανα ειδικότητα , τα εξής :

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ	ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ	ΟΜΟΤΙΜΑ ΜΕΛΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ		25969 2660
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	16843	1297
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	12819	702
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	13813	653
ΜΗΧ/ΓΟΙ-ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧ		2458 1261
ΑΓΡΟΝΟΜΟΙ ΤΟΠΟΓΡΑΦΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	598	352
ΧΗΜΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	8312	619
ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΛΟΓΟΙ-ΜΕΤΑΛΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	2166	236
ΝΑΥΠΗΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ		84 51
ΝΑΥΠΗΓΟΙ-ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ ¹	48	20
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ	2677	55
Γενικό σύνολο	92612	7906

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΤΣΜΕΔΕ

Ο κλάδος υγείας του ΤΣΜΕΔΕ (συντομογραφικός < ΚΥΤ >) καλύπτει υγειονομικά τους ασφαλισμένους του, με την προϋπόθεση ότι κατέχουν θεωρημένο βιβλιάριο ασθενείας, δηλαδή έχουν εξοφλήσει ή διακανονίσει τις εισφορές τους ως το τέλος του προηγούμενου χρόνου (Ν. 1259/72, άρθρο 1, παρ. 5).

Ιατρική περίθαλψη στο σπίτι ή στο ιατρείο - παρακλινικές εξετάσεις - φαρμακευτική περίθαλψη

Τα ποσά που χορηγεί το ΤΣΜΕΔΕ για ιατρική περίθαλψη, εξετάσεις κ.λ.π. είναι ιδιαίτερα χαμηλά και αποκλίνουν σημαντικά από τις πραγματικές ιατρικές δαπάνες. Αυτό συμβαίνει γιατί το Ταμείο ακολουθεί υποχρεωτικά το κρατικό τιμολόγιο, που δεν έχει τροποποιηθεί από το 1991. Σαν παράδειγμα, αναφέρουμε ότι για τις ιατρικές επισκέψεις, ο ΚΥΤ χορηγεί 6,46 ή 8,24 ΕΥΡΩ, ανάλογα αν η επίσκεψη έγινε στο ιατρείο ή στο σπίτι του ασθενούς.

Τα ακριβή ποσά που χορηγεί κατά περίπτωση ο ΚΥΤ, αναφέρονται αναλυτικά στο ΠΔ 157/30.4.91, ΦΕΚ 62 Α.

Στον ΚΥΤ ισχύει το σύστημα της ελεύθερης επιλογής γιατρού. Επίσης, ανάλογα με το είδος της ασθένειας, και σύμφωνα με τη διάγνωση και τις οδηγίες του θεράποντα γιατρού, ο ασφαλισμένος μπορεί να κάνει χρήση των παραϊατρικών υπηρεσιών της εκλογής του π.χ. νοσοκόμων, φυσιοθεραπευτών κ.λ.π. ή να προβεί σε εξετάσεις και θεραπείες σε ιατρεία, ιδιωτικά εργαστήρια, νοσηλευτικά ιδρύματα, κλινικές κ.λ.π. της επιλογής του.

Από τον Κ.Υ.Τ. χορηγούνται όλα τα εγκεκριμένα από το Ανώτατο Υγειονομικό Συμβούλιο φάρμακα, με συμμετοχή του ασφαλισμένου κατά 25% και σε ειδικές περιπτώσεις 10%, πλην των παθήσεων που ο νόμος ρητά εξαιρεί.

Για την έγκριση όλων των λογαριασμών απαιτείται να προσκομίζεται βιβλιάριο ασθενείας θεωρημένο.

Τα δικαιολογητικά πρέπει να προσκομίζονται εντός 15 εργάσιμων ημερών.

Αν εντός των 15 ημερών δεν έχει ολοκληρωθεί η θεραπεία, πρέπει να ανοιχτεί λογαριασμός (με την υποβολή σχετικής ιατρικής γνωμάτευσης). Μετά την ολοκλήρωση της θεραπείας υποβάλλονται όλες οι αποδείξεις φαρμάκων και εξετάσεων, κλείνεται ο λογαριασμός και εισπράττονται τα νοσήλια. Το κλείσιμο του λογαριασμού πρέπει να γίνει το αργότερο σε ένα χρόνο από την ημερομηνία του ανοίγματος.

Για την έγκριση εξετάσεων χρόνιων νοσημάτων, χρειάζεται παραπεμπτικό γιατρού και ιατρική γνωμάτευση. Η κατάθεση των δικαιολογητικών για την πληρωμή φαρμάκων χρόνιων νοσημάτων, πρέπει να γίνεται μέσα σε ένα χρόνο.

Οι αποδείξεις των φαρμάκων πρέπει να είναι διάτρητες ή να συνοδεύονται από απόδειξη ταμειακής μηχανής. Στις αποδείξεις πρέπει να επικολλούνται τα κουπόνια των φαρμάκων. Για την έγκριση των φαρμάκων απαιτείται και σχετική ιατρική εντολή (συνταγή).

Οι φυσιοθεραπείες πρέπει να προεγκρίνονται. Για το σκοπό αυτό πρέπει να προσκομίζεται ιατρική γνωμάτευση και παραπεμπτικό, στο οποίο θα αναφέρεται ο αριθμός και τα είδη των συνεδριών και να ανοίγεται λογαριασμός. Το επιτρεπτό όριο είναι 30 συνεδρίες το χρόνο, το πολύ 5 ειδών και το πολύ σε 2 σημεία. Για χρόνια νοσήματα, τα παραπάνω όρια τροποποιούνται σε 60 συνεδρίες, 3 είδη και 2 σημεία.

Για να εγκριθούν ιατρικές-εργαστηριακές εξετάσεις που έγιναν, απαιτείται η σχετική εντολή γιατρού (παραπεμπτικό) μαζί με την απόδειξη πληρωμής των εξετάσεων.

Για την έγκριση των ιατρικών επισκέψεων απαιτείται ιατρική γνωμάτευση.

Για την έγκριση της δαπάνης για αποκλειστικές νοσοκόμες απαιτούνται:

Γνωμάτευση γιατρού του Νοσοκομείου στην οποία πρέπει, να συνιστάται η απασχόληση της αποκλειστικής και να αναφέρεται η πάθηση και η ημερομηνία εισαγωγής

Αποδείξεις αποκλειστικών, θεωρημένες από την προϊσταμένη του Νοσοκομείου, χαρτοσημασμένες με 1% επί του ποσού των χρημάτων των αποδείξεων. Στις αποδείξεις πρέπει να φαίνονται καθαρά οι ώρες και οι μέρες που εργάστηκαν. Σημειώνεται ότι το χαρτόσημο επιβαρύνει την αποκλειστική.

Αίτηση με στοιχεία ταυτότητας και Αριθμό Μητρώου του ΚΥΤ.

Για την έγκριση μαγνητικών τομογραφιών, απαιτούνται:

Πλήρες ιστορικό

Αποτελέσματα κλινικών και παρακλινικών εξετάσεων

Σύντομο σκεπτικό του θεράποντος γιατρού με βάση το οποίο παραπέμπεται ο ασφαλισμένος για εξέταση

Τιμολόγιο, αν υπάρχει

Αποτέλεσμα της μαγνητικής τομογραφίας.

Αν τα χρήματα που εγκρίνονται εισπράττονται από τον άμεσα ασφαλισμένο, απαιτείται αστυνομική ταυτότητα. Αν εισπράττονται από δεύτερο πρόσωπο, απαιτείται:

- Εξουσιοδότηση, θεωρημένη για το γνήσιο της υπογραφής από την αστυνομία, όταν το ποσό που εγκρίνεται είναι μέχρι 880,41ευρώ.
- Συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο όταν το ποσό που εγκρίνεται υπερβαίνει τα 880,41ευρώ.
- Και στις δύο παραπάνω περιπτώσεις απαιτείται και η αστυνομική ταυτότητα του εξουσιοδοτούμενου.

Επίδομα Τοκετού

Ομαλή Κύηση, Φυσιολογικός Τοκετός:

Ο ΚΥΤ δεν καλύπτει τις εξετάσεις, τα φάρμακα και τις επισκέψεις σε γιατρούς κατά τη διάρκεια της κύησης, αν η κύηση εξελίσσεται ομαλά. Επίσης δεν καλύπτει τα έξοδα νοσηλείας για φυσιολογικό τοκετό. Χορηγεί μόνο το επίδομα φυσιολογικού τοκετού, το οποίο ανέρχεται σήμερα στα 1760,82 ΕΥΡΩ.

Σημειώνουμε πως το επίδομα χορηγείται μόνο στις μητέρες που είναι ασφαλισμένες οι ίδιες στον ΚΥΤ άμεσα ή έμμεσα (λόγω π.χ. του συζύγου τους).

Για την είσπραξη του επιδόματος τοκετού, απαιτούνται:

- Βεβαίωση της Κλινικής ή του Νοσοκομείου
- Βιβλιάριο της μητέρας
- Ληξιαρχική πράξη γεννήσεως του παιδιού
- Υπεύθυνη δήλωση του Ν.1599/86.

Δεν απαιτείται η προσκόμιση αποδείξεων δαπανών.

Καισαρική Τομή

Σε περίπτωση καισαρικής τομής, η βεβαίωση της Κλινικής ή του Νοσοκομείου πρέπει να προσκομίζεται στον ΚΥΤ εντός τριών ημερών. Μετά τη έξοδο από την Κλινική ή το Νοσοκομείο, τα δικαιολογητικά της προηγούμενης περίπτωσης αλλά και τα δικαιολογητικά δαπανών νοσηλείας (αποδείξεις, τιμολόγια φαρμάκων, αμοιβή γιατρού κ.λ.π.) προσκομίζονται στον ΚΥΤ προκειμένου να εισπράξει η ασφαλισμένη τόσο το τμήμα των δαπανών που δικαιολογείται με βάση το τιμολόγιο του Δημοσίου, όσο και το υπόλοιπο του επιδόματος τοκετού που απομένει αφού αφαιρεθεί από τα 1760,82 ΕΥΡΩ το ποσό που εγκρίθηκε για νοσηλεία.

Ανώμαλη Κύηση

Στην περίπτωση αυτή, μόλις εμφανιστεί πρόβλημα, υποβάλλεται στον ΚΥΤ σχετική γνωμάτευση του θεράποντα γιατρού. Στη συνέχεια, όλα τα δικαιολογητικά δαπανών φυλάσσονται και υποβάλλονται μετά τον τοκετό ή γενικά μετά το τέλος της κύησης στον ΚΥΤ, προκειμένου να εγκριθεί το τμήμα των δαπανών που δικαιολογείται σύμφωνα πάντα με το τιμολόγιο του Δημοσίου. Το επίδομα τοκετού χορηγείται ολόκληρο αν ο τοκετός είναι φυσιολογικός ή ακολουθείται η διαδικασία της προηγούμενης περίπτωσης, αν γίνει καισαρική τομή.

ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΥΓΕΙΑΣ

Οι ασφαλισμένοι στο ΤΣΜΕΔΕ, εν ενεργεία και συνταξιούχοι και τα προστατευόμενα μέλη τους εφόσον δεν δικαιούνται περίθαλψη από άλλο ασφαλιστικό φορέα πρέπει υποχρεωτικά να ασφαίζονται στον Κλάδο Υγείας σύμφωνα με τον Ν. 1259/72 και τον Ν.915/79 (άρθρο 31).

Η ασφάλιση των παιδιών στο ΤΣΜΕΔΕ ισχύει :

1. Εάν τα παιδιά (αγόρια – κορίτσια) είναι άνεργα και δεν σπουδάζουν μέχρι την συμπλήρωση του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους.
- 2^α. Εάν σπουδάζουν και είναι άνεργα μέχρι την συμπλήρωση του 25^{ου} έτους και εφόσον συνεχίζουν τις σπουδές και είναι άνεργα μέχρι την συμπλήρωση του 26^{ου} έτους της ηλικίας (**με ακριβή ημερομηνία γέννησης**) και μετά διαγράφονται υποχρεωτικά.
- 2^β. Εάν τα παιδιά εργάζονται πριν την συμπλήρωση του 24^{ου} έτους της ηλικίας τους προσκομίζουν βεβαίωση εργοδότη και υποχρεωτικά διαγράφονται από τον Κλάδο Υγείας.
3. Τα παραπάνω όρια *δεν ισχύουν* για τα παιδιά που είναι *ανίκανα για εργασία* όπως θα αποδεικνύεται από βεβαίωση γιατρού Δημοσίου Νοσοκομείου και μετά την απόφαση της Υγειονομικής Επιτροπής του Ταμείου.

Για όλες τις παραπάνω περιπτώσεις (συμπλήρωση ορίου ηλικίας των παιδιών έναρξης απασχόλησης ασφάλισης σε άλλον ασφαλιστικό φορέα) ο Άμεσα Ασφαλισμένος, δηλ. ο Μηχανικός υποχρεούται να το δηλώσει στον Κλάδο Υγείας προσκομίζοντας τα απαραίτητα δικαιολογητικά (δηλ. βεβαίωση σπουδών, εφόσον σπουδάζουν, η βεβαίωση εργοδότη εφόσον εργάζονται) σύμφωνα με τον Ν.1259/72, Ν.915/79.

Όταν το παιδί διαγράφεται από τον Κλάδο Υγείας υποχρεωτικά επιστρέφει το βιβλιário του.¹⁰

¹⁰ Βλ. Σκουτέλης Γ., Κοινωνικές Ασφαλίσεις: Ανάπτυξη και κρίση, Κέντρο Κοινωνικών Επιστημών Υγείας, Αθήνα, 1990 σελ. 189 -196

Ποιοι υπάγονται στο ΤΣΜΕΔΕ και με ποιες προϋποθέσεις αποκτούν συνταξιοδοτικό δικαίωμα

Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ)

Στο Ταμείο υπάγονται τα μέλη του ΤΕΕ (αρχιτέκτονες, πολ. μηχανικοί κ.ά.) καθώς και οι εργολήπτες Δημοσίων Έργων. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες που δεν είναι ασφαλισμένοι σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή συνταξιούχοι, υπομηχανικοί απόφοιτοι των καταργηθεισών σχολών (Θεσσαλονίκης, Βόλου, Πατρών κτλ.) σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν. 915/79. Οι μόνιμοι υπάλληλοι του ΤΣΜΕΔΕ και του ΤΕΕ. Οι ελεύθερα απασχολούμενοι υπομηχανικοί σχολών που τελούσαν υπό την εποπτεία του ΕΜΠ.

Σύνταξη γήρατος

Για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος απαιτούνται:

20 χρόνια ασφάλισης και ηλικία 60 ετών.

25 χρόνια ασφάλισης και ηλικία 58 ετών.

35 χρόνια ασφάλισης ανεξάρτητα από όριο ηλικίας.

15 χρόνια ασφάλισης και ηλικία 65 ετών (Ν. 2084/92).

Σε όλες τις περιπτώσεις απαιτούνται 15 έτη πραγματικής άσκησης επαγγέλματος με ασφάλιση στο ΤΣΜΕΔΕ.

Από 1.1.98 και μετά, ισχύουν οι γενικές προϋποθέσεις του Ν. 2084/92. (σχετικός πίνακας)

Σύνταξη αναπηρίας Χορηγείται σύνταξη στους μονο-συνταξιούχους ανεξάρτητα από ηλικία, με πέντε χρόνια πραγματικής ασφάλισης στο ΤΣΜΕΔΕ και με την προϋπόθεση διακοπής άσκησης επαγγέλματος και ποσοστό αναπηρίας 67% ή και με λιγότερα χρόνια σε περίπτωση βίαιου συμβάντος κατά την άσκηση του επαγγέλματος.

Για τους διπλο-συνταξιούχους, σύμφωνα με τον Ν. 2084/92, απαιτούνται 10 χρόνια πραγματικής ασφάλισης. Η σύνταξη αναπηρίας αρχίζει από την ημερομηνία που επήλθε η ανικανότητα του ασφαλισμένου.¹¹

¹¹ Βλ. Τήνιος Π. : Κοινωνία, Οικονομία, Συντάξεις , Κρυμμένος Θησαυρός, Παπαζήσης, Αθήνα, 2001 σελ. 58 -61

Ασφάλιση Μηχανικού που εργάζεται ως εκπαιδευτικός

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 31 του Ν.915/1979 (ΦΕΚ 103 Α') ορίζεται ότι στην ασφάλιση του Κλάδου Υγείας του ΤΣΜΕΔΕ υπάγονται υποχρεωτικώς από την ισχύ του Ν.Δ. 1259/1972 οι ασφαλισμένοι στον Κλάδο Συντάξεως από την χρονολογία, που υπήχθησαν στην ασφάλιση του Ταμείου.

Επίσης σύμφωνα με την § 4 του άρθρου 31 του Ν.915/79 ορίζεται ότι μπορούν κατόπιν αιτήσεως τους να εξαιρεθούν της ασφαλίσεως του Κλάδου Υγείας του ΤΣΜΕΔΕ οι υπαγόμενοι στην ασφάλιση του Δημοσίου ή άλλου ασφαλιστικού Οργανισμού που παρέχει υγειονομική περίθαλψη, και να απαλλαγούν της υποχρέωσης να καταβάλλουν την αντίστοιχη εισφορά στο Κ.Υ.Τ.

Στην περίπτωση αυτή υποβάλλουν στο Κ.Υ.Τ. αίτηση εξαιρέσεως και απαλλάσσονται της καταβολής των εισφορών από τον χρόνο που υπήχθησαν στην ασφάλιση του άλλου φορέα εφόσον δεν έτυχαν παροχών από το Κ.Υ.Τ., διαφορετικά εξαιρούνται από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για εξαίρεση.

Οι μηχανικοί που εργάζονται στο Δημόσιο ως μόνιμοι υπάλληλοι ασφαρίζονται για υγειονομική περίθαλψη στο Δημόσιο, ενώ παράλληλα λόγω της ιδιότητας του μηχανικού, ασφαρίζονται και στον κλάδο Υγείας του ΤΣΜΕΔΕ. Σ' αυτή την περίπτωση οι μηχανικοί σύμφωνα με το άρθρο 31 του Ν.915/79, το άρθρο μόνο του Ν.Δ.375/76 (ΦΕΚ 167Α') και το άρθρο 30 του Ν. 1759/88 έχουν την δυνατότητα να επιλέξουν με αίτηση τους την υγειονομική περίθαλψη του Κ.Υ.Τ. ή αυτή του Δημοσίου αλλά δεν μπορούν να εξαιρεθούν από τον κλάδο συντάξεων του ΤΣΜΕΔΕ .

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ

Ο μηχανικός Λ... Ι. που εργάζεται στο Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων ως εκπαιδευτικός δεν επέλεξε με αίτηση του την υγειονομική περίθαλψη του Κ.Υ.Τ. ή αυτή του Δημοσίου. Και όπως προκύπτει από τις διατάξεις του άρθρου 14 του Ν.Δ.4277/1962 (ΦΕΚ 191 Α'), απαγορεύεται η παράλληλη ασφάλιση για παροχές ασθενείας σε δύο ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Επειδή όμως ο παραπάνω μηχανικός είχε επιλέξει σιωπηρώς την ασφάλιση του Κ.Υ.Τ. για παροχές ασθενείας, εξαιρείται της ασφαλίσεως του Δημοσίου διότι σύμφωνα με την § 4 του άρθρου 31 του Ν. 915/79 οι ασφαλισμένοι του Κ.Υ.Τ. που υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλου φορέα ή του Δημοσίου εφόσον έχουν λάβει παροχές από το Κ.Υ.Τ. εξαιρούνται της ασφάλισης του Κ.Υ.Τ. από την υποβολή της σχετικής αίτησης μέχρι της οποίας και υποχρεούνται στην καταβολή εισφορών. Επομένως το Δημόσιο σύμφωνα με το άρθρο 4 του Ν.4292/63, υποχρεούται να παρακρατεί από τις αποδοχές του παραπάνω μηχανικού την ισχύουσα εκάστοτε προσωπική εισφορά και να καταβάλλει εργοδοτική εισφορά υπέρ του Κ.Υ.Τ. ίση με την ισχύουσα εκάστοτε εισφορά (σήμερα είναι 4,30%).

Οι παραπάνω εισφορές σύμφωνα με τον Ν.1259/72 παρακρατούνται από τον εργοδότη κατά την πληρωμή των αποδοχών και αποδίδονται στο ΤΣΜΕΔΕ μέσα στον επόμενο μήνα από της λήξεως του τριμήνου στο οποίο ανάγονται.

Σύμφωνα με τα παραπάνω υποχρεούται το Δημόσιο να παρακρατήσει από τις αποδοχές του Λ... Ι. την προσωπική εισφορά για το χρονικό διάστημα από 1.1.93 έως 30.11.94 και να καταβάλλει την αντίστοιχη εργοδοτική εισφορά για το χρονικό διάστημα 22.9.87 έως 30.9.94 μαζί με τα πρόσθετα τέλη.

Οι απαιτήσεις των φορέων, όπως το Κ.Υ.Τ. από ληξιπρόθεσμες εισφορές, πρόσθετα τέλη και επιβαρύνσεις, (άρθρο 21 του Ν.915/79), όπως ισχύει μετά την τροποποίηση του από τη διάταξη της § 8 του άρθρου 21 του Ν1976/91), που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις, εισπράττονται κατά την εφαρμογή του Κώδικα εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων (ΚΕΔΕ), από τους φορείς, ή τα ταμεία των φορέων αυτών. Επομένως το Δημόσιο πρέπει να καταβάλλει τις παραπάνω οφειλές προς το Κ.Υ.Τ. μαζί με τα πρόσθετα τέλη.¹²

¹² Βλ . www.tsmede.gr Ιστοσελίδα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

Όσοι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, έχουν λάβει άδεια μηχανικού από το ΤΕΕ και έχουν αρχίσει να καταβάλουν εισφορές σε αυτό, είναι υποχρεωτικώς ασφαλισμένοι στο ΤΣΜΕΔΕ, εξαιρούμενοι από την ασφάλιση του ΙΚΑ. Όσοι, όμως, μισθωτοί, αν και είναι πτυχιούχοι μηχανικοί, δεν έχουν λάβει άδεια μηχανικού από το ΤΕΕ, υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Δηλαδή η απάντηση στο ερώτημα σε ποιον ασφαλιστικό φορέα υπάγονται οι μηχανικοί που παρέχουν εξαρτημένη εργασία, διεπόμενη από τους κανόνες του ιδιωτικού δικαίου, θα δοθεί με βάση **το στοιχείο της προηγούμενης κτήσεως άδειας από το ΤΕΕ και της έναρξης καταβολής εισφορών στο ΤΣΜΕΔΕ**, αφού οι αδειούχοι μηχανικοί-μέλη του ΤΕΕ και μισθωτοί που άρχισαν να καταβάλουν εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ¹³ υπάγονται στην ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ, ενώ όσοι δεν απέκτησαν άδεια του ΤΕΕ –ακόμη και αν είναι απόφοιτοι ΑΤΕΙ ή ΑΕΙ με ουσιαστικά προσόντα μηχανικού- υπάγονται ως μισθωτοί στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Αυτό προκύπτει από τη διατύπωση του άρθρου 6§1 ν. 2326/1940 («Μετέχουσιν υποχρεωτικώς του ταμείου πάντες οι δικαιούμενοι να ώσι μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου και αφ' ης ήρξαντο αι καταβολαί των συνδρομών αυτών εις τούτο...»), σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρθρου 5§1 ν. 1846/1951 που εισάγει εξαίρεση στον γενικό κανόνα υποχρεωτικής ασφαλίσεως των μισθωτών στον ΙΚΑ για όσους –ενώ παρέχουν εξαρτημένη εργασία- υπάγονται σε ασφάλιση φορέων με βάση διατάξεις προγενέστερες του ν. 1846/1951 (όπως ο ν. 2326/1940 για το ΤΣΜΕΔΕ)¹⁴.

Αυτός που υπάχθηκε νομίμως στην ασφάλιση του ΤΣΜΕΔΕ όταν και εφόσον πάψει να ασκεί δραστηριότητες μηχανικού , είτε διορισθεί δημόσιος υπάλληλος , είτε ασκήσει δραστηριότητα υπαγόμενη στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. , συνεχίζει να είναι ασφαλισμένος στο ΤΣΜΕΔΕ υπο την προϋπόθεση ότι συνεχίζει να είναι εγγεγραμμένος στα μητρώα του ΤΕΕ .

¹³ Δηλαδή εφόσον κατέβαλαν εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ έστω και μια φορά .

¹⁴ Παραθέτουμε τη διάταξη του άρθρου 5§1 ν. 1846/1961: "Πάντα τα υφιστάμενα μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, οιασδήποτε μορφής Ταμεία, τα συνεστημένα επί τη βάσει του Ν. 2868 ή ειδικών νόμων ή του διατάγματος της 15ης Μαΐου 1920 "περί επαγγελματικών σωματείων" και ασφαλίζοντα, είτε αποκλειστικώς είτε εν μέρει, πρόσωπα εκ των εν άρθρω 2 του παρόντος αναφερομένων, εξακολουθούν ειπουργούντα και διεπόμενα υπο των ισχυουσών δι' έκαστον τούτων διατάξεων".

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Το Δημόσιο ως ασφαλιστικός φορέας των μηχανικών δημοσίων υπαλλήλων

ΓΕΝΙΚΑ

Ο μηχανικός απόφοιτος Α.Ε.Ι. ή Τ.Ε.Ι. , μπορεί να προσληφθεί από το Δημόσιο και να παρέχει τις υπηρεσίες του σε αυτό ως δημόσιος υπάλληλος .

Το ασφαλιστικό καθεστώς των δημοσίων υπαλλήλων έχει μεγάλη ιστορία (από το 1861) στη χώρα μας . Δεν ευτύχησε πάντως να διαμορφωθεί σε σύστημα , γιατί κατακλύστηκε από ειδικούς και συχνά προσωποπαγείς νομούς , που εμπόδισαν τη δημιουργία ενιαίων κανόνων για την έναρξη και λειτουργία του . Σε μια απόπειρα για δογματική προσέγγιση των όρων υπαγωγής στην ασφάλιση υπαλλήλων Δημοσίου και ν.π.δ.δ. πρέπει να γίνει σαφές ότι η δημοσιούπαλληλική σχέση αποτελεί όχι μόνο προϋπόθεση , αλλά και νομική βάση της κοινωνικοασφαλιστικής σχέσης .

Οι φορείς ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων

Η ασφάλιση των δημοσίων υπαλλήλων καλύπτεται από φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και το Υπουργείο Οικονομικών. Φορέας κύριας ασφάλισης είναι το Δημόσιο, που καλύπτει τους ασφαλισμένους δημοσίους υπαλλήλους μέσω του κρατικού προϋπολογισμού. Οι φορείς επικουρικής και συμπληρωματικής ασφάλισης διαφοροποιούνται ανάλογα με τις κατηγορίες των ασφαλισμένων. Οι φορείς αυτοί χορηγούν επικουρικές συντάξεις και εφάπαξ βοηθήματα στα άτομα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής τους.^{15 16}

¹⁵ Βλ. Κ. ΚΡΕΜΑΛΗ : ΔΙΚΑΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ (1985) σελ. 156-160

¹⁶ Βλ. WWW.MOF-GLK.GR Ιστοσελίδα Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους η , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

Μέχρι το 1999 λειτουργούσαν δώδεκα Ταμεία Αρωγής Δημοσίων Υπαλλήλων (στα οποία ασφαλιζονταν για επικουρική σύνταξη οι δημόσιοι υπάλληλοι των διαφόρων υπουργείων), το Ταμείο Ασφάλισης Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων (στο οποίο ασφαλιζονται οι υπάλληλοι των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης), το Ταμείο Ασφάλισης Προσωπικού Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης (στην ασφάλιση του οποίου υπάγονται οι υπάλληλοι των ασφαλιστικών οργανισμών και του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων), το Ταμείο Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων (στην ασφάλιση του οποίου υπάγονται υποχρεωτικά όλοι οι δημόσιοι πολιτικοί υπάλληλοι που συνταξιοδοτούνται από το δημόσιο) και το Μετοχικό Ταμείο Πολιτικών Υπαλλήλων, που καλύπτει όλους τους τακτικούς δημόσιους υπάλληλους.

Το 1999 αποφασίστηκε η ενοποίηση των δώδεκα Ταμείων Αρωγής προκειμένου να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη διοικητική και οικονομική ευελιξία και αποτελεσματικότητα στο σύστημα επικουρικής ασφάλισης των δημοσίων υπαλλήλων. Έτσι συστάθηκε από 1.4.1999 ένας νέος φορέας με την επωνυμία «**Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ)**» που εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ταυτόχρονα καταργήθηκαν τα Ταμεία Υπαλλήλων των Υπουργείων Βιομηχανίας, Γεωργίας, Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, ΠΕΧΩΔΕ, Προεδρίας της Κυβέρνησης και Εξωτερικών, Κοινωνικών Υπηρεσιών, Συγκοινωνιών, καθώς και τα Ταμεία Τελωνειακών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας.

Το ΤΕΑΔΥ λειτουργεί με τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και σκοπός του είναι η παροχή επικουρικής σύνταξης στις ακόλουθες κατηγορίες υπαλλήλων και στα μέλη των οικογενειών τους, σύμφωνα με το άρθρο 15 ν. 2676/1999 (όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 38 ν. 2956/2001):

1. Στην ασφάλιση του Ταμείου υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια :

α. Τα πρόσωπα που ασφαλιζονται στα Ταμεία Αρωγής Υπαλλήλων :

Υπηρεσίας Πολιτικής Αεροπορίας, Υπουργείων Βιομηχανίας, Γεωργίας, Δικαιοσύνης, Εμπορίου, Οικονομικών, Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Εξωτερικών, Κοινωνικών Υπηρεσιών, Συγκοινωνιών και Τελωνειακών Υπαλλήλων.

β. Οι διοριζόμενοι μετά την έναρξη ισχύος του Τ.Ε.Α.Δ.Υ. τακτικοί υπάλληλοι στα Υπουργεία Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

γ. Οι διορισθέντες από 1ης Ιανουαρίου 1993 και εφεξής

Διοριζόμενοι τακτικοί υπάλληλοι των Υπουργείων ως και οι τακτικοί υπάλληλοι, των αυτοτελών δημόσιων υπηρεσιών και των ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, που ασφαλίζονται στο Δημόσιο για κύρια σύνταξη, εφόσον δεν έχουν άλλη επικουρική ασφάλιση, πλην του Μετοχικού Ταμείου Πολιτικών Υπαλλήλων."

δ. Οι τακτικοί υπάλληλοι των συνιστωμένων μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που εποπτεύονται από Υπουργεία.

ε. Το τακτικό προσωπικό των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και των Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) που συνιστούν αυτές, εφόσον υπάγεται στο ειδικό συνταξιοδοτικό καθεστώς του Ι.Κ.Α.

στ. Οι τακτικοί υπάλληλοι του Τ.Ε.Α.Δ.Υ.^{17 18}

Ποιοι παίρνουν σύνταξη από το Δημόσιο .

Δικαιούνται να λάβουν σύνταξη από το Δημόσιο τα παρακάτω πρόσωπα:

1. Οι τακτικοί (μόνιμοι) υπάλληλοι των υπουργείων, και της Βουλής, οι δικαστικοί λειτουργοί, οι συμβασιούχοι του Ν.Δ. 874/71, οι υπάλληλοι των περιφερειών, των νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, των δήμων και κοινοτήτων, των κρατικών νοσοκομείων, των ΑΕΙ και των ΤΕΙ, ορισμένων Ν.Π.Δ.Δ., οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων, καθώς και οι εκπαιδευτικοί αναγνωρισμένων σχολείων της αλλοδαπής.
2. Τα στελέχη των ενόπλων δυνάμεων και των σωμάτων ασφαλείας.
3. Οι βουλευτές, οι νομάρχες, οι δήμαρχοι και οι πρόεδροι κοινοτήτων.
4. Οι κληρικοί.
5. Οι ανάπηροι των πολέμων και της Εθνικής Αντίστασης.
6. Όσοι έχουν δικαιωθεί τιμητική ή προσωπική σύνταξη.
7. Τα μέλη των οικογενειών (σύζυγοι, τέκνα) των ανωτέρω, σε περίπτωση θανάτου, και προκειμένου για διορισθέντες ή καταταγέντες μέχρι 31-12-1992 και η πατρική οικογένεια (πατέρας, μητέρα , άγαμες αδελφές, άγαμοι ανίκανοι αδελφοί με ποσοστό ανικανότητας άνω του 67%).

¹⁷ Βλ. Π.δ. 187/2007 (ΦΕΚ Α' 222/12.9.2007 < Οργανισμός του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ) >

¹⁸ Βλ. ... ν. 2676/1999

Συνεπώς, ο μηχανικός δικαιούται να λάβει σύνταξη από το Δημόσιο, εφόσον εμπίπτει σε μία από τις παραπάνω κατηγορίες προσώπων. Φυσικά, εκείνη που συνδέεται περισσότερο με την επαγγελματική δραστηριότητα του μηχανικού είναι η πρώτη κατηγορία, αλλά ωστόσο δεν αποκλείεται ο μηχανικός να εμπίπτει όχι στην πρώτη, αλλά σε κάποια από τις επόμενες κατηγορίες (2-7) εάν λ.χ. κατατάχθηκε στις ένοπλες δυνάμεις ή εξελέγη βουλευτής ή έγινε κληρικός. Φυσικά, εννοείται ότι ο μηχανικός έχει συνήθως μάλλον αποστεί από την επαγγελματική δραστηριότητά του (δηλαδή το επάγγελμά του μηχανικού) στις περιπτώσεις που δικαιούται να λάβει σύνταξη από το Δημόσιο, για τον λόγο ότι εμπίπτει στις κατηγορίες 2-7,

Ποιος πληρώνει τις συντάξεις ;

Οι συντάξεις καταβάλλονται απευθείας από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, αφού δεν υπάρχει ειδικός ασφαλιστικός φορέας στον οποίο να ασφαλίζονται οι δημόσιοι υπάλληλοι - λειτουργοί.

Θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος

Για να έχει κάποιος δημόσιος υπάλληλος δικαίωμα να συνταξιοδοτηθεί πρέπει να συμπληρώσει έναν ελάχιστο χρόνο υπηρεσίας . Για τον υπολογισμό αυτού του ελάχιστου χρόνου υπηρεσία λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος υπηρεσιών που έχουν προσφερθεί στο Δημόσιο, στους ΟΤΑ και τα άλλα Ν.Π.Δ.Δ. με οποιαδήποτε σχέση εργασίας (τακτικού, εκτάκτου, συμβασιούχου, ημερομίσθιου και με σύμβαση έργου υπό προϋποθέσεις) καθώς και υπηρεσιών¹⁹. Συνυπολογίζεται ο χρόνος απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα για όσους προσλήφθηκαν μετά την 1-1-1983 εφόσον τους παρεχόταν ασφαλιστική κάλυψη²⁰.

¹⁹ Βλ. άρθρο 9 Ν 2685/1999

²⁰ Αντίθετα δεν συνυπολογίζεται ο χρόνος απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα, ακόμα κι αν παρεχόταν ασφαλιστική κάλυψη, για όσους προσλήφθηκαν μέχρι και την 31-12-1982.

Συνυπολογίζεται για την θεμελίωση του δικαιώματος συνταξιοδότησης :

α) Ο χρόνος απασχόλησης σε χώρες – μέλη της Ε.Ε. , εφόσον ο υπάλληλος έχει προσληφθεί μετά την 1-1-83 ,

β) Σε κάθε περίπτωση εφόσον ο χρόνος απασχόλησης στις χώρες- μέλη της Ε.Ε. διανύθηκε στον Δημόσιο τομέα

γ) ο χρόνος στρατιωτικής θητείας έφεδρου .

δ) Ο χρόνος απασχόλησης σε χώρες εξωτερικού (εκτός Ε.Ε.) για τους εκπαιδευτικούς που δίδαξαν σε τάξεις ελληνόπαιδων σε σχολεία του εξωτερικού .

Αντίθετα δεν συνυπολογίζεται στον χρόνο για την θεμελίωση του δικαιώματος συνταξιοδότησης :

α) Ο χρόνος απασχόλησης στο εξωτερικό (παλαιών) ασφαλισμένων ²¹ , εφόσον οι σχετικές εισφορές μεταφερθούν σς ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης της Ελλάδας .

β) Ο χρόνος σπουδών με την εξαίρεση του χρόνου στις παραγωγικές σχολές και στις σχολές των σωμάτων ασφαλείας για τους στρατιωτικούς και τους υπάλληλους των σωμάτων ασφαλείας αντίστοιχα .

Ο χρόνος απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα συνυπολογίζεται για όσους προσλήφθηκαν από το έτος 1983 και στο εξής , αλλά δεν συνυπολογίζεται για όσους προσλήφθηκαν πριν από το έτος 1983 .

Συνεπώς, για τη συνταξιοδότηση μηχανικού ως προς τη συμπλήρωση του ελάχιστου χρόνου υπηρεσίας δεν συνυπολογίζεται ο χρόνος σπουδών στο Τ.Ε.Ι. ή Α.Ε.Ι. .

²¹ Νέος ασφαλισμένος είναι εκείνος ο οποίος ασφαλίστηκε για πρώτη φορά σε οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης μετά την 1-1-1993. Παλιός ασφαλισμένος είναι όποιος ασφαλίστηκε για πρώτη φορά σε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης μέχρι και την 31-12-1992

Οι προϋποθέσεις για την συνταξιοδότηση των υπαλλήλων του Δημοσίου (στρατιωτικών η πολιτών) διαφοροποιούνται , ανάλογα :

α) με το αν είναι πολιτικοί υπάλληλοι η στρατιωτικοί υπάλληλοι .

β) αν είναι παλιοί ασφαλισμένη ή νέοι ασφαλισμένοι , δηλαδή με κριτήριο το αν συνταξιοδοτήθηκαν πριν από το 1993 ή από το 1993 και στο εξής .

Ειδικά για τους παλιούς ασφαλισμένους που είναι πολιτικοί υπάλληλοι του Δημοσίου γίνεται διαφοροποίηση με τα εξής κριτήρια :

α) εργασία του Δημοσίου πριν το 1983 και θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης πριν το 1998 .

β) εργασία του Δημοσίου πριν το 1983 και θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης από το 1998 και στο εξής .

γ) απασχόληση στο Δημόσιο από 1/1/83 μέχρι 31-12-92.

Ισχύουν οι ακόλουθοι πίνακες .

Παλαιοί ασφαλισμένοι (με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο μέχρι και 31-12-1982 που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι και 31-12-1997)

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕ Σ	Ελάχιστος χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Έτη υπηρεσίας για συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας
Παραίτηση	Ανδρες	25 ή 15	55 - 65	32
	Γυναίκες ανύπαντρες και χήρες ή διαζ. χωρίς παιδιά	25 ή 15	53 - 60	32
	Γυναίκες παντρεμένες χωρίς παιδιά ή με άγαμα παιδιά και διαζ. ή χήρες ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά	15-17½ ή 15	53 - 60	22-24½
	Γυναίκες με ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά ή με ανάπηρο σύζυγο (67% και άνω)	15-17½ ή 15	42-44½ - 60	22-24½
	Γυναίκες ή χήροι άνδρες με 3 τουλάχισ. παιδιά ή με την επιμέλεια 3 τουλάχισ. παιδιών	20	A.O.H.	

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	Ελάχιστος χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Έτη υπηρεσίας για συνταξιοδότηση ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας
ΑΠΟΛΥΣΗ	Ανδρες και Γυναίκες	20	65	
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΙΟ ΗΛΙΚΙΑΣ (67°)	Ανδρες και Γυναίκες	15		
ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και γυναίκες	4½	A.O.H.	
ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και Γυναίκες	Οποτεδήποτε	A.O.H.	

Παλαιοί ασφαλισμένοι (με οποιαδήποτε σχέση εργασίας στο Δημόσιο μέχρι και 31-12-1982 που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μετά την 1-1-1998)

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	Χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος(2)	Ελάχιστος χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Όρια ηλικίας πρόωρης συνταξιοδότηση (4)
ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ Όρια ηλικίας πρόωρης συνταξιοδότησης (5) : 60	Ανδρες	1998	25	60½	32/1,2 33 33/1,2 34 34/1,2 35
		1999	25	61	
		2000	25	61½	
		2001	25	62	
		2002	25	62½	
		2003	25	63	
		2004	25	63½	
		2005	25	64	
		2006	25	64½	
		2007	25 ή 15	65 65	
ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ Όρια ηλικίας πρόωρης συνταξιοδότησης (5) : 55	Γυναίκες ανύπαντρες και χήρες ή διαζευγμένες χωρίς παιδιά	1998	25 ή 15	58½ ή 60	32½ 33 33½ 34 34½ 35
		1999			
		2000			
		2001			
		2002			
		2003			
	Γυναίκες παντρεμένες χωρίς παιδιά ή με άγαμα παιδιά και διαζευγμένες ή χήρες ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά (1)	1998	17½ ή 15	58½ ή 60	24½ 24½ 24½ 24½
		1999 (3)			
		2000			
		2001			

	Γυναίκες με ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά ή με ανάπηρο σύζυγο (67% και άνω) (2)	17½ ή 15	50 ή 60	24½	
	Γυναίκες ή άνδρες χήροι με 3 τουλάχιστον παιδιά και διαζευγμένοι που έχουν την επιμέλεια 3 τουλάχιστον παιδιών	20 ή 15	A.O.H (4) ή 65 ή 60 γυναίκες		
ΑΠΟΛΥΣΗ	Ανδρες και Γυναίκες	20	65		
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΠΟ ΤΟ ΟΡΙΟ ΗΛΙΚΙΑΣ (67°)	Ανδρες και Γυναίκες	15	-		
ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και Γυναίκες	4½	A.O.H.		
ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και Γυναίκες	Οποτεδήποτε	A.O.H.		

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ:

(1) Αφορά γυναίκες που δεν έχουν συμπληρώσει 15ετία μέχρι και την 31-12-1997.

(2) Η ανηλικότητα του παιδιού πρέπει να συντρέχει κατά το χρόνο συμπλήρωσης της 15ετίας.

(3) Πρόκειται για το έτος που οι γυναίκες αυτής της κατηγορίας συμπληρώνουν την 15ετία.

(4) Ανεξαρτήτως Ορίου Ηλικίας.

(5) Η σύνταξη στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται μειωμένη κατά 1/267 για κάθε μήνα που υπολείπεται του αντίστοιχου ορίου ηλικίας για την έναρξη καταβολής της σύνταξης.

Απασχόληση στο Δημόσιο με οποιαδήποτε σχέση εργασίας από 1-1-1983 μέχρι και 31-12-1992

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	Χρόνος για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος(2)	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Όρια ηλικίας πρόωρης συνταξιοδότησης(4)
	Ανδρες	25 ή 35 ή 15 ή 37	60½ - 65 58 65 A.O.H.	60
Παραίτηση	Γυναίκες ανύπαντρες και χήρες ή διαζευγμένες χωρίς παιδιά ή με έγγαμα παιδιά.	25 ή 35 ή 15 ή 37	58½ ή 60 58 60 A.O.H.	55
	Γυναίκες παντρεμένες με ή χωρίς παιδιά και διαζευγμένες ή χήρες ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά	25 ή 15	58½ ή 60 60	55
	Γυναίκες με άγαμα ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά (50% και άνω) ή με ανάπηρο σύζυγο (67% και άνω) (1)	25 ή 15	50 60	
	Γυναίκες ή χήροι άνδρες με 3 τουλάχιστον παιδιά και διαζευγμένοι με την επιμέλεια 3 τουλάχιστον παιδιών	20 ή 15	A.O.H (3) 60	

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	Χρόνος για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος(2)	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Όρια ηλικίας πρόωρης συνταξιοδότησης(4)
Απόλυση	Ανδρες και Γυναίκες	20	65	
Κατάληψη από το όριο ηλικίας (65-67)	Ανδρες και Γυναίκες	15		
Σωματική ή διανοητική ανικανότητα που δεν οφείλεται στην υπηρεσία	Ανδρες και Γυναίκες	4½	A.O.H.	
Σωματική ή διανοητική ανικανότητα που οφείλεται στην υπηρεσία	Ανδρες και Γυναίκες	Οποτεδήποτε	A.O.H.	

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ:

(1) Η ανηλικότητα του παιδιού πρέπει να συντρέχει κατά το χρόνο συμπλήρωσης της εικοσιπενταετούς ασφάλισης.

(2) Στο χρόνο που απαιτείται για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος συνυπολογίζεται και ο χρόνος ασφάλισης που έχει διανυθεί σε οποιοδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό κύριας ασφάλισης.

(3) Ανεξαρτήτως Ορίου Ηλικίας.

(4) Η σύνταξη στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται μειωμένη κατά 1/267 για κάθε μήνα που υπολείπεται του αντίστοιχου ορίου ηλικίας για την έναρξη καταβολής της σύνταξης.

Πρωτοασφαλισμένοι σε οποιαδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης μετά την 1-1-1993

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	Ελάχιστος χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος (1)	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Ηλικία πρόωρης συνταξιοδότησης (3)
ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ	Ανδρες	15	65	60
	Γυναίκες ανύπαντρες και χήρες ή διαζευγμένες χωρίς παιδιά	15	65	60
	Γυναίκες παντρεμένες χωρίς παιδιά ή με άγαμα παιδιά και διαζευγμένες ή χήρες ή άγαμες μητέρες με άγαμα παιδιά	15	65	60
	Γυναίκες με ανήλικα ή ανάπηρα παιδιά (67% και άνω)	20 ή 15	55 65	50
	Μητέρες με 3 παιδιά, με 4 παιδιά με 5 και άνω παιδιά	20 / 20 / 20 ή 15	56 / 53 / 50 65	

ΑΙΤΙΑ ΕΞΟΔΟΥ	ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ	Ελάχιστος χρόνος για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος (1)	Ηλικία έναρξης καταβολής της σύνταξης	Ηλικία πρόωρης συνταξιοδότησης (3)
ΟΡΙΟ ΗΛΙΚΙΑΣ (67 ^ο)	Ανδρες και γυναίκες	15	-	
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΘΕΣΗΣ	Ανδρες και γυναίκες	15	A.O.H. (2)	
ΛΟΓΩ ΑΤΥΧΗΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και γυναίκες	2-3-0	A.O.H.	
ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και γυναίκες	4½	A.O.H.	
ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΔΙΑΝΟΗΤΙΚΗ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ	Ανδρες και γυναίκες	Οποτεδήποτε	A.O.H.	
ΠΑΝΤΕΛΩΣ ΤΥΦΛΟΙ, ΠΑΡΑΠΛΗΓΙΚΟΙ, ΤΕΤΡΑΠΛΗΓΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΑΣΧΟΝΤΕΣ ΑΠΟ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΑΝΑΙΜΙΑ	Ανδρες και γυναίκες	15	A.O.H.	

ΕΠΕΞΗΓΗΣΕΙΣ:

- (1) Συνυπολογίζεται και ο χρόνος της διαδοχικής ασφάλισης.
(2) Ανεξαρτήτως Ορίου Ηλικίας.
(3) Η σύνταξη στην περίπτωση αυτή καταβάλλεται μειωμένη κατά 1/267 για κάθε μήνα που υπολείπεται του αντίστοιχου ορίου ηλικίας για την έναρξη καταβολής της σύνταξης.²²

²² Βλ . Οι πίνακες λήφθηκαν από www.mof-gfk.gr Ιστοσελίδα Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους . , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

Το «όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση»

Όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση είναι η ηλικία που πρέπει να έχει συμπληρώσει ο υπάλληλος - λειτουργός προκειμένου να αρχίσει να του καταβάλλεται η σύνταξη που έχει δικαιωθεί. Δεν είναι απαραίτητο να έχει συμπληρώσει ο υπάλληλος - λειτουργός το απαιτούμενο όριο ηλικίας κατά το χρόνο θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος. Ο υπάλληλος - λειτουργός μπορεί ν' αποχωρήσει από την Υπηρεσία και να πάρει τη σύνταξη του όταν συμπληρώσει το απαιτούμενο όριο ηλικίας. Σε ορισμένες περιπτώσεις, που καταγράφονται στους πίνακες που ακολουθούν, δεν απαιτείται για την έναρξη καταβολής της σύνταξης, όριο ηλικίας.²³

Μπορεί ο υπάλληλος-λειτουργός να συνταξιοδοτηθεί αμέσως μετά τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος

Ο υπάλληλος - λειτουργός που συμπληρώνει τον ελάχιστο χρόνο για συνταξιοδότηση, θεμελιώνει δικαίωμα για σύνταξη και μπορεί ν' αποχωρήσει από την Υπηρεσία. Δεν είναι, όμως, δυνατή η καταβολή της σύνταξής του αν δεν έχει συμπληρώσει το απαιτούμενο κατά περίπτωση όριο ηλικίας. (Όριο ηλικίας για συνταξιοδότηση)²⁴

Διαφοροποίηση των δημόσιων υπαλλήλων ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης (θεμελίωση δικαιώματος) και τα όρια ηλικίας για την έναρξη πληρωμής της σύνταξής τους

Οι δημόσιοι - υπάλληλοι - λειτουργοί διαφοροποιούνται ως προς τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και τα όρια ηλικίας για την έναρξη πληρωμής της σύνταξής τους, ανάλογα με την κατηγορία (στρατιωτικοί - πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι), την ιδιότητα του «νέου» ή του «παλαιού ασφαλισμένου», το χρόνο διορισμού - κατάταξης και το χρόνο θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

Επισημαίνεται, ότι για τους δικαστικούς λειτουργούς, το κύριο προσωπικό του Ν.Σ.Κ., το φυλακτικό προσωπικό των καταστημάτων κράτησης, για τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας δεν απαιτείται η συμπλήρωση οιοδήποτε ορίου ηλικίας για την έναρξη πληρωμής της σύνταξης που έχουν δικαιωθεί.

Οι δημόσιοι υπάλληλοι - λειτουργοί (στρατιωτικοί και πολιτικοί) με την ιδιότητα του παλαιού ασφαλισμένου, δικαιούνται σύνταξη σε περίπτωση παραίτησής τους από την Υπηρεσία εφόσον έχουν συμπληρώσει 15ετή πλήρη πραγματική συντάξιμη υπηρεσία και το 65ο έτος της ηλικίας τους για τους άνδρες ή το 60ο για τις γυναίκες. Συνεπώς, ο μηχανικός για να συνταξιοδοτηθεί ως δημόσιος υπάλληλος πρέπει να έχει πλήρη συντάξιμη υπηρεσία τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών και να είναι τουλάχιστον 65 ετών (άνδρας) και 60 ετών (γυναίκα) .

²³ Α. Ν. 1854/51 ΑΡΘΡΟ 1 ΠΑΡ. 1

²⁴ Α. Ν. 1854/51 ΑΡΘΡΟ 1 ΠΑΡ. 1

Επιδόματα σύνταξης

Ο συνταξιούχος του Δημοσίου μαζί με τη σύνταξή του λαμβάνει και κάποια επιδόματα. Τα επιδόματα συντάξεως που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία είναι κυρίως τα εξής:²⁵

α) Επίδομα οικογενειακής παροχής, για τους συνταξιούχους που έχουν σύζυγο και ανήλικα τέκνα ή ενήλικα τέκνα κάτω των 24 ετών που σπουδάζουν σε Α.Ε.Ι., Τ.Ε.Ι. ή Ι.Ε.Κ..

β) Επίδομα ανικανότητας, για τους συνταξιούχους που αποχώρησαν από την υπηρεσία λόγω σωματικής ή διανοητικής αναπηρίας. Το ποσό του επιδόματος ανικανότητας είναι ανάλογο του βαθμού μείωσης της ικανότητας για εργασία.

γ) Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΑΣ), για τους συνταξιούχους-πρώην υπαλλήλους του Δημοσίου (αλλά όχι για όσους συνταξιοδοτούνται ως συγγενείς πρώην δημοσίου υπαλλήλου), οι οποίοι έχουν χαμηλό ατομικό και οικογενειακό εισόδημα.

²⁵ Βλ. Βακαλόπουλος Γ.: "Τα κατώτατα όρια συντάξεων μισθωτών μετά το Ν. 2084/92", Επιθεώρησης Δικαίου Κοινωνικής Ασφάλισης, ΛΔ', 1992, σελ. 745-747

ΣΥΝΤΑΞΗ ΛΟΓΩ ΑΝΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ

Ο υπάλληλος του Δημοσίου μπορεί να λάβει σύνταξη από το Δημόσιο και λόγω ανικανότητας (για εργασία), ανεξαρτήτως του εάν πληρεί τις προϋποθέσεις συμπληρώσεως του ελάχιστου ηλικιακού ορίου συνταξιοδότησεως και του ελάχιστου πραγματικού χρόνου συντάξιμης υπηρεσίας.

Η ανικανότητα για εργασία μπορεί είτε να οφείλεται στην υπηρεσία είτε να μην οφείλεται στην υπηρεσία, οπότε ανάλογα διαφοροποιείται ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης που θα χορηγηθεί.²⁶ Η σύνταξη λόγω ανικανότητας μπορεί να μεταβιβασθεί στους στενούς συγγενείς του δικαιούχου (επιζώντα σύζυγο και ορφανά, διαζευγμένη θυγατέρα, πατρική οικογένεια), όταν αυτός πεθάνει, εφόσον πληρούνται συγκεκριμένες προϋποθέσεις, οι οποίες διαφοροποιούνται με κριτήριο το αν ο συνταξιούχος ήταν «παλιός» ή «νέος» ασφαλισμένος. Με βάση το ίδιο κριτήριο («παλιό» ή «νέο» ασφαλισμένοι) διαφοροποιείται και ο τρόπος υπολογισμού της σύνταξης. Αν η ανικανότητα του συνταξιούχου οφείλεται σε τρομοκρατική πράξη ή σε εκτέλεση υπηρεσίας που συνεπάγεται αυξημένο κίνδυνο, ο τρόπος υπολογισμού του ποσού της σύνταξης είναι ευνοϊκότερος για τον δικαιούχο, είτε είναι «παλιός» είτε είναι «νέος» ασφαλισμένος²⁷.

²⁶ Άρθρο 1 παρ. 1 Ν.955/79, όπως αντικ. με άρθρα 3 Για τους υπαλλήλους οι οποίοι είναι παντελώς τυφλοί, παραπληγικοί ή τετραπληγικοί, καθώς και για όσους πάσχουν από υπερφωσφατασαιμία ή από Βήτα ομόζυγο μεσογειακή ή παρ. 1 Ν. 2227/94, 8 παρ. 1 Ν.2592/98 άρθρο 2, παρ. 1 Ν.3075/02 και άρθρο 3, παρ. 1 του Ν.3513/06 δρεπανοκυτταρική ή μικροδρεπανοκυτταρική αναιμία και υποβάλλονται σε μετάγγιση ή από χρόνια νεφρική ανεπάρκεια τελικού σταδίου και υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση ή περιτοναϊκή κάθαρση ή έχουν υποστεί μεταμόσχευση μυελού των οστών ή συμπαγών οργάνων (καρδιά, πνεύμονες, ήπαρ, πάγκρεας και νεφροί), εφόσον για τις περιπτώσεις αυτές συντρέχει ποσοστό αναπηρίας τουλάχιστον 67%, αρκεί δεκαπενταετής πλήρης πραγματική συντάξιμη υπηρεσία. Άρθρο 5 παρ. 2 Για υπαλλήλους των σωφρονιστικών και αναμορφωτικών Ν.Δ. 3768/57 καταστημάτων αρκεί εικοσιπενταετής συντάξιμη υπηρεσία, από την οποία δεκαετής πλήρης πραγματική στα καταστήματα αυτά.

²⁷ Στις περιπτώσεις αυτές η σύνταξη υπολογίζεται με βάση τις συντάξιμες αποδοχές (βασικός μισθός και χρονοεπίδομα) του καταληκτικού κλιμακίου ή βαθμού κατά περίπτωση και 35 έτη υπηρεσία. Κατά τα λοιπά ο υπολογισμός της σύνταξης είναι ο ίδιος με εκείνον που ακολουθείται για τον υπολογισμό της με βάση τα έτη υπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Ο Ο.Α.Ε.Ε ως ασφαλιστικός φορέας μηχανικών ελεύθερων επαγγελματιών μη μελών του Τ.Ε.Ε.

Οι φορείς ασφάλισης των ελεύθερων και ανεξάρτητων επαγγελματιών

Οι ελεύθεροι και ανεξάρτητοι επαγγελματίες καλύπτονται από αυτοτελείς φορείς κοινωνικής ασφάλισης που λειτουργούν με τη μορφή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Το 2002 λειτουργούν πέντε (5) φορείς κύριας ασφάλισης ελεύθερων επαγγελματιών και τρεις (3) φορείς κύριας ασφάλισης ανεξάρτητων επαγγελματιών.

Ο κύριος φορέας ασφάλισης των ελεύθερων επαγγελματιών είναι ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) που συστήθηκε το 1999, καλύπτοντας υποχρεωτικά τα πρόσωπα που ασκούν το επάγγελμα του εμπόρου, του επαγγελματοβιοτέχνη, του αυτοκινητιστή και του ξενοδόχου. Ο ΟΑΕΕ λειτουργεί ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου και σ' αυτόν έχουν συγχωνευθεί τρία νομικά πρόσωπα που κάλυπταν πριν από την ίδρυσή του συγκεκριμένες κατηγορίες ελεύθερων επαγγελματιών: το Ταμείο Ασφάλισης Εμπόρων (ΤΑΕ), το Ταμείο Επαγγελματιών και Βιοτεχνών Ελλάδος (ΤΕΒΕ) και το Ταμείο Συντάξεων Αυτοκινητιστών (ΤΣΑ). Από οργανωτική άποψη, περιλαμβάνει δύο κλάδους, τον Κλάδο Σύνταξης και τον Κλάδο Υγείας, οι οποίοι διαθέτουν πλήρη οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια.

Ο ΟΑΕΕ εξασφαλίζει την ασφαλιστική κάλυψη των ελεύθερων επαγγελματιών σε περίπτωση γήρατος, αναπηρίας, θανάτου, ατυχήματος, ασθένειας και μητρότητας. Επίσης εξασφαλίζει την κάλυψη των μελών των οικογενειών των ασφαλισμένων του σε περίπτωση ασθένειας ή θανάτου τους.

Οι αντιπροσωπευτικότεροι φορείς κύριας ασφάλισης των ανεξάρτητων επαγγελματιών είναι το Ταμείο Νομικών, το Ταμείο Σύνταξης και Αυτασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ) και το Ταμείο Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημόσιων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ). Το Ταμείο Νομικών καλύπτει τους δικηγόρους, τους συμβολαιογράφους, τους δικαστικούς επιμελητές και ορισμένες κατηγορίες δικαστών. Το ΤΣΑΥ καλύπτει όσους ασκούν τα επαγγέλματα του ιατρού, οδοντιάτρου, κτηνιάτρου και φαρμακοποιού. Το ΤΣΜΕΔΕ καλύπτει τους διπλωματούχους πολιτικούς μηχανικούς, μηχανολόγους, ηλεκτρολόγους καθώς και εκείνους που ασκούν το επάγγελμα του εργολάβου δημοσίων έργων.²⁸

²⁸ Βλ. www.ggka.gr Ιστοσελίδα Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις.

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΠΔ 258/05

Με το προεδρικό διάταγμα 154/4-8-06 που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 167/τΑ/4-8-06 κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 2 του αρ. 12 του Ν 2676/99 καταργήθηκαν τα ταμεία ΤΕΒΕ – ΤΑΕ – ΤΣΑ από 01/01/2007 και τέθηκε σε λειτουργία ο Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) με τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, με έδρα την Αθήνα.

Από την έναρξη λειτουργίας του ΟΑΕΕ (1-1-07) όλοι οι ασφαλισμένοι των καταργούμενων ταμείων μεταφέρονται στον ΟΑΕΕ και θεωρούνται ασφαλισμένοι του νέου Οργανισμού.

Στο ΦΕΚ 316/τΑ/28-12-05, δημοσιεύτηκε το καταστατικό του Οργανισμού Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ), ΠΔ 258/05, το οποίο περιλαμβάνει τις διατάξεις που αφορούν την ασφάλιση και τις παροχές των ασφαλιζόμενων προσώπων στον ΟΑΕΕ.

Επίσης, στο ΦΕΚ 1397/14-9-06 δημοσιεύθηκε ο κανονισμός ασφαλιστικής λειτουργίας του ΟΑΕΕ (υπουργική απόφαση αρ. Φ80000/7228/308/14-9-06), στον οποίο περιλαμβάνονται οι διαδικασίες καθώς και δικαιολογητικά, που απαιτούνται για την ασφάλιση στον ΟΑΕΕ και τη χορήγηση παροχών στους ασφαλισμένους του.

Στο άρθρο αυτό ορίζεται ρητά η τυπική ασφάλιση και καλύπτονται περιπτώσεις καταβολής εισφορών λόγω κακής υπαγωγής με την προϋπόθεση ότι υπάρχει άσκηση δραστηριότητας, ανυπαρξία απατηλής ενέργειας, καλή πίστη και η ασφάλιση του προσώπου αυτού να μην διεκδικείται από άλλο φορέα για την ίδια δραστηριότητα.

ΤΥΠΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Μετά από παρέλευση διετίας από την αυτεπάγγελτη ή πενταετίας από την με αίτηση γενομένη ασφάλιση προσώπου, ο Οργανισμός δεν δύναται να αμφισβητήσει τη νομιμότητα του διανυθέντος χρόνου, έστω και αν ελλείπουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής ή παραμονής στην ασφάλιση, εφ' όσον ο ασφαλισμένος κατέβαλε τις ασφαλιστικές εισφορές μέχρι το τέλος του επομένου έτους από τότε που αυτές κατέστησαν απαιτητές ή έχει παρέλθει πενταετία από την καθ' οιονδήποτε τρόπο καταβολή αυτών, δεν διατυπώθηκε έγγραφη αντίρρηση από τον Οργανισμό και ο χρόνος αυτός δεν αμφισβητείται από άλλο ασφαλιστικό οργανισμό.

Στις περιπτώσεις αυτές ο χρόνος που διανύθηκε λογίζεται ότι διανύθηκε νόμιμα, για όλες τις συνέπειες. Ο Οργανισμός υποχρεούται να διαγράψει από τα Μητρώα του τον ασφαλισμένο, από τον επόμενο μήνα που περιήλθε σε γνώση του η έλλειψη των προϋποθέσεων υπαγωγής ή παραμονής του στην ασφάλιση.

Η διαγραφή δεν δύναται να πραγματοποιηθεί μετά την επέλευση της ασφαλιστικής περίπτωσης.

Η εφαρμογή των παραπάνω διατάξεων προϋποθέτει αίτηση του ασφ/νου για την αναγνώριση του χρόνου, καλή πίστη εκ μέρους του, ανυπαρξία απατηλής ενέργειας ή συμπεριφοράς, καθώς και πραγματική άσκηση επαγγέλματος.²⁹

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

Στο ΠΔ 258/05 περιλαμβάνονται στις διατάξεις των άρθρων από 1 μέχρι 13, και στο άρθρο 18 τα θέματα ασφάλισης, δηλαδή τα ασφαλιζόμενα στον ΟΑΕΕ πρόσωπα τα εξαιρούμενα από την ασφάλιση του ΟΑΕΕ πρόσωπα, οι προϋποθέσεις προαιρετικής ασφάλισης, οι ασφαλιστικές κατηγορίες στις οποίες κατατάσσονται και θα καταβάλουν τις εισφορές τους τα ασφαλιζόμενα στον ΟΑΕΕ πρόσωπα, η έναρξη, η διάρκεια και η λήξη της ασφαλιστικής σχέσης των ασφαλιζόμενων με τον Οργανισμό, καθώς και η ασφαλιστική τακτοποίηση των υπαχθέντων καθ' οιονδήποτε τρόπο στην ασφάλιση των καταργούμενων ταμείων ΤΕΒΕ – ΤΑΕ – ΤΣΑ , οι οποίοι μεταφέρονται στον ΟΑΕΕ και θεωρούνται ασφαλισμένοι του.

²⁹ Βλ. www.oaee.gr . Ιστοσελίδα Ο.Α.Ε.Ε. , όπου ακριβής πληροφόρηση με τις τελευταίες εξελίξεις .

Κρίσιμο είναι, στα πλαίσια της παρούσας εργασίας, το ερώτημα εάν οι μηχανικοί εντάσσονται σε κάποια από τις κατηγορίες προσώπων που εξαιρούνται από την ασφάλιση του ΟΑΕΕ ή όχι. Επίσης, ζήτημα προς έρευνα είναι το αν οι μηχανικοί μπορούν να ασφαλισθούν προαιρετικά στον ΟΑΕΕ.

Στο άρθρο 2 του π.δ. 258/2005 αναφέρονται τα πρόσωπα που εξαιρούνται από την υποχρεωτική ασφάλιση του ΟΑΕΕ. Ευνόητο είναι ότι εξαιρούνται και όλα τα πρόσωπα εκείνα για τα οποία υπάρχουν γενικές και ειδικές διατάξεις, οι οποίες είναι σε ισχύ, όπως οι νέοι ασφαλισμένοι που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 39 Ν 2084/92, οι υπαγόμενοι στις διατάξεις του Ν 1296/82, δηλαδή τα πρόσωπα που ασχολούνται με το θέαμα, ακρόαμα κ.λπ. .

ΠΡΟΣΩΠΑ ΕΞΑΙΡΟΥΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΙΣΗ

Από την υποχρεωτική ασφάλιση στον Ο.Α.Ε.Ε. εξαιρούνται τα παρακάτω πρόσωπα:

1. α) Επαγγελματίες υπέρ των οποίων έχουν συσταθεί και λειτουργούν ίδιοι Ασφαλιστικοί Οργανισμοί Κύριας ασφάλισης, όπως: Υγειονομικών, Ναυτικών Πρακτόρων, Μηχανικών & Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, Ιδιοκτητών Συντακτών & Υπαλλήλων Τύπου, κ.α.. **Συνεπώς, οι μηχανικοί εξαιρούνται από την ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. ,εφόσον ασκούν δραστηριότητα μηχανικού και καταβάλλουν εισφορές στο ΤΣΜΕΔΕ.** Το ερώτημα είναι εάν κάποιος ασφαλισμένος του ΤΣΜΕΔΕ διακόψει τη δραστηριότητα του μηχανικού και ασκήσει δραστηριότητα υπαγόμενη στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ, μπορεί να συνεχίσει να ασφαρίζεται στο ΤΣΜΕΔΕ; Προϋπόθεση για τη διαγραφή από το ΤΣΜΕΔΕ είναι η προηγούμενη διαγραφή του από το ΤΕΕ. Συνεπώς, όσο είναι εγγεγραμμένος στο ΤΕΕ συνεχίζει να είναι ασφαλισμένος στο ΤΣΜΕΔΕ και δεν υπάγεται στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ, όποια δραστηριότητα και εάν ασκεί. Εφόσον, όμως, διαγραφεί από το ΤΕΕ (εκούσια ή ακούσια) και ασκεί δραστηριότητα υπαγόμενη στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ, θα υπαχθεί στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ.

β) Αυτοτελώς απασχολούμενοι, που με ειδικές διατάξεις νόμων έχουν υπαχθεί στην υποχρεωτική ασφάλιση άλλων φορέων Κύριας ασφάλισης.

γ) Οι αφανείς εταίροι επιχειρήσεων.

δ) Οι μέτοχοι Α.Ε. εισηγμένων στο χρηματιστήριο.

2. α) Τα πρόσωπα που δεν πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 3050/2002 (214 Α΄, των παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 18 του ν.3144/2003 (111 Α΄) και της παρ. 2 του άρθρου 17 του ν.3232/2004 (48 Α΄).

β) Οι απασχολούμενοι στην αγροτική οικονομία, ασφαλισμένοι του ΟΓΑ, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 11 του άρθρου 7 του ν.3232/2004 (48 Α΄) όπως εκάστοτε ισχύει.

ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ ΟΙ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΩΝ ΤΟΥ Ο.Α.Ε.Ε.
 Προϋποθέσεις συνταξιοδότησης για ΠΑΛΙΟΥΣ ασφαλισμένους
 (μέχρι 31/12/1992)

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΠΟ Ο.Α.Ε.Ε – Τ.Ε.Β.Ε		
ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΕΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ
11,5	65	Μέχρι 31/12/2007
15	65	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
35	60	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
37	Α.Ο.Η*	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ

* ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΠΟ Ο.Α.Ε.Ε – Τ.Σ.Α		
ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΕΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ
ΑΝΔΡΕΣ - ΓΥΝΑΙΚΕΣ		
11,5	65	Μέχρι 31/12/2007
15	65	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
37	Α.Ο.Η*	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
ΑΝΔΡΕΣ		
25	65	Μετά την 1/1/2007
35	60	Μετά την 1/1/1998
25	60 (μειωμένη)	Μετά την 1/1/1998
ΓΥΝΑΙΚΕΣ		
25	58 (μειωμένη)	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
25	60	Μετά την 1/1/1998

* ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΠΟ Ο.Α.Ε.Ε – Τ.Α.Ε		
ΕΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ	ΗΛΙΚΙΑΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ	ΕΤΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗΣ
11,5	65	Μέχρι 31/12/2007
15	65	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
35	60	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ
37	Α.Ο.Η*	ΟΠΟΤΕΔΗΠΟΤΕ

* ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας

30

³⁰ Τα στοιχεία πάρθηκαν από < www.oaee.gr > . Ιστοσελίδα Ο.Α.Ε.Ε. , όπου ακριβής πληροφόρηση με τις τελευταίες εξελίξεις .

ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

Ο Ο.Α.Ε.Ε. για τη νοσηλεία των ασφαλισμένων του έχει συμβληθεί με κρατικά και δημοτικά νοσοκομεία, με ιδιωτικές κλινικές και άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα στα οποία παρέχεται νοσηλεία . Για τις Γενικές Κλινικές, για τις Νευροψυχιατρικές Κλινικές , για Καρδιολογικές Κλινικές .

Ο Ο.Α.Ε.Ε. έχει συνάψει συμβάσεις με τα ιδιωτικά Καρδιοχειρουργικά Κέντρα των Αθηνών (Υγεία, Ιατρικό Κέντρο, Κεντρική Κλινική Αθηνών, Ωνάσειο , Ευρωκλινική Αθηνών) κλινική Ψυχικού , Ευρωθεραπεία , Ιαώ General Metropolitan και Θεσ/νίκης (Γενική Κλινική , Άγιος Λουκάς , Πολυκλινική Αθανασιάδη , Ιατρικό Διαβαλκανικό),Κυανούς Σταυρός για τη διενέργεια καρδιοχειρουργικών επεμβάσεων . Με βάση την αριθ.6778/93 Υπουργική Απόφαση υπεγράφη και ισχύει από 01.01.99 σύμβαση μεταξύ του Ταμείου μας και του Καρδιοχειρουργικού Κέντρου «Ωνάσειο» για τη διενέργεια μεταμοσχεύσεων καρδιάς – πνευμόνων σε ασθενείς ασφαλισμένους μας. Ο Ο.Α.Ε.Ε. καλύπτει τις δαπάνες για τη νοσηλεία στο εξωτερικό σε εξαιρετικές περιπτώσεις για σοβαρότατα νοσήματα, η διάγνωση και η θεραπεία των οποίων δεν μπορεί να γίνει στην Ελλάδα.

ΕΞΩΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ

ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΦΡΟΝΤΙΔΕΣ

Ο Ο.Α.Ε.Ε. παρέχει ιατρικές φροντίδες από συμβεβλημένους θεραπευτές γιατρούς ειδικοτήτων .³¹

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Παρέχεται στους ασφαλισμένους του Ο.Α.Ε.Ε. κάθε είδος μικροβιολογικής , ακτινολογικής εξέτασης ή ειδικής θεραπείας που συστήνεται ως αναγκαία από τον θεραπευτή ιατρό.

Για παρακλινικές εξετάσεις, και ειδικές θεραπείες υπάρχουν συμβεβλημένα με τον Ο.Α.Ε.Ε. (Τ.Ε.Β.Ε.-ΤΑΕ) εργαστήρια, νοσοκομεία ή κλινικές. Υποχρεωτικά εκτελούνται σ' αυτά με συμμετοχή του ασφαλισμένου σε ποσοστό 25% της τιμής του κρατικού τιμολογίου.

³¹ Δηλ. Παθολόγους , Παιδιάτρους , Καρδιολόγους , Γυναικολόγους , Οφθαλμιάτρους Ορθοπαιδικούς , Νευρολόγους , ΩΡΛ , Δερματολόγους , Ρευματολόγους , Γαστρεντερολόγους , Πνευμονολόγους , Ψυχιάτρους , Ουρολόγους , Αλλεργιολόγους , Ενδοκρινολόγους , Οδοντιάτρους (για παιδιά μέχρι 16 ετών) Από το 11/1999 παρέχει προληπτική ιατρική (εμβολιασμούς, ιατρικές πράξεις, διαγνωστικές εξετάσεις).

ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

Ο Ο.Α.Ε.Ε. παρέχει στους ασφαλισμένους του με συμμετοχή 25% όλα τα θεραπευτικά μέσα .³²

Ο Ο.Α.Ε.Ε. παρέχει χωρίς συμμετοχή στη δαπάνη αγοράς όλα τα αναγκαία μέσα και αναλώσιμα υλικά σε μια σειρά από ασφαλισμένους με χρονικές παθήσεις .³³

ΦΑΡΜΑΚΑ

Ο Ο.Α.Ε.Ε. παρέχει στους ασφαλισμένους του, τα αναγκαία προς αποκατάσταση της υγείας ή προς ανακούφιση εκ της νοσηράς των καταστάσεως φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα, μόνο εφόσον αυτά κυκλοφορούν νομίμως στην Ελλάδα. Κατ' εξαίρεση και με προϋποθέσεις, χορηγούνται και φάρμακα εισαγόμενα από το εξωτερικό. Τα φάρμακα χορηγούνται από τα συμβεβλημένα φαρμακεία με συνταγές, που γράφει ο θεραπευτής ιατρός του Ο.Α.Ε.Ε..

Η παροχή των φαρμάκων γίνεται με συμμετοχή του ασφαλισμένου σε ποσοστό 25%. Με την ίδια συμμετοχή παρέχονται και τα φάρμακα της εξωσωματικής γονιμοποίησης. Φάρμακα για ορισμένες χρόνιες παθήσεις χορηγούνται με μικρότερο ποσοστό ή και δωρεάν. Στους επιδοματούχους του ΕΚΑΣ, παρέχονται φάρμακα με ποσοστό 10% αντί του 25% που προαναφέρθηκε .

³² άρθρο 18 π.δ. 258/05 άρθρο 18 Ως τέτοια θεραπευτικά μέσα αναφέρονται : Συσκευές στομίας, τροχήλατα αμαξίδια χειροκίνητα , συμπυκνωτές οξυγόνου, κάλτσες φλεβίτιδας, πάσης φύσεως ζώνες κ.λ.π.

³³ άρθρο 18 π.δ. 258/05 άρθρο 18 Ως τέτοιες κατηγορίες ασφαλισμένων αναφέρονται : Νεφροπαθείς ασφαλισμένους που υποβάλλονται σε θεραπεία με τη μέθοδο της συνεχούς φορητής περιτοναϊκής κάθαρσης. , Παραπληγικούς – τετραπληγικούς , Πάσχοντες από μεσογειακή αναιμία , Πάσχοντες από σακχαρώδη διαβήτη , Πάσχοντες από νεοπλασμάτα .

Επίδομα τοκετού

Σε περίπτωση τοκετού άμεσα ασφαλισμένου ή συζύγου ασφαλισμένου, ο Ο.Α.Ε.Ε. παρέχει επίδομα τοκετού . Το ποσό αυτό αυξάνεται κατά 50% σε περίπτωση διδύμων και κατά 100% σε περίπτωση τριδύμων. Στις περιπτώσεις τοκετού που πραγματοποιείται με καισαρική τομή ή επι επιπλοκών σε φυσιολογικό τοκετό , που η νοσηλεία παρατείνεται πέραν των 4 (τεσσάρων) ημερών , εκτός του επιδόματος τοκετού , ο Ο.Α.Ε.Ε. καταβάλλει και μέρος δαπανών για την επιπλέον νοσηλεία.

Έξοδα κηδείας

Σε περίπτωση θανάτου άμεσα ασφαλισμένου του Ο.Α.Ε.Ε. στην Ελλάδα καταβάλλεται εφάπαξ ποσό για έξοδα κηδείας. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου σε χώρα της Αμερικής ή της Αυστραλίας, όταν μεταφερθεί η σορός του στην Ελλάδα ή ταφεί στη χώρα του εξωτερικού (Αμερικής ή Αυστραλίας) που πέθανε, καταβάλλονται έξοδα κηδείας και πρόσθετες δαπάνες, το ύψος των οποίων συνολικά δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπλάσιο για έξοδα κηδείας στην Ελλάδα . Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου σε χώρα της Ευρώπης, Αφρικής και Ασίας όταν μεταφερθεί η σορός του στην Ελλάδα ή ταφεί στη χώρα του εξωτερικού που πέθανε, θα καταβάλλονται τα έξοδα κηδείας και πρόσθετες δαπάνες το ύψος των οποίων δεν μπορεί να υπερβαίνει το επταπλάσιο για έξοδα κηδείας στην Ελλάδα. Επισημαίνεται ότι σε όλες τις παραπάνω περιπτώσεις θανάτου στο εξωτερικό, πρέπει οπωσδήποτε να έχει προηγηθεί έγκριση του Διοικητή του Ο.Α.Ε.Ε. για τη μετάβαση του ασθενή-ασφαλισμένου στο εξωτερικό για νοσηλεία.

Εργατικό ατύχημα

Σε περίπτωση ατυχήματος το οποίο οφείλεται σε βίαιο συμβάν, που επήλθε μετά την εγγραφή του ασφαλισμένου στα Μητρώα του Ο.Α.Ε.Ε., κατά την άσκηση του επαγγέλματος ή εξ αφορμής αυτού, ο Οργανισμός χορηγεί επίδομα το οποίο ανέρχεται στο τριπλάσιο της μηνιαίας εισφοράς του κλάδου ή των κλάδων στους οποίους είναι ασφαλισμένος αυτός που υπέστη το ατύχημα κατά την ημέρα του ατυχήματος. Το επίδομα χορηγείται ανεξάρτητα από την ταμειακή ενημερότητα του ασφαλισμένου και με την προϋπόθεση ότι το ατύχημα θα αναγγελθεί εντός (1) μηνός από την ημέρα που έλαβε χώρα.

Άλλες παροχές

- α) Ο Ο.Α.Ε.Ε. καταβάλλει στους νεφροπαθείς ασφαλισμένους που υποβάλλονται σε αιμοκάθαρση δαπάνη μετακίνησης με ταξί στις περιπτώσεις που λόγω της κατάστασής τους, η μετακίνησή τους με τα συνήθη συγκοινωνιακά μέσα είναι αδύνατη.
- β) Επίσης καταβάλλει δαπάνες μετάβασης και επιστροφής ασθενών–ασφαλισμένων με τα συνήθη μεταφορικά μέσα, στις περιπτώσεις νοσηλείας αυτών σε Κρατικά Νοσοκομεία άλλης πόλης από τον τόπο διαμονής τους, όταν η πάθησή τους δεν αντιμετωπίζεται από το Κρατικό Νοσοκομείο της περιοχής τους.
- γ) Σε έκτακτες και επείγουσες περιπτώσεις που οι ασφαλισμένοι επισκέπτονται ιδιώτες γιατρούς καταβάλλεται η προβλεπόμενη από το Κρατικό Τιμολόγιο δαπάνη για την ιατρική επίσκεψη.
- δ) Σε εξαιρετικά βαριά περιστατικά νοσηλείας καταβάλλεται δαπάνη για την χρησιμοποίηση αποκλειστικής νοσοκόμας κατά τη διάρκεια της νύχτας και μέχρι 5 νύχτες κατά νοσηλεία.
- ε) Ο/Η διαζευμένος/η σύζυγος άμεσα ασφαλισμένου μπορεί να διατηρήσει το δικαίωμα παροχών ασθενείας σε είδος , εάν α) ο γάμος λύθηκε μετά τη συμπλήρωση του 35ου έτους της ηλικίας , β) δεν καλύπτεται άμεσα ή έμμεσα για παροχές ασθενείας από άλλον ασφαλιστικό φορέα ή το δημόσιο. Για τη διατήρηση του δικαιώματος των παροχών ασθενείας ο ενδιαφερόμενος υποχρεούται στη καταβολή της ασφαλιστικής εισφοράς του κλάδου υγείας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Το Ι.Κ.Α. ως ασφαλιστικός φορέας των μισθωτών μηχανικών που δεν είναι μέλη του Τ.Ε.Ε.

Οι φορείς ασφάλισης των μισθωτών

Η ασφαλιστική κάλυψη των μισθωτών εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα επιτυγχάνεται μέσω φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, ταμείων αλληλοβοήθειας για τον κίνδυνο της ασθένειας και φορέων που χορηγούν εφάπαξ παροχές. Το 2002 λειτουργούσαν περισσότεροι από 50 αντίστοιχοι φορείς. Οι φορείς αυτοί αποτελούν νομικά πρόσωπα που διοικούνται από διοικητικά συμβούλια με υποχρεωτική συμμετοχή εκπροσώπων των ασφαλισμένων και των συνταξιούχων.

Ο γενικός φορέας κύριας ασφάλισης των μισθωτών είναι το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ), το οποίο ιδρύθηκε το 1934 και άρχισε να λειτουργεί ουσιαστικά τη δεκαετία του 1950. Το 1983 επεκτάθηκε η ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα από το ΙΚΑ στο σύνολο του πληθυσμού, διευρύνοντας έτσι την προστασία που εξασφαλιζόταν πριν από την ίδρυσή του για συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζομένων μέσω των ειδικών ταμείων κύριας ασφάλισης μισθωτών, αλλά και καλύπτοντας τους εργαζόμενους χωρίς ασφαλιστικό καθεστώς. Αρκετά ειδικά ταμεία εξακολουθούν να λειτουργούν και σήμερα αυτοτελώς υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ενώ ορισμένα συγχωνεύτηκαν στο ΙΚΑ.

Το ΙΚΑ ασφαλίζει τα πρόσωπα που έχουν ως κύριο επάγγελμα την παροχή έμμεσης εξαρτημένης εργασίας, καθώς και ειδικές κατηγορίες προσώπων (ορκωτοί λογιστές, εφημεριδοπώλες, συγγραφείς, μαθητευόμενοι). Οι κίνδυνοι που καλύπτονται περιλαμβάνουν τη μητρότητα, τα οικογενειακά βάρη, την ασθένεια, το γήρας, την αναπηρία, το θάνατο, το εργατικό ατύχημα και την επαγγελματική ασθένεια, καθώς και την ανεργία.³⁴

Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ εξυπηρετούνται για τον κίνδυνο της ανεργίας από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), αυτοτελή φορέα που ιδρύθηκε το 1954 και υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ο ΟΑΕΔ καλύπτει επίσης τους κινδύνους στράτευσης και οικογενειακών βαρών των μισθωτών.

Κοινωνικές παροχές με τη μορφή προγραμμάτων στέγασης, κοινωνικού τουρισμού και αναψυχής χορηγούνται επίσης στους ασφαλισμένους του ΙΚΑ από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και από τον Οργανισμό Εργατικής

³⁴ Β. ΚΩΝ. Δ. ΛΑΝΑΡΑΣ : ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2003 σελ. 235-240

Εστίας, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που εποπτεύονται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Τα ειδικά ταμεία κύριας ασφάλισης καλύπτουν συγκεκριμένες κατηγορίες εργαζομένων που δεν υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Βασική προϋπόθεση υπαγωγής στην ασφάλιση των ταμείων αυτών είναι η παροχή έμμεσης εξαρτημένης εργασίας ή η άσκηση συγκεκριμένης επαγγελματικής ειδικότητας.

Η επικουρική κάλυψη των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα εξασφαλίζεται από ένα πλήθος φορέων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, που χορηγούν πρόσθετες συνταξιοδοτικές παροχές με τη μορφή μηνιαίας σύνταξης ή εφάπαξ βοήθηματος. Ο γενικός φορέας επικουρικής συνταξιοδοτικής κάλυψης των μισθωτών είναι το ΙΚΑ και συγκεκριμένα ο κλάδος του με την ονομασία «Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΙΚΑ - TEAM)». Το ΙΚΑ-TEAM ιδρύθηκε το 1979 και εντάχθηκε στο ΙΚΑ το 1983.

Ιδιαίτερα σημαντικές μεταβολές στο ασφαλιστικό καθεστώς των μισθωτών υιοθετήθηκαν το 2002 με την ψήφιση του Ν.3029/2002. Οι μεταβολές αυτές προωθούν ουσιαστικά τον οργανωτικό εκσυγχρονισμό ενός ιδιαίτερα σύνθετου και πολύπλοκου καθεστώτος, εξασφαλίζοντας τόσο την απλοποίηση των διαδικασιών υπαγωγής στην ασφάλιση όσο και τη βελτίωση της μεταχείρισης των ασφαλισμένων:

- 1 Το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετονομάζεται σε Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων - Ενιαίο Ταμείο Ασφάλισης Μισθωτών (Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ.). Οι κλάδοι σύνταξης συγκεκριμένων ειδικών ταμείων κύριας ασφάλισης (ΤΑΠ-ΟΤΕ, ΤΣΠΗΣΑΠ, ΤΣΠ-ΕΤΕ, ΤΣΠ-ΑΤΕ, ΤΣΠ-ΤΕ, ΤΑΠ-ΙΛΤ, ΤΑΠ-ΕΤΒΑ., ΤΣΕΑΠΓΣΟ και ΤΑΠΑΕ-Εθνική) έως 1.1.2008 εντάσσονται στον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων μετά από απόφαση των Διοικητικών τους Συμβουλίων και εκπόνηση ειδικής οικονομικής μελέτης που προκηρύσσεται και ανατίθεται από τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών.
- 2 Ιδρύεται νέος γενικός φορέας επικουρικής κάλυψης των μισθωτών, που λειτουργεί με τη μορφή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου και την επωνυμία Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Ε.Τ.Ε.Α.Μ.). Το ΕΤΕΑΜ τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, διέπεται από το σύνολο των διατάξεων του καταργούμενου Ι.Κ.Α.-Τ.Ε.Α.Μ. και έχει έδρα την Αθήνα. Η έναρξη λειτουργίας του ορίζεται την 1η Ιουνίου 2003, οπότε και καταργείται το ΙΚΑ-TEAM.
- 3 Μετατρέπονται σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου υφιστάμενα ταμεία ασφάλισης, τα οποία λειτουργούν ως νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή κλάδοι τους που χορηγούν παροχές οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πλαίσιο της δημόσιας (κύριας και επικουρικής)

ασφάλισης και για τις οποίες καταβάλλονται εισφορές μόνο από τους εργαζόμενους.

4. Ιδρύονται νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία λειτουργούν υπό την εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ως «Ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης - ν.π.ι.δ.». Τα ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης έχουν ως σκοπό την παροχή στους ασφαλισμένους και δικαιούχους των παροχών, επαγγελματικής ασφαλιστικής προστασίας πέραν της παρεχόμενης από την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση για τους ασφαλιστικούς κινδύνους και ενδεικτικά τους κινδύνους γήρατος, θανάτου, αναπηρίας, επαγγελματικού ατυχήματος, ασθένειας, διακοπής της εργασίας. Χορηγούν παροχές σε είδος ή σε χρήμα που καταβάλλονται περιοδικώς ή εφάπαξ.³⁵

Το Ι.Κ.Α. ιδρύθηκε με τον Ν. 6298/1934 . Άρχισε να λειτουργεί από το έτος 1937 , δηλαδή από τότε που άρχισε να λειτουργεί η υποχρεωτική ασφάλιση στην Ελλάδα . Είναι νομικό πρόσωπο δημόσιου δικαίου (Ν.Π.Δ.Δ.) και υπάγεται στην εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων .

Το Ι.Κ.Α. είναι σήμερα ο μεγαλύτερος ασφαλιστικός οργανισμός στην Ελλάδα . Στην ασφάλιση του υπάγεται ο μεγάλος όγκος των μισθωτών , δηλαδή περίπου το 50 % του εργαζόμενου πληθυσμού της χώρας .

Η ασφάλιση που παρέχει το Ι.Κ.Α. στους ασφαλισμένους του καλύπτει κυρίως τους εξής τομείς : α) Ιατρικής Περίθαλψης σε Νοσοκομεία κλπ , β) Χρηματικών παροχών , δηλαδή χορήγηση συντάξεων , επιδομάτων , χρηματικών βοηθημάτων , γ) Προληπτικής δράσης και Ιατρικής , για την καταπολέμηση σωματικών κινδύνων και παθήσεων , που προσβάλλουν τους ασφαλισμένους και τα μέλη της οικογένειάς τους .

Οι οριζόμενοι από τον Νόμο (1 α.ν. 1846/1951) κλάδοι ασφάλισης του Ι.Κ.Α. είναι οι ακόλουθοι :

- α) Κλάδος Παροχών Ασθένειας και Μητρότητας σε είδος (δηλ. παροχή ιατροφαρμακευτικής και νοσοκομειακής περίθαλψης , ειδών προσθετής περίθαλψης κλπ)
- β) Κλάδος Παροχών Ασθένειας και Μητρότητας σε χρήμα (δηλ. καταβολή επιδομάτων ασθένειας , μητρότητας , ατυχήματος , έξοδα μετακίνησης ασθενών , κηδείας κλπ)
- γ) Κλάδος Συντάξεων (δηλ. καταβολή σταθερών χρηματικών παροχών σε περίπτωση γήρατος , αναπηρίας , θανάτου) .

³⁵ Βλ. www.ggka.gr Ιστοσελίδα Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

Η ασφάλιση για τους κλάδους Ανεργίας , Στράτευσης και Οικογενειακών Επιδομάτων υπάγεται σε άλλον Οργανισμό , τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (Ο.Α.Ε.Δ.) . Η είσπραξη όμως των εισφορών του Ο.Α.Ε.Δ. , όπως και η είσπραξη των εισφορών υπέρ του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας (Ο.Ε.Κ.) , του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (Τ.Ε.Α.Μ.) και άλλων εισφορών γίνεται κατά Νομών από το Ι.Κ.Α. και σχετικώς προβλέπεται ιδιαίτερο ποσοστό ασφαλιστρού για την καθεμία .

Στο Ι.Κ.Α. ασφαλίζονται οι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δηλαδή όσοι απασχολούνται με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας στον ιδιωτικό τομέα. Εξαρτημένη εργασία είναι η εργασία που υπόκειται στο διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη, δηλαδή στο δικαίωμα του εργοδότη να εποπτεύει την εργασία και να απευθύνει προς τον εργαζόμενο εντολές, στις οποίες ο εργαζόμενος οφείλει να υπακούει³⁶ . Συνεπώς, και οι μηχανικοί , ως μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα , υπάγονται στην ασφάλιση του ΙΚΑ .

Η σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου είναι αυτή με την οποία ο μισθωτός αναλαμβάνει την υποχρέωση να παρέχει επί ορισμένο ή αόριστο χρόνο την εργασία του υπό τις οδηγίες και τον έλεγχο του εργοδότη, ο δε εργοδότης πρέπει να καταβάλλει το συμφωνηθέντα μισθό και να παρέχει κάθε προστασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία. Η σύμβαση εργασίας διέπεται κυρίως από τους εκάστοτε ισχύοντες ειδικούς εργατικούς νόμους και από τις διατάξεις του άρθρου 648 του Α.Κ. Η συμφωνία μπορεί να είναι έγγραφη ή προφορική. Κατ' εξαίρεση, η σύμβαση με το Δημόσιο και τα Ν.Π.Δ.Δ , για να είναι έγκυρη, πρέπει να καταρτιστεί εγγράφως και να επιτρέπεται από το νόμο η σύναψή της.³⁷

Σημειώνεται ότι τα συμφωνητικά που αφορούν συμβάσεις εργασίας δεν υποβάλλονται στην Εφορία (ή ΔΟΥ).

Η σύμβαση εργασίας που συνάπτει ο μισθωτός με τον εργοδότη του κατά το στάδιο της προσλήψεώς του είναι σύμβαση εξαρτημένης εργασίας.

Από τα μέχρι σήμερα πορίσματα της νομολογίας, το σπουδαιότερο χαρακτηριστικό στοιχείο της «εξαρτημένης εργασίας» είναι το γεγονός ότι η εργασία παρέχεται αυτοπροσώπως για ορισμένο ή αόριστο χρόνο, έναντι καταβολής μισθού, κάτω από την επίβλεψη και τον έλεγχο του εργοδότη, ο οποίος καθορίζει και τον τόπο και το χρόνο εργασίας του μισθωτού.

Υπόκειται δηλαδή ο μισθωτός, για όσο διάστημα είναι σε ισχύ η σύμβαση εργασίας, κατά την εκτέλεση της εργασίας του σε νομική και προσωπική εξάρτηση έναντι του εργοδότη του.

³⁶ Βλ. ιδίως Ν. Παπαδόπουλος : Δίκαιο Μηχανολογίας , ΤΕΙ ΣΕΡΡΩΝ 2003 σελ. 50-51

³⁷ Βλ. Πετρόγλου Α., Δίκαιον Κοινωνικής Ασφάλισης, Αθήνα 1974 σελ .215 -223

Η σύμβαση εξαρτημένης εργασίας δημιουργεί δικαιώματα αλλά και υποχρεώσεις και στους δύο συμβαλλόμενους. Ο μισθωτός είναι υποχρεωμένος να τηρεί τις εντολές του επιχειρηματία-εργοδότη του, να τηρεί το ωράριο λειτουργίας της εταιρείας και να τηρεί τον εσωτερικό κανονισμό (αν υπάρχει).

Ταυτόχρονα, όμως, έχει και δικαιώματα ως κάτωθι:

- 1 Δικαίωμα αμοιβής μισθού ή ημερομισθίου.
- 2 Ασφαλιστική κάλυψη για όσο χρονικό διάστημα εργάζεται.
- 3 Δικαίωμα λήψεως αδείας και επιδόματος αδείας.
- 4 Δικαίωμα εισπράξεως αποζημιώσεως σε περίπτωση απολύσεως.

Οι εργοδότες δε, επιβάλλεται όπως λαμβάνουν ορισμένα μέτρα για την εξασφάλιση της υγείας και της σωματικής ακεραιότητας των εργαζομένων, στη χορήγηση της προβλεπόμενης από τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας αδείας αναπαύσεως με τις αποδοχές τους καθώς και σε ζητήματα της κοινωνικής ασφάλισης και εργαζομένων.

Τα κυριότερα είδη συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας είναι οι συμβάσεις εργασίας «αορίστου χρόνου» και «ορισμένου χρόνου».

Η σύμβαση εργασίας «αορίστου χρόνου» αναφέρει την ημερομηνία και το έτος έναρξης χωρίς να είναι γνωστό το σημείο λήξεως.

Δηλαδή είναι άγνωστος εκ των προτέρων και στα δύο συμβαλλόμενα μέρη ο χρόνος λήξεώς της.

Στη σύμβαση εργασίας «ορισμένου χρόνου» αναφέρεται εκ των προτέρων το ακριβές σημείο λήξεως αυτής.

Επομένως η βασική διαφορά μεταξύ της συμβάσεως εργασίας «αορίστου χρόνου» και «ορισμένου χρόνου» είναι ότι, η μεν πρώτη λήγει μόνο με καταγγελία από τον εργοδότη ή το μισθωτό και αφού βέβαια καταβληθεί η νόμιμη αποζημίωση, ενώ η δεύτερη παύει αυτοδικαίως όταν λήξει ο χρόνος ή τελειώσει η εκτέλεση του έργου για το οποίο συμφωνήθηκε, χωρίς να απαιτείται καταγγελία και καταβολή αποζημιώσεως³⁸.

Με το Π.Δ. 156/1994, το οποίο έχει εφαρμογή τόσο στις συμβάσεις εργασίας αορίστου χρόνου όσο και στις συμβάσεις ή σχέσεις εργασίας ορισμένου χρόνου διάρκειας μεγαλύτερης του ενός μήνα, θεσπίζεται ρητώς υποχρέωση του εργοδότη να γνωστοποιεί στον εργαζόμενο τους ουσιώδεις όρους της συμβάσεως, δηλαδή:

³⁸ Βλ. ...www.ika.gr Ιστοσελίδα Ι.Κ.Α. , όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις .

α) Τα στοιχεία ταυτότητας των συμβαλλόμενων μερών (εργοδότης-εργαζόμενος).

β) Τον τόπο παροχής της εργασίας, την έδρα της εταιρείας ή τη διεύθυνση κατοικίας του εργοδότη.

γ) Τη θέση ή την ειδικότητα του εργαζομένου, το βαθμό του, την κατηγορία απασχόλησής του καθώς και το αντικείμενο της εργασίας του.

δ) Την ημερομηνία έναρξης της σύμβασης εργασίας και τη διάρκεια αυτής, αν καταρτίζεται για ορισμένο χρόνο.

ε) Τη διάρκεια της αδείας με αποδοχές που δικαιούται ο εργαζόμενος καθώς και τον τρόπο και χρόνο χορήγησής της.

στ) Το ύψος της αποζημίωσης που οφείλεται και τις προθεσμίες που πρέπει να τηρούν εργοδότης και εργαζόμενος, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, σε περίπτωση λύσης της σύμβασης εργασίας με καταγγελία.

ζ) Τις πάσης φύσεως αποδοχές που δικαιούται ο εργαζόμενος.

η) Τη διάρκεια της ημερήσιας και εβδομαδιαίας απασχόλησης του εργαζομένου.

θ) Αναφορά της συλλογικής ρύθμισης που έχει εφαρμογή και καθορίζει τους ελάχιστους όρους αμοιβής και εργασίας του εργαζομένου.

Η ενημέρωση γίνεται μέσα σε δύο μήνες το αργότερο από την έναρξη της εργασίας με πραγματική παράδοση στον εργαζόμενο, κατ' επιλογή του εργοδότη:

α) γραπτής συμβάσεως εργασίας ή

β) άλλου εγγράφου.

Η παράλειψη του εργοδότη να χορηγήσει στον εργαζόμενο τα άνω έγγραφα δεν συνεπάγεται ακυρότητα της συμβάσεως εργασίας. Επιβάλλονται όμως πρόστιμα.

Συγγενείς μορφές

Εκτός από τη σύμβαση «αορίστου χρόνου» και τη σύμβαση «ορισμένου χρόνου», υπάρχουν και άλλες ή παράλληλες συγγενείς μορφές, όπως π. χ. η σύμβαση έργου . Ο απασχολούμενος με σύμβαση έργου υπάγεται στην ασφάλιση του ΙΚΑ μόνον όταν οι συνθήκες εργασίας του προσομοιάζουν με τις συνθήκες εργασίας των απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Όπως αναφέραμε και στο κεφάλαιο για το ΤΣΜΕΔΕ όσοι μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, έχουν λάβει άδεια μηχανικού από το ΤΕΕ και έχουν αρχίσει να καταβάλουν εισφορές σε αυτό, είναι υποχρεωτικώς ασφαλισμένοι στο ΤΣΜΕΔΕ, εξαιρούμενοι από την ασφάλιση του ΙΚΑ.³⁹

Η υπαγωγή των μισθωτών στην ασφάλιση

Οι μισθωτοί που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα καλύπτονται από το Ίδρυμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων και άλλους φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισης. Η κάλυψή τους περιλαμβάνει το σύνολο των ασφαλιστικών κινδύνων που προβλέπονται στην υπ' αρ. 102 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας περί των ελαχίστων ορίων κοινωνικής ασφάλειας.

Η κάλυψη των σχέσεων εξαρτημένης εργασίας στο ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης δεν περιορίζεται μόνο στις παραδοσιακές μορφές πλήρους απασχόλησης. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990 προβλέπεται νομοθετικά η ασφαλιστική προστασία και των νέων ή ευέλικτων μορφών εργασίας.

Το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο εξασφαλίζει πλήρως την ασφάλιση των μισθωτών του ιδιωτικού τομέα, καθώς επιβάλλει την υποχρεωτική και αυτοδίκαιη ασφάλιση στο επίπεδο του πρώτου πυλώνα. Για την ολοκληρωμένη μάλιστα προστασία των εργαζομένων, λειτουργούν ειδικά όργανα ελέγχου για τη διαπίστωση τυχόν παραλείψεων των εργοδοτών να δηλώνουν τους εργαζόμενους που απασχολούνται σε αυτούς.

Η υποχρεωτική ασφάλιση για τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 επιτρέπεται σε έναν φορέα κύριας ασφάλισης, έναν φορέα επικουρικής ασφάλισης, έναν φορέα ασφάλισης ασθένειας και έναν φορέα ασφάλισης πρόνοιας. Τα πρόσωπα για τα οποία προβλέπεται υποχρεωτική ασφάλιση σε περισσότερους του ενός φορείς κύριας ασφάλισης, ασφαλίζονται υποχρεωτικά μόνο σε ένα φορέα, τον οποίο επιλέγουν με δήλωσή τους που υποβάλλεται κάθε φορά σε όλους τους αρμόδιους φορείς και τους οικείους εργοδότες.

³⁹ Παραθέτουμε τη διάταξη του άρθρου 5§1 ν. 1846/1961: "Πάντα τα υφιστάμενα μέχρι της δημοσιεύσεως του παρόντος Νόμου, οιασδήποτε μορφής Ταμεία, τα συνεστημένα επί τη βάση του Ν. 2868 ή ειδικών νόμων ή του διατάγματος της 15ης Μαΐου 1920 "περί επαγγελματικών σωματείων" και ασφαλίζοντα, είτε αποκλειστικώς είτε εν μέρει, πρόσωπα εκ των εν άρθρω 2 του παρόντος αναφερομένων, εξακολουθούν ειτουργούντα και διεπόμενα υπο των ισχυουσών δι' έκαστον τούτων διατάξεων".

Ασφαλιστικοί κίνδυνοι και παροχές

Η ρύθμιση των ασφαλιστικών κινδύνων και των αντίστοιχων παροχών για τα άτομα που καλύπτονται από το ΙΚΑ διέπεται από ένα ιδιαίτερο σύνθετο πλαίσιο, που εισάγει διαφορετικές προβλέψεις ανάλογα με το χρονικό σημείο ένταξης στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Η διαφοροποίηση αυτή υιοθετήθηκε το 1992 και εξακολουθεί να ισχύει μέχρι σήμερα, επιβάλλοντας τη διάκριση μεταξύ δύο διαφορετικών κατηγοριών εργαζομένων: αυτών που είχαν ενταχθεί στην ασφάλιση του ΙΚΑ μέχρι 31.12.1992 και αυτών που εντάχθηκαν μετά την 1.1.1993.

Για τις δύο αυτές κατηγορίες εργαζομένων προβλέπονται διαφορετικές προϋποθέσεις σε σχέση με την κάλυψη των ασφαλιστικών κινδύνων, τις προϋποθέσεις χορήγησης των παροχών και το ύψος των παροχών.

Η κάλυψη του γήρατος

Το γήρας αποτελεί τον κυριότερο ασφαλιστικό κίνδυνο από την άποψη των δαπανών που διατίθενται για την κάλυψή του και του αριθμού των ατόμων που λαμβάνουν τις αντίστοιχες ασφαλιστικές παροχές. Οι προϋποθέσεις και οι τεχνικές κάλυψής του διαφοροποιούνται ανάλογα με το χρονικό σημείο ένταξης στην ασφάλιση του ΙΚΑ.

Οι ανταποδοτικές παροχές κύριας σύνταξης

Οι παροχές κύριας σύνταξης που απορρέουν από την άσκηση απασχόλησης και την προηγούμενη καταβολή εισφορών αποτελούν τον βασικό μηχανισμό κάλυψης του κινδύνου του γήρατος στην Ελλάδα. Οι προϋποθέσεις χορήγησης παροχών για τα άτομα που ασφαλίστηκαν αντιστοιχούν στη διανύσει ενός συγκεκριμένου χρόνου ασφάλισης και στη συμπλήρωση συγκεκριμένων ορίων ηλικίας που διαφοροποιούνται ανάλογα με τις επιμέρους ρυθμίσεις.

Οι γενικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος σε ασφαλισμένους του ΙΚΑ μέχρι 31.12.1992 παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Ημέρες ασφάλισης	Ηλικία συνταξιοδότησης	Φύλο
4.500	65	Ανδρας
4.500	60	Γυναίκα
10.000	62	Ανδρας
10.000	57	Γυναίκα
10.500	58	Ανδρας - Γυναίκα
10.500 (7.500 σε βαρέα & ανθυγιεινά επαγγέλματα)	55	Ανδρας - Γυναίκα
11.100	Δεν προβλέπεται όριο	Ανδρας - Γυναίκα

Οι γενικές προϋποθέσεις για τη χορήγηση πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος σε ασφαλισμένους του ΙΚΑ από 1.1.1993 παρουσιάζονται στον ακόλουθο πίνακα.

Ημέρες ασφάλισης	Ηλικία συνταξιοδότησης	Φύλο
4.500	65	Ανδρας - Γυναίκα
4.500 (από τα οποία 3.375 σε βαρέα & ανθυγιεινά επαγγέλματα)	60	Ανδρας - Γυναίκα
11.100	Δεν προβλέπεται όριο	Ανδρας - Γυναίκα

Εκτός όμως από τις γενικές προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, προβλέπονται και ειδικές περιπτώσεις συνταξιοδότησης για συγκεκριμένες κατηγορίες ασφαλισμένων:

- 1 Οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 που απασχολούνται σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα θεμελιώνουν δικαίωμα **σε πλήρη σύνταξη** με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας (προκειμένου για άνδρες) και του 55ου (προκειμένου για γυναίκες) και την πραγματοποίηση 4500 ημερών εργασίας, από τις οποίες 3.600 πρέπει να έχουν διανυθεί στον Κλάδο Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων του ΙΚΑ και μάλιστα οι 1.000 από αυτές πρέπει να αφορούν την τελευταία πριν από τη συνταξιοδότηση 13ετία. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση θα ισχύει για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα υποβληθούν από 1.1.2003 και εφεξής, ενώ για τις αιτήσεις μέχρι 31.12.2002 οι 1000 ημέρες θα πρέπει να έχουν διανυθεί την τελευταία 10ετία πριν από τη συνταξιοδότηση.

- 2 Οι ασφαλισμένοι που συμπληρώνουν 4.500 ημέρες ασφάλισης θεμελιώνουν δικαίωμα σε **μειωμένη σύνταξη** με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας (προκειμένου για άνδρες) και του 55ου (προκειμένου για γυναίκες): η ρύθμιση αυτή ισχύει για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 ενώ για τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 το όριο ηλικίας είναι το 60^ο έτος τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες. Οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 που απασχολούνται σε βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα θεμελιώνουν δικαίωμα σε **πλήρη σύνταξη** με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας (προκειμένου για άνδρες) και του 55ου (προκειμένου για γυναίκες) και την πραγματοποίηση 4500 ημερών εργασίας, από τις οποίες 3.600 πρέπει να έχουν διανυθεί στον Κλάδο Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων του ΙΚΑ και μάλιστα οι 1.000 από αυτές πρέπει να αφορούν την τελευταία πριν από τη συνταξιοδότηση 13ετία. Η τελευταία αυτή προϋπόθεση θα ισχύει για τις αιτήσεις συνταξιοδότησης που θα υποβληθούν από 1.1.2003 και εφεξής, ενώ για τις αιτήσεις μέχρι 31.12.2002 οι 1000 ημέρες θα πρέπει να έχουν διανυθεί την τελευταία 10ετία πριν από τη συνταξιοδότηση.
- 3 Οι ασφαλισμένοι που συμπληρώνουν 4.500 ημέρες ασφάλισης θεμελιώνουν δικαίωμα σε **μειωμένη σύνταξη** με τη συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας (προκειμένου για άνδρες) και του 55ου (προκειμένου για γυναίκες): η ρύθμιση αυτή ισχύει για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 ενώ για τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 το όριο ηλικίας είναι το 60^ο έτος τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες. Οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 που συμπληρώνουν 10.500 ημέρες ασφάλισης (εκ των οποίων οι 7.500 σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα) θεμελιώνουν δικαίωμα σε **μειωμένη σύνταξη** με τη συμπλήρωση του 53ου έτους της ηλικίας τους τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες.
- 4 Οι ασφαλισμένοι μέχρι 31.12.1992 που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους, έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 3500 ημέρες υποχρεωτικής ασφάλισης μέχρι 31.12.2007 και δεν λαμβάνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, τον ΟΓΑ, από ΝΠΔΔ ή άλλο Οργανισμό κύριας ασφάλισης θεμελιώνουν δικαίωμα σε σύνταξη γήρατος, το ποσό της οποίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 2/3 ούτε να υπολείπεται του 1/2 των εκάστοτε καταβαλλομένων κατωτάτων ορίων συντάξεων λόγω γήρατος (το δικαίωμα αυτό αφορά ασφαλισμένους που υποβάλλουν αιτήσεις συνταξιοδότησης από 1.1.2003 μέχρι και 31.12.2007).

Ειδικές, ευνοϊκότερες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης ισχύουν για τις μητέρες με ανήλικα (θεωρούνται όσα δεν έχουν συμπληρώσει το 18^ο έτος της ηλικίας τους) και ανίκανα προς εργασία παιδιά. Οι προϋποθέσεις αυτές αποβλέπουν στην ειδική ασφαλιστική προστασία της μητρότητας:

- 5 Οι γυναίκες αυτές θεμελιώνουν δικαίωμα σε **πλήρη σύνταξη** με τη συμπλήρωση 5.500 ημερών ασφάλισης και του 55^{ου} έτους τους, εάν δεν έχουν δικαίωμα σε κάποια άλλη σύνταξη (ασφαλισμένες μέχρι 31.12.1992).
- 6 Οι γυναίκες αυτές θεμελιώνουν δικαίωμα σε **μειωμένη σύνταξη** με τη συμπλήρωση του 50^{ου} έτους τους και 5.500 ημερών ασφάλισης: η ρύθμιση αυτή ισχύει για τις ασφαλισμένες μέχρι 31.12.1992 ενώ για τις ασφαλισμένες από 1.1.1993 απαιτείται η συμπλήρωση 20 συντάξιμων ετών.

Οι μητέρες ασφαλισμένες του Ιδρύματος που αποκτούν παιδί από 1.1.2003 και εφεξής πριμοδοτούνται με πλασματικό χρόνο ασφάλισης. Ειδικότερα προβλέπεται ότι στην περίπτωση απόκτησης παιδιών από την προαναφερόμενη ημερομηνία και μετά η μητέρα ασφαλισμένη έχει τη δυνατότητα αναγνώρισης πλασματικού χρόνου, ο οποίος βαίνει αυξανόμενος για κάθε παιδί πέραν του ενός και μέχρι το τρίτο. Συγκεκριμένα ο χρόνος που αναγνωρίζεται για το πρώτο παιδί είναι 1 έτος, για το δεύτερο παιδί 1 1/2 έτος και για το τρίτο παιδί 2 έτη. Ο ανώτατος αναγνωριστέος χρόνος δεν είναι δυνατό να υπερβεί συνολικά τα 4 1/2 έτη. Ο πλασματικός χρόνος συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση των κατά περίπτωση οριζόμενων από τη νομοθεσία προϋποθέσεων για τη θεμελίωση πλήρους σύνταξης λόγω γήρατος, εκτός από τις περιπτώσεις συνταξιοδότησης λόγω συμπλήρωσης 35ετίας και 37ετίας και των ειδικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης μητέρων (π.χ. 5500 ημέρες εργασίας και ανήλικο ή ανάπηρο παιδί). Επίσης ο πλασματικός αυτός χρόνος δεν μπορεί να συνυπολογιστεί για τη συμπλήρωση των ελάχιστων απαιτούμενων χρονικών προϋποθέσεων για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με βάση τον ΚΒΑΕ (π.χ για τη συμπλήρωση των 3600 ημερών ασφάλισης 3375 για τους ασφαλισμένους από 1.1.1993 - στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα ή των εξ αυτών απαιτούμενων 1000 ημερών ασφάλισης τα τελευταία 13 χρόνια πριν από την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης).

Το ύψος των ανταποδοτικών παροχών κύριας σύνταξης

Ο υπολογισμός του ύψους των ανταποδοτικών παροχών κύριας σύνταξης για τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ μέχρι 31.12.1992 διαφοροποιείται ανάλογα με το χρονικό σημείο κατάθεσης της αίτησης προς συνταξιοδότηση.

α) Για τους ασφαλισμένους που καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι 31.12.2004, ο υπολογισμός του ύψους των συντάξεων λαμβάνει υπόψη το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης, στην οποία κατατάσσεται ο ασφαλισμένος με βάση το πηλίκο της διαίρεσης του συνόλου των αποδοχών που έλαβε κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που προηγούνται του έτους εκείνου κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, δια του αριθμού των ημερών εργασίας που έχει πραγματοποιήσει εντός των ίδιων πέντε ετών.

β) Για τους ασφαλισμένους που καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης μετά την 1.1.2005, ο υπολογισμός του ύψους των συντάξεων λαμβάνει υπόψη το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης, στην οποία κατατάσσεται ο ασφαλισμένος με βάση το ηλικίο της διαίρεσης του συνόλου των αποδοχών (μη συνυπολογιζομένων των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας) που έλαβε κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που επιλέγει εντός της δεκαετίας που προηγείται του έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, δια του αριθμού των ημερών εργασίας που έχει πραγματοποιήσει εντός των ίδιων πέντε ετών. Εάν σ' αυτά τα 5 έτη δεν έχουν πραγματοποιηθεί 1000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, η συμπλήρωσή τους θα επιτυγχάνεται με τον υποχρεωτικό συνυπολογισμό αποδοχών β) Για τους ασφαλισμένους που καταθέτουν αίτηση συνταξιοδότησης μετά την 1.1.2005, ο υπολογισμός του ύψους των συντάξεων λαμβάνει υπόψη το τεκμαρτό ημερομίσθιο της ασφαλιστικής κλάσης, στην οποία κατατάσσεται ο ασφαλισμένος με βάση το ηλικίο της διαίρεσης του συνόλου των αποδοχών (μη συνυπολογιζομένων των δώρων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα και του επιδόματος αδείας) που έλαβε κατά τα πέντε ημερολογιακά έτη που επιλέγει εντός της δεκαετίας που προηγείται του έτους κατά το οποίο υποβάλλεται η αίτηση συνταξιοδότησης, δια του αριθμού των ημερών εργασίας που έχει πραγματοποιήσει εντός των ίδιων πέντε ετών. Εάν σ' αυτά τα 5 έτη δεν έχουν πραγματοποιηθεί 1000 τουλάχιστον ημέρες εργασίας, η συμπλήρωσή τους θα επιτυγχάνεται με τον υποχρεωτικό συνυπολογισμό αποδοχών Το ποσό της μηνιαίας σύνταξης λόγω γήρατος αποτελείται από τη βασική σύνταξη και διάφορες προσαυξήσεις. Το ποσό της βασικής μηνιαίας σύνταξης για τους ασφαλισμένους μετά την 1.1.1993 συνίσταται πλέον από την έναρξη ισχύος του Ν. 3029/02 σε ποσοστό 2% επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών για κάθε έτος ή 300 ημέρες ασφάλισης και μέχρι 35 έτη ή 10.500 ημέρες ασφάλισης. Για κάθε έτος ή 300 ημέρες ασφάλισης πέραν των 35 ετών ή 10.500 ημερών ασφάλισης, που πραγματοποιούνται μετά το 65^ο έτος της ηλικίας και μέχρι το 67^ο, το ανωτέρω ποσοστό αυξάνεται σε 3%

Η βασική σύνταξη για χρόνο ασφάλισης 35 ετών ή 10.500 ημερών δεν μπορεί να υπερβαίνει το 80% των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών, ούτε το τετραπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλήν ΑΕΠ, όπως αναπροσαρμόζεται με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Προβλέπονται μάλιστα και αυξήσεις της σύνταξης σε περίπτωση εξαρτημένων μελών, οι οποίες για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992 καθορίζονται ως εξής:⁴⁰

- Η βασική σύνταξη προσαυξάνεται με σταθερό ποσό (το ύψος του οποίου αντιστοιχεί σε 1,5 ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη) εάν η σύζυγος του συνταξιούχου δεν εργάζεται και δεν λαμβάνει σύνταξη από κάποιον ελληνικό ασφαλιστικό φορέα.
- Η βασική σύνταξη προσαυξάνεται σε ποσοστό 20% για το πρώτο ανήλικο παιδί (ή τέκνο μέχρι του 24^{ου} έτους του που σπουδάζει και δεν εργάζεται) του ασφαλισμένου, σε ποσοστό 15% για το δεύτερο ανήλικο παιδί και σε ποσοστό 10% για το τρίτο παιδί.

Στις περιπτώσεις χορήγησης μειωμένης σύνταξης, προβλέπεται και πάλι η βασική σύνταξη και οι διάφορες προσαυξήσεις. Το ποσό της βασικής σύνταξης μειώνεται σε 1/200 για κάθε μήνα που λείπει μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που απαιτείται για την πλήρη σύνταξη. Για τις συντάξεις που θα χορηγηθούν από 1.1.2003 και εφεξής το ποσοστό μείωσης διαμορφώνεται σε 1/267 για κάθε μήνα που λείπει μέχρι τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας που απαιτείται για την πλήρη σύνταξη.

Οι συντάξεις που χορηγεί το ΙΚΑ καταβάλλονται καθ' όλη τη διάρκεια επέλευσης του κινδύνου του γήρατος. Προβλέπονται όμως ειδικές ρυθμίσεις σε περίπτωση απασχόλησης των συνταξιούχων, οι οποίες εφαρμόζονται σε όλους τους συνταξιούχους λόγω γήρατος ή θανάτου φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων που αναλαμβάνουν εργασία κατά τη διάρκεια της συνταξιοδότησής τους. Στην περίπτωση αυτή, η απασχόληση των συνταξιούχων επιφέρει τις ακόλουθες συνέπειες:

α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55 έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή σύνταξης.

⁴⁰ Βλ. Μαννασής Ν.: Σχέδιο για τη θέσπιση ενός εθνικού συστήματος συνταξιοδοτικής προστασίας, Αθήνα, 1991

β) Μετά τη συμπλήρωση του 55ου έτους το ποσό της σύνταξης ή του αθροίσματος των συντάξεων σε περίπτωση συρροής, που υπερβαίνει τις 250.000 δρχ. μηνιαίως, καταβάλλεται μειωμένο κατά 70%. Το ποσό αυτό προσαυξάνεται κατά 20% για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι τη συμπλήρωση του 24ου έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία.

Ειδικότερα για τους δικαιούχους κατωτάτων ορίων συντάξεων, η σύνταξή τους περιορίζεται στο οργανικό ποσό, όπως αυτό προκύπτει από τα ασφαλιστικά δεδομένα, εφόσον δεν έχουν συμπληρώσει οι άνδρες το 65ο και οι γυναίκες το 60ο έτος της ηλικίας τους. Όσον αφορά δε τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας, η σύνταξη διακόπτεται στην περίπτωση που ο συνταξιούχος αναπηρίας που αναλαμβάνει εργασία κερδίζει από αυτήν, ανάλογα με το βαθμό της αναπηρίας του, περισσότερα από όσα κερδίζει υγιής απασχολούμενος, σύμφωνα με τους γενικούς όρους αμοιβής..

Σε περίπτωση απασχόλησης συνταξιούχου λόγω γήρατος ή θανάτου, χωρίς αναστολή της σύνταξης, ο αντίστοιχος χρόνος ασφάλισης δε λαμβάνεται υπόψη για την προσαύξηση της σύνταξης ή για τη θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος από άλλο φορέα.

Ο συνταξιούχος δικαιούται να ζητήσει και ο ίδιος την αναστολή της συντάξεως. Με την αναστολή της σύνταξης ο χρόνος απασχόλησης λαμβάνεται υπόψη τόσο για θεμελίωση νέου συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για προσαύξηση της σύνταξης της οποίας η καταβολή έχει ανασταλεί. Ο υπολογισμός για την προσαύξηση της ήδη καταβαλλόμενης σύνταξης γίνεται με ποσοστό 1,714% επί του ποσού που έχουν καταβληθεί εισφορές, το οποίο δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερο του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη για κάθε έτος συντάξιμης υπηρεσίας ή 300 ημέρες εργασίας, που θα πραγματοποιηθούν μετά την αναστολή της σύνταξης.

Οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου υποχρεούνται, πριν αναλάβουν εργασία, που υπάγεται στην ασφάλιση φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, να δηλώσουν τούτο στο φορέα ή στους φορείς κύριας ασφάλισης από τους οποίους συνταξιοδοτούνται. Παράλειψη της δήλωσης συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού των συντάξεων που έλαβε κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του με πρόστιμο που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που δεν μπορεί να υπερβαίνει το νόμιμο τόκο υπερημερίας.

Οι ανταποδοτικές παροχές επικουρικής σύνταξης

Οι προϋποθέσεις χορήγησης της επικουρικής σύνταξης για τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ είναι ίδιες με τις αντίστοιχες προϋποθέσεις για την κύρια σύνταξη. Το ύψος της σύνταξης καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Σε κάθε περίπτωση όμως, το ποσό που χορηγείται από 1.1.1998 και μετά για χρόνο ασφάλισης 35 ετών δεν υπερβαίνει το 20% των τακτικών αποδοχών ή των συντάξιμων αποδοχών.

Τα κατώτατα όρια συντάξεων

Εκτός από τις γνήσιες ανταποδοτικές συνταξιοδοτικές παροχές, το ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης προβλέπει την εφαρμογή της τεχνικής των κατώτατων ορίων συντάξεων, η οποία αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα υιοθέτησης "σύνθετων μηχανισμών" προστασίας για την κάλυψη ατόμων που δεν θεμελιώνουν δικαιώματα σε επαρκείς παροχές από το σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

Στην ιστορική του εξέλιξη, όπως διαμορφώθηκε ιδίως κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του 1980, ο θεσμός των κατώτατων ορίων λειτούργησε ως δικλείδα ασφαλείας για τα άτομα που δεν συμπληρώνουν τις προϋποθέσεις (ημέρες ασφάλισης και αντίστοιχες εισφορές) για λήψη επαρκούς σύνταξης ανταποδοτικού τύπου. Αμβλύθηκαν έτσι οι ανταποδοτικές διαστάσεις του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης στη χώρα μας προς όφελος των εργαζομένων εκείνων που δεν θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν με τις εισφορές τους τη χορήγηση μιας αξιοπρεπούς παροχής από τους ασφαλιστικούς φορείς.

Η υπαγωγή των κατώτατων ορίων συντάξεων στους μηχανισμούς κοινωνικής αλληλεγγύης του ασφαλιστικού συστήματος αιτιολογείται με βάση τους στόχους της συγκεκριμένης παροχής. Πράγματι, η ρύθμιση των κατώτατων ορίων επιδιώκει ουσιαστικά την κάλυψη των ασφαλισμένων εκείνων που παρουσιάζουν τα ακόλουθα χαρακτηριστικά:

- α. έχουν ενταχθεί στην αγορά εργασίας για συγκεκριμένο διάστημα που τυπποιείται από κοινωνικοασφαλιστική άποψη μέσω της καταβολής ασφαλιστικών εισφορών
- β. η υπαγωγή τους σε κάποιο ασφαλιστικό καθεστώς εμφανίζει κενά που δεν επιτρέπουν τη λήψη επαρκών παροχών με την εμφάνιση του κινδύνου του γήρατος (σε περίπτωση συνταξιοδότησης λόγω γήρατος).

Σήμερα προβλέπονται δύο τεχνικές υπολογισμού του ύψους των κατωτάτων ορίων:

- για τους ασφαλισμένους μέχρι 31.12.1992, το ύψος των κατωτάτων ορίων γήρατος - αναπηρίας αντιστοιχεί στο 20πλάσιο του ημερομίσθιου του ανειδίκευτου εργάτη, όπως είχε διαμορφωθεί την 30.9.1990
- για τους ασφαλισμένους μετά τις 1.1.1993, το ύψος των κατωτάτων ορίων γήρατος - αναπηρίας αντιστοιχεί στο 70% του κατώτατου μισθού έγγαμου εργαζόμενου που προβλέπεται στην Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του έτους 2002 (η ρύθμιση αυτή προβλέφθηκε με το Ν. 3029/2002).

Οι μη ανταποδοτικές παροχές

Οι μη ανταποδοτικές παροχές για τους συνταξιούχους αντιστοιχούν σε συμπληρωματικές παροχές που χορηγούνται ύστερα από έλεγχο περιουσιακών και εισοδηματικών πηγών σε συγκεκριμένες κατηγορίες. Πρόκειται για το Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΚΑΣ), το οποίο θεσμοθετήθηκε την 1η Ιουλίου 1996 και αφορά τόσο τους συνταξιούχους του Δημοσίου και τους εξομοιούμενους με αυτούς, όσο και τους συνταξιούχους γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του ΝΑΤ, εκτός του ΟΓΑ. Το Επίδομα χορηγείται σε μηνιαία βάση εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) συμπλήρωση του 60ου έτους της ηλικίας του συνταξιούχου προκειμένου για συνταξιούχους γήρατος ή θανάτου (δεν απαιτείται όριο ηλικίας για τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας)
- β) ύπαρξη ετήσιου καθαρού εισοδήματος από κύριες και επικουρικές συντάξεις, βοηθήματα, μισθούς, ημερομίσθια και επιδόματα που δεν υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο ύψος (6.010,44 ευρώ από 1.1.2002)
- γ) ύπαρξη ετήσιου ατομικού φορολογητέου εισοδήματος που δεν υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο όριο (7.012,19 ευρώ. από 1.1.2002)
- δ) ύπαρξη συνολικού ετήσιου οικογενειακού φορολογητέου εισοδήματος που δεν υπερβαίνει ένα συγκεκριμένο όριο (10.911,82 ευρώ δρχ. από 2002).

Το μηνιαίο ύψος του ΕΚΑΣ ορίζεται σε κατώτατο και ανώτατο όριο (το κατώτατο όριο ανέρχεται σε 24,13 ευρώ για δικαιούχους με ετήσια καθαρά ποσά εισοδήματος μέχρι 6.010,44 ευρώ, ενώ το ανώτατο όριο ανέρχεται σε 96,51 ευρώ για δικαιούχους με ετήσια καθαρά ποσά εισοδήματος μέχρι 5.473,80 ευρώ).

Η κάλυψη της ανικανότητας προς εργασία

Η ασφαλιστική κάλυψη της ανικανότητας προς εργασία διαφοροποιείται ανάλογα με τις συνέπειές της στον ασφαλισμένο. Το ελληνικό σύστημα υιοθετεί τη διάκριση μεταξύ παροχών ασθένειας και παροχών αναπηρίας, που προσαρμόζονται στις ιδιαίτερες ανάγκες και περιστάσεις.

Η κάλυψη της ασθένειας

Η επέλευση της ασθένειας που οδηγεί σε αδυναμία εργασίας αποτελεί αυτοτελή ασφαλιστικό κίνδυνο που καλύπτεται μέσω της χορήγησης παροχών σε χρήμα και είδος.

α) Οι χρηματικές παροχές ασθένειας χορηγούνται σε ασφαλισμένους που αδυνατούν να εργαστούν, με την πλήρωση των ακόλουθων προϋποθέσεων:

- αδυναμία άσκησης απασχόλησης
- συμπλήρωση τουλάχιστον 100 ημερών ασφάλισης κατά τη διάρκεια του έτους πριν από την ασθένεια ή κατά τη διάρκεια των 12 πρώτων μηνών πριν από τους τελευταίους 15 μήνες (δεν απαιτούνται ημέρες ασφάλισης σε περίπτωση αδυναμίας λόγω εργατικού ατυχήματος ή επαγγελματικής ασθένειας)
- έλλειψη ιδιότητας συνταξιούχου.

Οι παροχές χορηγούνται από την τέταρτη ημέρα εκδήλωσης της ασθένειας και μπορεί να έχουν διάρκεια 6 μηνών, που παρατείνεται για άλλους 6 μήνες εάν ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει 1.500 ημέρες εργασίας τα τελευταία 5 έτη πριν από την εμφάνισή της. Το ύψος των παροχών αντιστοιχεί στο 70% των αποδοχών της ασφαλιστικής κλάσης του εργαζόμενου κατά τη διάρκεια των τελευταίων 30 ημερών του προηγούμενου έτους.

β) Οι παροχές σε είδος περιλαμβάνουν ιατρική, νοσοκομειακή και φαρμακευτική περίθαλψη, που χορηγούνται άμεσα με την εμφάνιση της ασθένειας. Οι υπηρεσίες ιατρικής περίθαλψης παρέχονται από τους ιατρούς του ΙΚΑ ή συμβεβλημένους ιδιώτες ιατρούς, ενώ οι υπηρεσίες νοσηλευτικής περίθαλψης παρέχονται από τα νοσηλευτικά ιδρύματα του Εθνικού Συστήματος Υγείας ή ιδιωτικά νοσοκομεία και κλινικές που συμβάλλονται σχετικά με το ΙΚΑ. Από το 1999 έχει καθιερωθεί μάλιστα η υποχρεωτική προληπτική ιατρική των άμεσα και έμμεσα ασφαλισμένων του ΙΚΑ με σκοπό την έγκαιρη διάγνωση και τη λήψη μέτρων για την πρόληψη της εκδήλωσης ή την αποτροπή της εμφάνισης νοσηρών καταστάσεων.

Η κάλυψη της αναπηρίας

Οι παροχές λόγω αναπηρίας χορηγούνται με τη λήξη της χορήγησης των παροχών ασθένειας. Η εκτίμηση και διαπίστωση της αναπηρίας ανατίθεται σε ιατρική επιτροπή που εξετάζει την επίπτωση της σωματικής ή ψυχικής πάθησης στην εργασιακή ικανότητα του ασφαλισμένου. Ο κίνδυνος της αναπηρίας πιστοποιείται εάν ο ασφαλισμένος δεν μπορεί πλέον να κερδίζει περισσότερο του 50% των μέσων αποδοχών ενός εργαζόμενου στο επάγγελμά του για ένα τουλάχιστον εξάμηνο.

Το ύψος της σύνταξης αναπηρίας εξαρτάται από το βαθμό της αναπηρίας;

- πλήρης σύνταξη χορηγείται σε περίπτωση ανικανότητας σε ποσοστό 80%
- πλήρης σύνταξη χορηγείται σε περίπτωση ανικανότητας σε ποσοστό τουλάχιστον 66,6%, εάν ο ασφαλισμένος έχει συμπληρώσει τουλάχιστον 6.000 ημέρες ασφάλισης ή 20 χρόνια
- σύνταξη ύψους 3/4 της πλήρους σύνταξης χορηγείται σε περίπτωση ανικανότητας σε ποσοστό τουλάχιστον 66,6%
- σύνταξη ύψους 50% της πλήρους σύνταξης χορηγείται σε περίπτωση ανικανότητας σε ποσοστό 50%.

Το ποσό της βασικής σύνταξης λόγω αναπηρίας είναι το ίδιο με το ποσό της βασικής σύνταξης λόγω γήρατος. Προσαυξάνεται σε περίπτωση εξαρτημένου συζύγου και τέκνων, οπότε και χορηγείται μηνιαία αύξηση που αντιστοιχεί σε 1,5 κατώτατο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη (22,35 ευρώ για άγαμο εργάτη χωρίς προϋπηρεσία).

Ειδικές πρόσθετες παροχές χορηγούνται σε περίπτωση αυξημένων αναγκών λόγω της αναπηρίας:

- οι παραπληγικοί ή τετραπληγικοί που έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον 1000 ημέρες ασφάλισης δικαιούνται μηνιαίο συμπληρωματικό επίδομα που αντιστοιχεί στο 20πλάσιο του κατώτατου ημερομισθίου ενός ανειδίκευτου εργάτη (22,35 ευρώ για άγαμο εργάτη χωρίς προϋπηρεσία)
- τα άτομα με ποσοστό αναπηρίας 100% που έχουν ανάγκη συνεχούς φροντίδας από τρίτο πρόσωπο δικαιούνται μηνιαίο συμπληρωματικό επίδομα που αντιστοιχεί στο 50% της βασικής σύνταξης (ασφαλισμένοι από 1.1.1993).

Η κάλυψη του θανάτου του προστάτη της οικογένειας

Ο θάνατος του ασφαλισμένου δημιουργεί σημαντικές επιπτώσεις στα μέλη της οικογένειάς του, που καλύπτονται από το ασφαλιστικό σύστημα μέσω της χορήγησης συνταξιοδοτικών παροχών λόγω θανάτου. Τα πρόσωπα που καλύπτονται περιλαμβάνουν τον χήρο ή τη χήρα και τα τέκνα του ασφαλισμένου.

α) Δικαίωμα σε σύνταξη χηρείας λόγω θανάτου κάποιου ασφαλισμένου που είχε ενταχθεί στο ΙΚΑ πριν τη 1.1.1993 θεμελιώνει ο/η σύζυγος υπό τις ακόλουθες διαζευκτικές προϋποθέσεις:

- ο ασφαλισμένος πρέπει να είχε τουλάχιστον 1.500 ημέρες ασφάλισης, εκ των οποίων οι 300 κατά τη διάρκεια των τελευταίων πέντε ετών πριν από το θάνατό του
- ο ασφαλισμένος πρέπει να είχε συμπληρώσει τις ημέρες ασφάλισης που θα θεμελιώναν δικαίωμά του στη λήψη σύνταξης αναπηρίας
- ο ασφαλισμένος πρέπει να είχε θεμελιώσει δικαίωμα σε σύνταξη λόγω γήρατος.

Απαραίτητη προϋπόθεση για τη λήψη σύνταξης χηρείας είναι η εξάμηνη τουλάχιστον διάρκεια του γάμου πριν την επέλευση του θανάτου, εκτός αν ο θάνατος προκλήθηκε από εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια, αν υπάρχει ανήλικο τέκνο ή αν κυοφορήθηκε κάποιο τέκνο πριν από την επέλευση του θανάτου.

Το ποσό της σύνταξης χηρείας αντιστοιχεί στο 70% του ύψους της σύνταξης γήρατος που λάμβανε ή θα λάμβανε ο/η ασφαλισμένος/η. Προβλέπονται μάλιστα κατώτατα όρια των σχετικών παροχών που ισοδυναμούν με το 18πλάσιο του κατώτατου ημερομισθίου για τον ανειδίκευτο εργάτη, όπως ίσχυε την 30.9.1990 και αναπροσαρμόζεται εφεξής σύμφωνα με τις αυξήσεις των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων.

β) Δικαίωμα σε σύνταξη λόγω θανάτου κάποιου ασφαλισμένου που είχε ενταχθεί στο ΙΚΑ πριν τη 1.1.1993 θεμελιώνουν επίσης τα τέκνα του, υπό τις ίδιες χρονικές προϋποθέσεις που ισχύουν και για τη συνταξιοδότηση λόγω χηρείας. Οι συντάξεις αυτές χορηγούνται σε κάθε άγαμο ανήλικο τέκνο ή σε τέκνο μέχρι τη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους του που σπουδάζει, εκτός εάν είναι ανίκανο για εργασία οπότε και χορηγούνται απεριόριστα. Το ύψος της σύνταξης ανέρχεται σε ποσοστό 20% της σύνταξης γήρατος που λάμβανε ή θα λάμβανε ο θανών. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε ποσοστό 60% της αντίστοιχης σύνταξης εάν έχουν αποβιώσει και οι δύο γονείς.

γ) Δικαίωμα σε σύνταξη χηρείας λόγω θανάτου κάποιου ασφαλισμένου, ο οποίος είχε ενταχθεί στο ΙΚΑ μετά τη 1.1.1993 και είχε πραγματοποιήσει τις ημέρες ή έτη ασφάλισης που απαιτούνται για τη συνταξιοδότηση λόγω αναπηρίας ή εργατικού ατυχήματος, θεμελιώνει ο/η σύζυγος υπό τις ακόλουθες διαζευκτικές προϋποθέσεις:

- είναι ανάπηρος και ανίκανος για κάθε βιοποριστική εργασία σε ποσοστό 67% τουλάχιστον
- δεν έχει μέσο μηνιαίο εισόδημα από οποιαδήποτε πηγή μεγαλύτερο του 40πλάσιου του εκάστοτε ημερομίσθιου ανειδίκευτου εργάτη, προσαυξημένο κατά 20% για καθένα από τα προστατευόμενα και δικαιούμενα σύνταξης παιδιά.

Το ποσό της σύνταξης χηρείας αντιστοιχεί στο 50% του ύψους της βασικής σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας που λάμβανε ή θα λάμβανε ο ασφαλισμένος, εάν κατά την ημέρα του θανάτου του καθίστατο ανάπηρος σε ποσοστό 80%. Προβλέπονται μάλιστα κατώτατα όρια των σχετικών παροχών που ισοδυναμούν στο 80% των κατωτάτων ορίων συντάξεων γήρατος και ανώτατα όρια που αντιστοιχούν στο 100% της σύνταξης του θανόντος.

δ) Δικαίωμα σε σύνταξη λόγω θανάτου κάποιου ασφαλισμένου που είχε ενταχθεί στο ΙΚΑ μετά την 1.1.1993 θεμελιώνουν επίσης τα τέκνα του, υπό τις ίδιες προϋποθέσεις που ισχύουν και για τη συνταξιοδότηση λόγω χηρείας. Οι συντάξεις αυτές χορηγούνται σε κάθε άγαμο ανήλικο τέκνο ή σε τέκνο μέχρι τη συμπλήρωση του 24^{ου} έτους του που σπουδάζει, εκτός εάν είναι ανίκανο για εργασία οπότε και χορηγούνται απεριόριστα. Το ύψος της σύνταξης ανέρχεται σε ποσοστό 25% της σύνταξης γήρατος που λάμβανε ή θα λάμβανε ο θανών. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε ποσοστό 50% της αντίστοιχης σύνταξης εάν έχουν αποβιώσει και οι δύο γονείς, εκτός εάν το παιδί δικαιούται σύνταξη και από τους δύο γονείς.

Σε περιπτώσεις θανάτου ασφαλισμένου μετά την 5.1.1999 προβλέπονται αυστηρότερες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω χηρείας. Ο επιζών σύζυγος, ανεξάρτητα από την ηλικία του δικαιούται σύνταξη για μια τριετία τουλάχιστον από την πρώτη του επομένου του θανάτου μήνα, η οποία μπορεί να παραταθεί στις ακόλουθες περιπτώσεις:

α) Εάν κατά την ημερομηνία του θανάτου ο επιζών των συζύγων έχει συμπληρώσει το 40ό έτος της ηλικίας του, η σύνταξη καταβάλλεται και μετά τη λήξη της τριετίας, εφόσον δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο, η σύνταξη περιορίζεται στο 50%.

β) Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία του θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη για όσο χρόνο διαρκεί η αναπηρία, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

γ) Η σύνταξη που διακόπηκε ή καταβάλλεται μειωμένη, σύμφωνα με τα παραπάνω, επαναχορηγείται ολόκληρη μετά τη συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας του επιζώντος των συζύγων με την προϋπόθεση ότι δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή δεν λαμβάνει σύνταξη, άλλως, εφόσον συντρέχει μία από τις προϋποθέσεις αυτές, λαμβάνει το 70% αυτής.

Η κάλυψη της μητρότητας

Η ασφαλιστική κάλυψη της μητρότητας επεκτείνεται τόσο στις άμεσα ασφαλισμένες του ΙΚΑ όσο και στις έμμεσα ασφαλισμένες (μη εργαζόμενες σύζυγοι κάποιου μισθωτού). Οι άμεσα ασφαλισμένες προστατεύονται τόσο για το διάστημα εγκυμοσύνης τους όσο και για τον τοκετό και μια περίοδο λοχείας τους. Οι έμμεσα ασφαλισμένες προστατεύονται μόνο για τον τοκετό.

Οι παροχές μητρότητας περιλαμβάνουν τις παροχές τοκετού και τα επιδόματα μητρότητας. Οι παροχές τοκετού χορηγούνται σε όλες τις ασφαλισμένες (άμεσα ή έμμεσα) ενώ τα επιδόματα μητρότητας χορηγούνται μόνο στις άμεσα ασφαλισμένες.

α) Το επίδομα τοκετού αποτελεί μια εφάπαξ παροχή που καλύπτει τις δαπάνες περίθαλψης σε μαιευτήριο ή νοσοκομείο. Το ύψος του είναι το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη.

β) Το επίδομα μητρότητας χορηγείται σε ασφαλισμένες που έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον 200 ημέρες ασφάλισης στα δύο προηγούμενα χρόνια πριν από την πιθανή ημέρα του τοκετού. Το ύψος του είναι το 30πλάσιο του ημερομισθίου ανειδίκευτου εργάτη, προσαυξανόμενο με 10% για κάθε προστατευόμενο μέλος.

Σε περίπτωση όμως που οι εργοδοτικές παροχές καθώς και αυτές του ΙΚΑ δεν καλύπτουν τις αποδοχές που η έμμεσα ασφαλισμένη θα έπαιρνε αν εργαζόταν στο διάστημα αυτό, δικαιούται συμπληρωματικό εφάπαξ επίδομα μητρότητας από τον ΟΑΕΔ. Το επίδομα αυτό διαρκεί όσο το επίδομα μητρότητας του ΙΚΑ, καλύπτοντας τη διαφορά ύψους μεταξύ των παροχών του ΙΚΑ και των αποδοχών που θα λάμβανε η ασφαλισμένη από την εργασία της.

Η κάλυψη του εργατικού ατυχήματος και της επαγγελματικής ασθένειας

Η κάλυψη του εργατικού ατυχήματος⁴¹ και της επαγγελματικής ασθένειας εξασφαλίζεται μέσω της χορήγησης παροχών ασθένειας, σύνταξης αναπηρίας και σύνταξης θανάτου.

α) Οι παροχές ασθένειας χορηγούνται για ανώτατη διάρκεια 6 μηνών σε περίπτωση επέλευσης του κινδύνου ανεξάρτητα από τη συμπλήρωση ημερών ασφάλισης. Περιλαμβάνουν χρηματική επιδότηση και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

β) Η σύνταξη αναπηρίας χορηγείται επίσης ανεξάρτητα από τη συμπλήρωση ημερών ασφάλισης. Το ύψος της διαφοροποιείται ανάλογα με το χρονικό σημείο υπαγωγής στην ασφάλιση του ΙΚΑ. Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ πριν από την 1.1.1993 δικαιούνται κατώτατη σύνταξη ύψους 60% των αποδοχών της αντίστοιχης ασφαλιστικής τους κλάσης, ενώ οι ασφαλισμένοι μετά την 1.1.1993 δικαιούνται κατώτατη σύνταξη που αντιστοιχεί στο ποσό σύνταξης γήρατος που θα καταβαλλόταν εάν ο ασφαλισμένος είχε συμπληρώσει 15 έτη ασφάλισης.

γ) Εάν το εργατικό ατύχημα ή επαγγελματική ασθένεια επιφέρουν το θάνατο του ασφαλισμένου, τα μέλη της οικογένειάς του δικαιούνται σύνταξη επιζώντων.

Η κάλυψη των οικογενειακών βαρών

Προϋπόθεση για τη χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος είναι η συμπλήρωση 50 ημερών ασφάλισης από τον μισθωτό στο προηγούμενο ημερολογιακό έτος. Το ποσό του επιδόματος υπολογίζεται ανάλογα με τον αριθμό των δικαιούχων τέκνων και το ετήσιο καθαρό οικογενειακό εισόδημα. Το επίδομα αποτελείται από τη βασική παροχή και τις προσαυξήσεις ανάλογα με τον αριθμό των παιδιών.

⁴¹ Βλ. ιδίως Ν. Παπαδόπουλος : Δίκαιο Μηχανολογίας , ΤΕΙ ΣΕΡΡΩΝ 2003 σελ. 55 - 56

Η κάλυψη της ανεργίας

Η ασφαλιστική κάλυψη της ανεργίας για τους μισθωτούς εργαζόμενους εξασφαλίζεται από τον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ), νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που εποπτεύεται από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Η κάλυψη περιλαμβάνει καταρχήν τη χορήγηση ασφαλιστικού επιδόματος ανεργίας που προϋποθέτει την πλήρωση των ακόλουθων προϋποθέσεων:

- ακούσια απώλεια της εργασίας
- ικανότητα και διαθεσιμότητα προς εργασία
- τήρηση των ειδικών υποχρεώσεων αποδοχής τυχόν προσφερόμενης εργασίας
- συμπλήρωση 125 ημερών ασφάλισης κατά τη διάρκεια των 14 μηνών πριν τουλάχιστον δύο μήνες από την απώλεια της εργασίας.

Η διάρκεια της επιδότησης είναι ανάλογη με τη διάρκεια της απασχόλησης με ανώτατο όριο τους 12 μήνες, για 250 μέρες εργασίας κατά τους τελευταίους 14 μήνες και με κατώτατο όριο τους 5 μήνες, για 125 μέρες εργασίας. Στη συνέχεια, για επιπλέον 3 μήνες χορηγείται αποζημίωση με μειωμένο ποσό. Οι παροχές αντιπροσωπεύουν το 40% του μισθού για τους εργάτες και το 50% του μισθού για τους υπαλλήλους (με ελάχιστο όριο τα 2/3 του κατώτατου μισθού), προσαυξημένες κατά 10% για κάθε συντηρούμενο από τον δικαιούχο άτομο. Μετά την εξάντληση των παραπάνω περιόδων αποζημίωσης δίδεται συμπληρωματική παροχή που ανέρχεται στο 50% του κύριου επιδόματος.

Για το 2002 το βασικό επίδομα ανεργίας ανέρχεται σε 264,50 ευρώ το μήνα, ενώ το ανώτατο μηνιαίο επίδομα ανεργίας ανέρχεται σε 279,64 ευρώ.

Τα πρόσωπα που δεν θεμελιώνουν δικαίωμα ή εξαντλούν το δικαίωμά τους σε τακτική επιδότηση μπορούν σε εξαιρετικές περιπτώσεις να λάβουν έκτακτο επίδομα ανεργίας διάρκειας 45 ημερών. Το επίδομα αυτό χορηγείται συνήθως σε φυσικές καταστροφές, βίαιη διακοπή της εργασίας και μακροχρόνια έλλειψη απασχόλησης, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων.

Τέλος, κατά τη διάρκεια των εορτών των Χριστουγέννων ή του Πάσχα χορηγούνται έκτακτες παροχές σε ανέργους που δεν δικαιούνται τακτικής επιδότησης ανεργίας.

Από το 1983 στους δικαιούχους οικογενειακών επιδομάτων του ΔΛΟΕΜ χορηγείται επίσης συμπληρωματική παροχή μηνιαίου ποσού 2,93 ευρώ και ετήσιου ποσού 35,16 ευρώ για κάθε τρίτο παιδί. Η παροχή αυτή επιχορηγείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, καθώς αποτελεί ουσιαστικά μέτρο δημογραφικής πολιτικής.

Εκτός από τα οικογενειακά επιδόματα ασφαλιστικού τύπου, το ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλειας προβλέπει ακόμα μια σειρά χρηματικών παροχών για τις πολύτεκνες οικογένειες και μητέρες. Οι παροχές αυτές καταβάλλονται ως επίδομα τρίτου παιδιού, πολυτεκνικό επίδομα και επίδομα σύνταξης της πολύτεκνης μητέρας, ανεξαρτήτως του ύψους του οικογενειακού εισοδήματος των ενδιαφερομένων.

Η κάλυψη της ανεργίας

Εκτός όμως από την τακτική ή έκτακτη επιδότηση ανεργίας για ασφαλισμένους του ΙΚΑ, το ελληνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης προβλέπει μια σειρά παροχών και ευνοϊκών μέτρων για άλλες κατηγορίες του πληθυσμού που δεν απασχολούνται. Τα μέτρα αυτά περιλαμβάνουν τη χορήγηση χρηματικών παροχών, την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισης και την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη:

α) Νέοι ηλικίας 20-29 ετών που εισέρχονται για πρώτη φορά στην αγορά εργασίας μετά την ολοκλήρωση των σπουδών τους δικαιούνται επίδομα ενιαίου ύψους διάρκειας 5 μηνών εάν δεν έχουν βρει απασχόληση για έναν τουλάχιστον χρόνο.

β) Μακροχρόνια άνεργοι ηλικίας 45-65 ετών που έχουν εξαντλήσει το δικαίωμά τους σε τακτική επιδότηση ανεργίας δικαιούνται μηνιαίο επίδομα 140 ευρώ για διάρκεια ενός έτους εάν το ετήσιο οικογενειακό τους εισόδημα δεν υπερβαίνει τα 2980 ευρώ, προσαυξανόμενο κατά 587 ευρώ για κάθε πρόσθετο μέλος της οικογένειάς τους.

γ) Μακροχρόνια άνεργοι που απασχολούνται σε καθεστώς μερικής απασχόλησης και εργάζονται τουλάχιστον τέσσερις ώρες την ημέρα δικαιούνται μηνιαίο επίδομα 88 ευρώ, το οποίο χορηγείται συμπληρωματικά ως προς το μισθό τους, από τον ΟΑΕΔ για διάστημα 12 μηνών. Το επίδομα αυτό αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα επιδόματος κοινωνικής επανένταξης.

δ) Άνεργοι επί δώδεκα τουλάχιστον συνεχείς μήνες, ηλικίας 60 ετών συμπληρωμένων για τους άνδρες και 55 ετών συμπληρωμένων για τις γυναίκες, στους οποίους υπολείπονται μέχρι 5 έτη για τη θεμελίωση δικαιώματος πλήρους σύνταξης από τον κλάδο σύνταξης του ΙΚΑ, δικαιούνται να ζητήσουν την προαιρετική συνέχιση της ασφάλισής τους μέχρι τη συμπλήρωση του ελάχιστου αριθμού ημερών ασφάλισης για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού τους δικαιώματος, με πλήρη κάλυψη της σχετικής δαπάνης από τους πόρους του κλάδου με την επωνυμία «Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση» (ΛΑΕΚ) που έχει συσταθεί με το Ν. 2434/1996 στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ). Το δικαίωμα αυτό θεμελιώνεται εάν τα πρόσωπα έχουν εγγραφεί ως άνεργοι στον ΟΑΕΔ για χρονικό διάστημα 12 τουλάχιστον συνεχών μηνών πριν από την υποβολή της αίτησης για την υπαγωγή τους, εξακολουθούν να είναι άνεργοι και κατέχουν κάρτα ανεργίας που ανανεώνεται ανά μήνα.

ε) Οι άνεργοι που ανήκουν στις κατηγορίες των βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελμάτων, ηλικίας 55 ετών συμπληρωμένων για τους άνδρες και 50 ετών συμπληρωμένων για τις γυναίκες και πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις μπορούν κατ' εξαίρεση να συνεχίζουν προαιρετικά την ασφάλισή τους με κάλυψη των αναλογουσών εισφορών τους επίσης από τον κλάδο του ΛΑΕΚ του ΟΑΕΔ. Ο χρόνος της προαιρετικής ασφάλισης στην περίπτωση αυτή δεν αναγνωρίζεται ως διανυθείς στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα.

στ) Ανεργοί επιδοτούμενοι από τον ΟΑΕΔ που παρακολουθούν προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης ασφαρίζονται από το ΙΚΑ για τον κίνδυνο της ασθένειας (οπότε και λαμβάνουν παροχές σε είδος) και για τον κίνδυνο του επαγγελματικού ατυχήματος. Τα πρόσωπα αυτά λαμβάνουν συνήθως από τους φορείς επαγγελματικής κατάρτισης ημερήσιο επίδομα παρακολούθησης των προγραμμάτων. Σε περίπτωση όμως που το επίδομα αυτό υπερβαίνει το ύψος του επιδόματος ανεργίας, διακόπτεται η χορήγηση του επιδόματος ανεργίας.

ζ) Ανεργοί ηλικίας μέχρι 29 ετών δικαιούνται παροχές ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης από το ΙΚΑ, εκτός εάν ασφαρίζονται αυτοτελώς ή είναι προστατευόμενα μέλη οικογένειας ασφαλισμένου ή σπουδάζουν σε ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Ο κλάδος του ΛΑΕΚ του ΟΑΕΔ καταβάλλει μηνιαία εισφορά στο ΙΚΑ και στα ταμεία επικουρικής ασφάλισης που ασφαρίζουν μισθωτούς, οι οποίοι για κύρια σύνταξη είναι ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ, ίση με τη μηνιαία εισφορά που θα πλήρωναν οι άνεργοι για προαιρετική συνέχιση της κύριας και επικουρικής ασφάλισής τους. Επίσης στην περίπτωση των ανέργων μέχρι 29 ετών ο κλάδος ΛΑΕΚ καταβάλλει στο ΙΚΑ μηνιαία εισφορά που ανέρχεται σε ποσοστό 6,45% επί του εκάστοτε τεκμαρτού ημερομισθίου της τέταρτης ασφαλιστικής κλάσης του ΙΚΑ.

Εκτός από τις παραπάνω παροχές ασφαλιστικού τύπου, ο ΟΑΕΔ προωθεί μια σειρά ενεργητικών μέτρων απασχόλησης για τους ανέργους, τα οποία περιλαμβάνουν προγράμματα συνεχιζόμενης επαγγελματικής κατάρτισης, προγράμματα επιδότησης απασχόλησης και νέων θέσεων εργασίας και προγράμματα απασχόλησης για άτομα με ειδικές ανάγκες και ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού. Τα προγράμματα αυτά αξιοποιούν τόσο εθνικούς πόρους όσο και πόρους του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και τις Κοινοτικές Πρωτοβουλίες.⁴²

⁴² Βλ. www.ggka.gr Ιστοσελίδα Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, όπου ακριβής πληροφόρηση με της τελευταίες εξελίξεις.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην εργασία αυτή ερευνήσαμε την κοινωνική ασφάλιση του μηχανικού η οποία μπορεί να παρέχεται από τέσσερις (4) ασφαλιστικούς φορείς . Ο κατεξοχήν ασφαλιστικός φορέας του μηχανικού-μέλους του Τ.Ε.Ε. και του μηχανικού-εργολήπτη Δημοσίων Έργων είναι το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. . Ο μηχανικός-δημόσιος υπάλληλος έχει ως ασφαλιστικό φορέα του το Δημόσιο (επιλογή Δημοσίου-Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.) . Ο μηχανικός-ελεύθερος επαγγελματίας που δεν υπάγεται στην ασφάλιση του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. , ασφαρίζεται στον Ο.Α.Ε.Ε. Ο μηχανικός που παρέχει εξαρτημένη εργασία και δεν είναι ασφαλισμένος στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. ασφαρίζεται στο Ι.Κ.Α. . Ως προς τις παροχές α) σύνταξης , β) υγείας ο ασφαλιστικός φορέας του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. είναι καλύτερος σε σχέση με τον ασφαλιστικό φορέα του Ο.Α.Ε.Ε. διότι οι παροχές σε σύνταξη είναι υψηλότερες και ως προς παροχές υγείας διαθέτει μεγαλύτερο αριθμό γιατρών και περισσότερων ειδικοτήτων και καλύπτει μεγαλύτερο αριθμό φαρμάκων . Όμως , οι ασφαλιστικές εισφορές στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. είναι υψηλότερες σε σχέση με αυτές του Ο.Α.Ε.Ε.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αμίτσης Γ., Η θεσμική κατοχύρωση των ελαχίστων ορίων διαβίωσης στην Ελληνική και διεθνή έννομη τάξη - Συμβολή στη δογματική θεμελίωση των συστημάτων ελαχίστου εισοδήματος, Α.Ν. Σάκκουλας, Αθήνα, 2001
- Βακαλόπουλος Γ., "Τα κατώτατα όρια συντάξεων μισθωτών μετά το Ν. 2084/92", Επιθεώρησης Δικαίου Κοινωνικής Ασφάλισης, ΛΔ', 1992,
- ΚΡΕΜΑΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Δ. Επίκουρου Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο της Αθήνας ΔΙΚΑΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΝΤ. Ν. ΣΑΚΚΟΥΛΑ ΑΘΗΝΑ – ΚΟΜΟΤΗΝΗ 1985
- ΚΩΝ. Δ. ΛΑΝΑΡΑΣ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2003
- Μαννασής Ν., Σχέδιο για τη θέσπιση ενός εθνικού συστήματος συνταξιοδοτικής προστασίας, Αθήνα, 1991
- Νικόλαου Κ. Παπαδόπουλου : ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΕΡΓΑΤΙΚΟ –ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ , ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ , ΣΕΡΡΕΣ 2005
- Νικόλαου Κ. Παπαδόπουλου : ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ , ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΙΑΣ , ΣΕΡΡΕΣ 2003
- Πετρόγλου Α., Δίκαιον Κοινωνικής Ασφάλισης, Αθήνα 1974
- Ρομπόλης Σ. / Ρωμανιάς Γ. / Μαργιός Β., Αναλογιστική Μελέτη του Συστήματος Κοινωνικής Ασφάλισης στην Ελλάδα, ΙΝΕ ΓΣΕΕ - ΑΔΕΔΥ, Αθήνα, 2001
- Σισσούρας Α. / Αμίτσης Γ., 'Το κοινωνικό δίκτυο ασφάλειας και οι μηχανισμοί εφαρμογής του στο ελληνικό σύστημα κοινωνικής προστασίας', σ. 537-566, σε Θ. Σακελλαρόπουλος (επ.), Η Μεταρρύθμιση του Κοινωνικού Κράτους, Κριτική, Αθήνα, 1999
- Σκουτέλης Γ., Κοινωνικές Ασφαλίσεις: Ανάπτυξη και κρίση, Κέντρο Κοινωνικών Επιστημών Υγείας, Αθήνα, 1990
- Τήνιος Π., Κοινωνία, Οικονομία, Συντάξεις , Κρυμμένος Θησαυρός, Παπαζήσης, Αθήνα, 2001
- Τραϊανός Π. ΙΚΑ ΕΝΙΑΙΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΜΙΣΘΩΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΩΓΙΓΙΑ

ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ

WWW.OAEE.GR Ιστοσελίδα Ο.Α.Ε.Ε
WWW.IKA.GR Ιστοσελίδα Ι.Κ.Α.
WWW.TSMEDE.GR Ιστοσελίδα Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.
WWW.TEE.GR Ιστοσελίδα Τ.Ε.Ε.
WWW.MOF-GLK.GR Ιστοσελίδα Γενικό Λογιστήριο του Κράτους
WWW.GGKA.GR Ιστοσελίδα Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων
www.zephyr.libh.uoc.gr Ιστοσελίδα Ζέφυρος (Εύρεση βιβλίων στις
Βιβλιοθήκες των Ελληνικών Α.Ε.Ι. , Τ.Ε.Ι. κ.λ.π.)

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΥΠΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

- N. 1846/1951** «Περί Κοινωνικών Ασφαλίσεων» (ΦΕΚ Α' 179/14-21.6.1951).
- N. 2326/1940** «Περί Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων » (ΦΕΚ Α' 145/14-21.6.1940) .
- N. 2676/1999** «Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις». (ΦΕΚ Α'1 /5.1.1999) [Τ.Ε.Α.Δ.Υ.]
- N 2084/1992** « Ο.Α.Ε.Ε. » < Οργανισμός Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών (ΟΑΕΕ) με τη μορφή Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας > ΦΕΚ 167/τΑ/4-8-06
- N 2113/1952** « κώδικας Συντάξεων » (ΦΕΚ Α'1 210/31.8.2007)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

- Π.δ. 169/2007** "Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων" (ΦΕΚ Α' 210)
- Π.δ. 187/2007** «Οργανισμός του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΕΑΔΥ)» (ΦΕΚ Α' 222/12.9.2007).

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αναγκαστ.Νόμος υπ' αριθ. 2326 της 3/11 Μαΐου 1940. Περί ταμείου συντάξεων μηχανικών και εργοληπτών δημοσίων έργων. [ΦΕΚ Α', φ 145].⁴³

Αι διατάξεις του νόμου 6276 του έτους 1934 "περί τροποποιήσεως του Νόμου 5655 "περί Ταμείου Συντάξεων Εργοληπτών", του Αναγκαστικού Νόμου 315 του έτους 1936 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 6276 "περί τροποποιήσεως του Νόμου 5655 "περί Ταμείου Συντάξεων Εργοληπτών" και του Αναγκαστικού Νόμου 1229 του έτους 1938 "περί τροποποιήσεως του Νόμου 6276 περί τροποποιήσεως του νόμου 6555 περί ταμείου συντάξεων εργοληπτών, ως συνεπληρώθη και ετροποποιήθη διά του υπ' αριθ. 315 αναγκαστ. νόμου", τροποποιούνται και συμπληρούνται, κωδικοποιούνται εις ενιαίον κείμενον νόμου, υφ' ου και διέπεται εφεξής το Ταμείον.

Αρθρ.1.

1. Ιδρύεται "Ταμείον Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων", εν τοις εφεξής "Ταμείον" καλούμενον, όπερ αποτελεί ίδιον νομικόν πρόσωπον δημοσίου δικαίου, εδρεύον εν Αθήναις.

Αρθρ.2.

1. Σκοπός του Ταμείου είναι η παροχή συντάξεως η εφ'άπαξ βοηθήματος εις τους μετόχους, οι οποίοι παύουσι να εξασκώσι το επάγγελμα, ως και τάς οικογενείας αυτών.

2. Διά Β. Διατάγματος, εφ'άπαξ εκδοθησομένου προτάσει του Υπουργού Συγκοινωνίας μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου, κανονισθήσονται ειδικώτερον τα της απονομής συντάξεως ή εφ'άπαξ βοηθήματος εις τους μετόχους τους καθισταμένους ανικάνους πρός εργασίαν ένεκα γήρατος ή ανιάτου ασθενείας, ως και εν περιπτώσει θανάτου, ήτοι ο καθορισμός του ορίου ηλικίας και συνταξίμου χρόνου των ησφαλισμένων και μελών της οικογενείας των, το είδος και η έκτασις των παροχών, αι προϋποθέσεις και η διαδικασία υφ' ας χορηγούνται, μειούνται ή διακόπτονται, ο τρόπος και αι προϋποθέσεις αναγνωρίσεως της προϋπηρεσίας των ησφαλισμένων μετόχων, καθώς και πάσα άλλη λεπτομέρεια αναγκαία διά την εκπλήρωσιν των σκοπών του Ταμείου.

***Παρατήρηση:Εξεδόθη το Β.Δ. 20.11/4.12.1940 "περί εκτελέσεως του Α.Ν. 2326/1940", εις εκτέλεσιν της παρ. 2.

Αρθρον 3.

1. Το Ταμείον Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων διοικείται υπό εννεαμελούς Διοικητικού Συμβουλίου, απαρτιζομένου :

α) Εκ τριών (3) ησφαλισμένων, μελών τον Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.), εξ ων ο εις εκ των απασχολουμένων εις ιδιωτικάς επιχειρήσεις και εις εκ των μελετητών.

β) Εξ ενός (1) ησφαλισμένου, μέλους της Πανελληνίου Ενώσεως Διπλωματούχων μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων ή της Πανελληνίου

⁴³ Ο ν. 2326/1990 ελήφθη από την ιστοσελίδα < lawdb.intrasoftnet.com > (Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών < ΝΟΜΟΣ >)

Ενώσεως Διπλωματούχων Μηχανολόγων- Ηλεκτρολόγων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, προτεινομένου από κοινού υπό των εν λόγω Ενώσεων.

γ) Εξ ενός (1) ησφαλισμένου, μέλους της Ενώσεως Μηχανικών Δημοσίων υποσλήλων, Διπλωματούχων Ανωτάτων Σχολών.

δ) Εξ ενός (1) ησφαλισμένου, Εργολήπτου Δημοσίων Έργων, μέλους της Πανελληνίου Ενώσεως Συνδέσμων Εργοληπτών Δημοσίων Έργων.

ε) Εξ ενός (1) ησφαλισμένου, μέλους της Πανελληνίου Ενώσεως Πτυχιούχων Υπομηχανικών.

στ) Εξ ενός (1) συνταξιούχου του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, τυγχάνοντος μέλους της Ενώσεως Συνταξιούχων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

ζ) Εξ ενός (1) ανωτέρου υπαλλήλου του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών.

2. Τα ανωτέρω μέλη μετ' ισαρίθμων αναπληρωματικών, διορίζονται δι' αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Τα εν εδαφίοις α έως και στ μέλη διορίζονται υπό τού Υπουργού Κοινωνικών υπηρεσιών, εκ πίνακος περιλαμβάνοντας διπλάσιον αριθμόν υποψηφίων ως τακτικών και αναπληρωματικών μελών υποβαλλομένου παρά του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος και των αναφερομένων κατά περίπτωσην οικείων Ενώσεων.

3. Κατά την πρώτην συνεδρίασιν εκάστου νέου Διοικητικού Συμβουλίου εκλέγεται, δια μυστικής ψηφοφορίας, εκ των μελών αυτού ο Πρόεδρος και ο Αντιπρόεδρος.

4. Εις το Διοικητικόν Συμβούλιον μετέχει, άνευ ψήφου, ως Κυβερνητικός Εκρόσωπος ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών οριζόμενος, μετά τού αναπληρωτού του, υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών.

5. Εισηγητής εις το Δ.Σ. είναι ο Γενικός Διευθυντής του Ταμείου ή ό αναπληρών τούτον Διευθυντής.

6. Χρέη Γραμματέως του Δ.Σ. εκτελεί υπάλληλος του Ταμείου, οριζόμενος, μετά του αναπληρωτού του, δι' αποφάσεως τού Δ.Σ.

7. Η θητεία του Δ.Σ. είναι τριετής, αρχομένη από τής δημοσιεύσεως εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της αποφάσεως του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών περί διορισμού των μελών του Δ.Σ. και του Κυβερνητικού Εκπροσώπου. Το Δ.Σ. ασκεί τα καθήκοντά του και μετά την λήξιν της θητείας του και μέχρι του διορισμού του νέου Δ.Σ., ουχι, όμως, πέραν του τριμήνου από τής λήξεως της θητείας του.

8. Εις περίπτωσην καθ' ην το Τεχνικόν επιμελητήριον της Ελλάδος η μία ή πλείονες των εν εδαφίοις β έως και στ' της παραγραφου 1 του παρόντος άρθρου αναφερομένων Ενώσεων δέν ήθελον προτείνει τα προς διορισμόν της νέας Διοικήσεως μέλη, ένα τουλάχιστον μήνα προ της λήξεως της θητείας τού Δ.Σ. του Ταμείου, ταύτα διορίζονται δι' αποφάσεως τού Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών εκ των μελών των Διοικήσεων του Τ.Ε.Ε. ή των οικείων Ενώσεων, αντιστοίχως.

9. Το Δ.Σ. του Ταμείου συνεδριάζει τακτικώς μέν άπαξ της εβδομάδας, εκτάκτως δε οσάκις ήθελε παραστή προς τούτο ανάγκη, μετά πρόσκλησιν του Προέδρου αυτού. Η σχετική πρόσκλησις δέον να κοινοποιήται, εις πάντα τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη, δύο τουλάχιστον ημέρας πρό της τακτικής συνεδριάσεως, την προτεραιάν δε προκειμένου περί εκτάκτου τοιαύτης. Κατ' αμφοτέρας τας περιπτώσεις γγνωστοποιούνται και τα προς συζήτησιν θέματα. Είναι δυνατή η αναγραφή και ετέρου θέματος εις την ημερησίαν διάταξιν εάν αποφασισθή τούτο υπό πάντων των παρισταμένων εις την συνεδρίασιν μελών, εκτός εάν πρόκειται

περί επενδύσεως κεφαλαίων οπότε δεν επιτρέπεται η αναγραφή τούτου.

Το Δ.Σ. συνεδριάζει εκτάκτως εφ' όσον αιτήσωνται τούτο εγγράφως τρία τουλάχιστον εκ των τακτικών μελών αυτού, αναφέρονται και το θέμα δια το οποίο αιτούνται την συνεδρίαση. Ο Πρόεδρος υποχρεούται να συγκαλέσει εκτάκτως το Δ.Σ. εις συνεδρίαση, εντός τριών (3) ημερών από της λήψεως της ως άνω αιτήσεως ή να θέσει το θέμα τούτο ως πρώτον εις την ημερησίαν διάταξιν, μεσολαβούσης συνεδριάσεως, εντός της ως άνω προθεσμίας.

10. Το Δ.Σ. ευρίσκεται εν απαρτία παρόντων πέντε (5) μελών εν οίς ο Πρόεδρος ή Αντιπρόεδρος.

11. Τον Πρόεδρον και τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, εις περίπτωσην απουσίας, κωλύματος ή ελλείψεως, αναπληρούν αντιστοίχως ο Αντιπρόεδρος και τα αναπληρωματικά μέλη.

12. Κενουμένης καθ' οιονδήποτε τρόπον, θέσεώς τινός τακτικού ή αναπληρωματικού μέλους τού Δ.Σ., διορίζονται κατά την εν τω παρόντι άρθρω αναφερομένην διαδικασίαν νέα μέλη δια τον υπόλοιπον της θητείας χρόνον.

13. Καθήκοντα του Κυβερνητικού εκπροσώπου είναι τα προβλεπόμενα υπό της παραγράφου 1 τού άρθρου 4 του Α.Ν. 1778/1951 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων "περί εποπτείας, ελέγχου και διοικήσεως των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφαλίσεως του Υπουργείου Εργασίας" δια τον Κυβερνητικόν Επίτροπον.

14. Από της ισχύος του παρόντος νόμου θεωρείται λήξασα η θητεία του υφισταμένου Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., το οποίον εξακολουθεί να ασκή τα καθήκοντά του μέχρι του διορισμού του, κατά τας διατάξεις του παρόντος άρθρου, νέου Διοικητικού Συμβουλίου."

***Το άρθρο 3 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρου 1 του Ν. 915/1979 (ΦΕΚ Α 103).

"Άρθρον 4.

1. Το Διοικητικόν Συμβούλιον διοικεί τον Οργανισμόν και διαχειρίζεται την περιουσίαν αυτού, κατά τας κειμένας διατάξεις και αποφασίζει επί πάσης υποθέσεως αφορώσης τούτον

α) Εγκρίνει τον ετήσιον προϋπολογισμόν, απολογισμόν και ισολογισμόν.

β) Μεριμνά δια την κανονικήν είσπραξιν των πόρων αυτού

γ) Αποφασίζει περί της τοποθετήσεως, εκποιήσεως, υποθηκείσεως, ενεχυριάσεως των περιουσιακών στοιχείων του Οργανισμού κατά τας κειμένας διατάξεις.

δ) Αποφασίζει περί των εις είδος και χρήμα παροχών, μεριμνά δια την έγκαιρον και κανονικήν χορήγησιν τούτων και εντέλλεται την εκτέλεσιν των υπό του εγκεκριμένου προϋπολογισμού προβλεπόμενων δαπανών. Μη προβλεπόμενα δαπάναι υποβάλλονται πρό πάσης εκτελέσεως εις το εποπτεύον Υπουργείον προς έγκρισιν.

ε) Αποφασίζει και εισηγείται εις το εποπτεύον τον Οργανισμόν Υπουργείον τας αναγκαίας τροποποιήσεις της κειμένης νομοθεσίας και εν γένει επεξεργάζεται τους Κανονισμούς ως και πάσας τας καταστατικές διατάξεις.

στ) Συμβιβάζεται ή παραιτείται από δικαστικού αγώνος, με γνώμονα πάντοτε τα συμφέροντα του Οργανισμού.

ζ) Αποφασίζει περί της προσλήψεως του προσωπικού αυτού, ως και περί απολύσεως τούτου, κατά την διέπουσαν τους υπαλλήλους Ν.Π.Δ.Δ. νομοθεσίαν.

η) Παρέχει γενικήν ή ειδικήν εξουσιοδότησιν όπως ορισμένης φύσεως έγγραφα υπογράφωνται υπό του Γενικού Διευθυντού ή των Διευθυντών του Ταμείου.

2. Εις τον Πρόεδρον του Δ.Σ. του Ταμείου χορηγείται μηνιαία αποζημίωσις δι' έξοδα παραστάσεως, οριζομένη δια κοινής αποφάσεως των Υπουργών Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, μετά γνώμην του Δ.Σ. και Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Δια κοινών αποφάσεων των Υπουργών Συντονισμού, Προεδρίας Κυβερνήσεως, Οικονομικών και Κοινωνικών Υπηρεσιών, εγκρίνεται η χορήγησις αποζημιώσεως κατά συνεδριάσιν εις τον Πρόεδρον, τα μέλη του Δ.Σ. τον Κυβερνητικόν Εκπρόσωπον, τον Γεν. Διευθυντήν και τον Γραμματέα αυτού.

Δια των αυτών αποφάσεων καθορίζεται αποζημίωσις δια τον Διευθυντήν - Ιατρόν του Κλάδου Υγείας Τεχνικών, οσάκις καλήται υπό του Δ.Σ. εις τας συνεδριάσεις αντού. Αι συνεδριάσεις του Δ.Σ. θα πραγματοποιούνται εκτός των ωρών εργασίας του Ταμείου.

3. Αι αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν των παρόντων μελών, εξαιρέσει των υποθέσεων, δι' ας απαιτείται ειδική πλειοψηφία. Εν ισοψηφία υπερισχύει η γνώμη υπέρ ης δίδεται ή ψήφος του Προέδρου.

4. Ο Γενικός Διευθυντής του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., διορίζεται μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου".

***Το άρθρον 4 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 2 του Ν. 915/1979 (ΦΕΚ Α 103).

***Παρατήρησις: Σύμφωνα με την Υ.Α. Φ. 43/1371/13.4-9.6.1982, Β 347, (ΠΡΟΕΔΡ., ΚΟΙΝ. ΥΠΗΡΕΣ.), η οργανωτική βαθμίδα της Γενικής Διευθύνσεως η θέση και ο βαθμός του Γενικού Διευθυντή του ΤΣΜΕΔΕ καταργήθησαν και ο κάτοχος της θέσης απολύθη αυτοδικαίως. Όλες οι αρμοδιότητες, γενικές και ειδικές του Γεν. Δ/ντη που ασκούσε κατόπιν εκχωρήσεως από τον πρόεδρο ή το Δ.Σ. του Ταμείου, μετά την κατάργησις της θέσεως αυτής, επανέρχονται στα ανωτέρω όργανα ενώ οι αρμοδιότητες που ασκούσε με βάση τις οργανωτικές διατάξεις του Ταμείου, περιέρχονται στο Δ.Σ.

"Άρθρον 5.

1. Ο Πρόεδρος εκπροσωπεί τον Οργανισμόν καθ' όλας αυτού τας σχέσεις, δικαστικώς και εξωδίκως. Η εκτός έδρας εξώδικος ή δικαστική εκπροσώπησις του Οργανισμού, δύναται ν' ανατεθή αποφάσει του Διοικ. Συμβουλίου και εις έτερον πρόσωπον.

2. Ο Πρόεδρος ως ανώτατος Προϊστάμενος του Οργανισμού, έχει γενικώς τον έλεγχον και την εποπτείαν αυτού, παρακολουθεί την ακριβή εκτέλεσιν των αποφάσεων του Δ.Σ., διατυπώνει τα ερωτήματα προς την Νομικήν Υπηρεσίαν του Ταμείου, εκδίδει τας δεούσας οδηγίας προς επίτευξιν των σκοπών τού Οργανισμού εναρμονίζων ταύτας προς τα υπό των κειμένων διατάξεων οριζόμενα και υπογράφει τα έγγραφα του Οργανισμού.

3. Τα μέλη του Δ.Σ. παρακολουθούν την εν γένει πορείαν των εργασιών του Ταμείου και εισηγούνται παν κατά την κρίσιν των μέτρων δυνάμενον να προαγάγη τα συμφέροντα του Οργανισμού, ζητούντα δια τον Γεν. Διευθυντού πάσαν αναγκαίουσαν εις αυτά πληροφορίαν.

4. Παν μέλος του Δ.Σ. απουσιάζον επί πέντε συνεχείς συνεδριάσεις του Δ.Σ. ή των υπ' αυτού συνιστωμένων Επιτροπών άνευ αποχρώντος λόγου κρινομένου υπό τού Δ.Σ. δύναται να αντικαθίσταται προτάσει του Δ.Σ. δι' αποφάσεως του διορισαντος τούτο Υπουργού, κατά την εν παραγράφω 2 του άρθρου 3 του Α.Ν. 2328/1940, ως ισχύει, διαδικασίαν.

5. Ο Γενικός Διευθυντής προίσταται των υπηρεσιών του Οργανισμού και έχει πάσας τας αρμοδιότητας τας οριζόμενας υπό των κειμένων διατάξεων και τας υπό του Οργανισμού ειδικωτέρας τοιαύτας".

***Το άρθρο 5 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρου 3 του Ν. 915/1979, ΦΕΚ Α 103.

Άρθρ.6.

1. Μετέχουσιν υποχρεωτικώς του ταμείου πάντες οι δικαιούμενοι να ώσι μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου και αφ' ης ήρξαντο αι καταβολαί των συνδρομών αυτών εις τούτο, ως και άπαντες οι εν Ελλάδι ασκούντες το επάγγελμα του εργολάβου δημοσίων έργων, βάσει πτυχίου του Υπουργείου Συγκοινωνίας, οίτινες εγγράφονται υποχρεωτικώς εις τάς ανά το Κράτος εργοληπτικές Οργανώσεις.

***Παρατήρηση:Σύμφωνα με το άρθρο 27 παρ. 2 του Ν. 1759/1988, Α 50:

"Οι μηχανικοί και υπομηχανικοί που υπηρετούν στη Δ.Ε.Η. μετά τη δημοσίευση του ν.δ. 4577/1966 (ΦΕΚ 230), οι οποίοι υπάγονται και στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ταμείου Συντάξεως Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, σύμφωνα με τη νομοθεσία του Ταμείου αυτού, παράλληλα με την ασφάλισή τους στη Δ.Ε.Η., μπορούν να δηλώσουν μέσα σε προθεσμία δύο μηνών, που αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου για όσους ήδη υπηρετούν στη Δ.Ε.Η., ή μέσα σε προθεσμία 6 μηνών που αρχίζει από την πρόσληψη τους στη Δ.Ε.Η. για τους εφεξής προσλαμβανόμενους, με εξώδικο δήλωσή τους που κοινοποιείται στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., ότι δεν επιθυμούν τη συνέχιση της υποχρεωτικής ασφάλισής τους στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. Η διακοπή της ασφάλισης στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. αρχίζει από την ημέρα της υποβολής της σχετικής δήλωσης".

2. [Ωσαύτως μετέχουσιν υποχρεωτικώς του ταμείου οι υπάλληλοι και υπηρέται τούτου, προαιρετικώς δε και κατόπιν συμφώνου αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου του ταμείου οι μόνιμοι υπάλληλοι του τεχνικού επιμελητηρίου].

***Παρατήρηση:Καταργούνται αι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρ. 6 του Α.Ν. 2326/1940 " περί Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων", δια του άρθρου 10 του Ν. 1211/1981, ΦΕΚ Α 278, η ισχύς του οποίου άρχεται από της πρώτης του επομένου μηνός από της δημοσιεύσεώς του δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

3. Αι μηνιαία εισφοραί, η εφάπαξ εισφορά λόγω γάμου, ως και το καταβλητέον ποσοστόν επί των εκ μισθωτών υπηρεσιών αμοιβών των μετόχων της παραγρ. 2 του παρόντος άρθρου, καθορίζονται διά β. διατάγματος, εκδιδόμενου προτάσει του υπουργού της Συγκοινωνίας, μετά γνώμην του διοικητικού συμβουλίου του ταμείου.

***Παρατήρηση:Εξεδόθη το Β.Δ. 20.11/3.12.1940, εις εκτέλεσιν της παρ. 3.

4. Το υπαλληλικόν και υπηρετικόν προσωπικόν του ταμείου δεν υπάγεται εις την ασφάλισιν του νόμου 6298 "περί κοινωνικών ασφαλίσεων".

5. Τα μέχρι τούδε καταβληθέντα εις το ίδρυμα των κοινωνικών ασφαλίσεων υπό των υπαλλήλων και υπηρετών αυτού, ως και του ταμείου,

δεν επιστρέφονται.

"6. Ωσαύτως μετέχουσι του Ταμείου υποχρεωτικώς οι πτυχιούχοι των Προσηρημένων εις το Εθνικόν Μετσόβιον Πολυτεχνείον Σχολείων Υπομηχανικών (τέως Εργοδηγών , Γεωμετρών και Εργοδηγών (Μηχανουργών) συμπεριλαμβανομένων απάντων των από της συστάσεως των σχολών τούτων πτυχιούχων εργοδηγών.

Ο χρόνος υπηρεσίας των ως άνω από της ιδρύσεως του Ταμείου(Σεπτ. 1934) και εφεξής θεωρείται αυτοδικαίως συντάξιμος ο δε τοιούτος από της λήψεως του πτυχίου μέχρι της ιδρύσεως του Ταμείου προσμετράται μόνον επί τη αιτήσει των ενδιαφερομένων υποβαλλομένη εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός έτους από της δημοσιεύσεως του παρόντος.

"Εις τους μετόχους της ως άνω κατηγορίας, ως και εις τους εν τη επομένη παραγράφω αναφερομένους, εφαρμόζονται αναλόγως αι εκάστοτε ισχύουσαι διατάξεις της διεπούσης το Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. νομοθεσίας, αι ρυθμίζουσαι παν θέμα αφορών τους μετόχους του Ταμείου, οίτινες τυγχάνουν μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος".

***Η παρ. 6 προσετέθη δια του άρθρου μόνου του Ν.Δ. 2194/1943, το δε τελευταίο εντός " " εδάφιο, αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρου 32 παρ. 6 του Ν. 915/1979.

"7. Ομοίως μετέχουν υποχρεωτικώς εις την ασφάλισιν του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. οι πτυχιούχοι υπομηχανικοί απόφοιτοι των καταργηθεισών Σχολών Θεσσαλονίκης , Βόλου , Πατρών , Ιωαννίνων , Ηρακλείου Κρήτης , της Βαλλιανείου Σχολής Ληξουρίου, των Δημοσίων Τεχνικών Σχολών Αθηνών και Θεσσαλονίκης των Ιδρυθεισών δυνάμει του Ν.Δ. 3971/1959 "περί τεχνικής εκπαίδευσως, οργανώσεως της μέσης εκπαίδευσως και διοικήσεως της παιδείας.

Ωσαύτως μετέχουν υποχρεωτικώς εις την ασφάλισιν του Ταμείου οι πτυχιούχοι Μέσων Τεχνικών Σχολών Εργοδηγών Δομικών Εργων του Ν.Δ. 1097/1942 " περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεών τινων περί Επαγγελματικής Εκπαίδευσως" , τού κυρωθέντος δια του Ν.Δ. 2628/1953, των καταργηθεισών δια του υπ' αριθ. 671/1961 Β.Δ/τος "περί καθορισμού των όρων ιδρύσεως , οργανώσεως και λειτουργίας των ιδιωτικών επαγγελματικών σχολών και των προϋποθέσεων αναγνώρισεως των υφισταμένων Μέσων Τεχνικών Σχολών Εργοδηγών".

***Το ως άνω εντός " " εδάφιο της παρ. 7 αντικατεστάθη δια του άρθρου 27 παρ. 1 του Ν. 1027/1980.

Ομοίως μετέχουν υποχρεωτικώς εις την ασφάλισιν του ΤΣΜΕΔΕ και οι κατά την Δημοσιεύσειν του παρόντος υπηρετούντας εις τον Κλάδον Υγείας Τεχνικών του Ταμείου, υπό την ιδιότητα του Διευθυντού και Αναπληρωτού Διευθυντού επί θητεία ιατροί κατ' άρθρον 13 παράγραφος 3 του υπ' αριθ. 1996/1977 Πρ. Διατάγματος "περί του Οργανισμού του ΤΣΜΕΔΕ".

Οι ανωτέρω δύνανται να αναγνωρίσουν ως χρόνον πραγματικής ασφαλίσεως τον από της προσλήψεως και εφεξής χρόνον, ανεξαρτήτως σχέσεως εργασίας, επί καταβολή της ισχυούσης εισφοράς δια τους εμμίθους μετόχους κατά την υποβολήν της σχετικής αιτήσεως.

Ως πρός την εξόφλησιν της οφειλής εξ αναγνώρισεως χρόνον προϋπηρεσίας, εφαρμογήν έχουσι αι διατάξεις της παραγράφου 9 του παρόντος άρθρου.

"8. Οι εκ των ανωτέρω άγοντες ηλικίαν άνω των 60 ετών κατά την έναρξιν ισχύος του παρόντος νόμου, ως και οι τυγχάνοντες ησφαλισμένοι εις το Δημόσιον ή εις ετέρους φορείς κυρίας ασφαλίσεως ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, δύνανται να εξαιρεθούν της ασφαλίσεως του Ταμείου εφ' όσον αιτήσουν τούτο εντός διετίας από της ισχύος του νόμου".

***Η παρ. 8 αντικαθίσταται ως άνω δια του άρθρου 27 παρ. 2 του Ν. 1027/1980, ΦΕΚ Α 49.

9. Εις τους κατά τας διατάξεις των εις τας προηγουμένας παραγράφους του παρόντος άρθρου, υπαγομένους εις την ασφάλισιν, παρέχεται το δικαίωμα αναγνωρίσεως χρόνου ασκήσεως του επαγγέλματος υπομηχανικού εν τη ημεδαπή ή τη αλλοδαπή μέχρι δέκα (10) ετών από τής λήψεως του πτυχίου των, δι' αιτήσεως υποβαλλομένης εντός διετίας από τής ισχύος του παρόντος επί καταβολή εισφοράς προς τον Κλάδον Συντάξεως ίσης προς τό διπλάσιον τής υπό του εδαφίου α' της παραγρ. 1 του άρθρου 7 του Α.Ν. 2326/1940 προβλεπομένης δια τους ελευθέρως ασκούντας το επάγγελμα και ισχυούσης κατά τον χρόνον υποβολής της σχετικής αιτήσεως. Η εκ της ως άνω αιτίας οφειλή, δύναται να εξοφληθή εις 48 ισοπόσους μηνιαίας δόσεις. Εις περίπτωσιν απωλείας του δικαιώματος τμηματικής καταβολής της οφειλής, το υπόλοιπον ποσόν καθίσταται απαιτητόν και εξοφλείται βάσει της ισχυούσης κατά τον χρόνον καταβολής εισφοράς, μετά των νομίμων προσαυξήσεων.

10. Δια την συνταξιοδότησιν λόγω γήρατος των εις τας προηγουμένας παραγράφους αναφερομένων υπομηχανικών των υπαγομένων το πρώτον εις την ασφάλισιν του Ταμείου και εχόντων υπερβή τό 50όν έτος τής ηλικίας των, απαιτείται ή παραμονή των εις την ενεργόν ασφάλισιν επί τόσα έτη όσα ύπολειπονται προς συμπήρωσιν του 65ου έτους τής ηλικίας των, μη δυναμένων, εν πάση περιπτώσει να υπολείπωνται τής πενταετίας.

Δια την απονομήν συντάξεως λόγω αναπηρίας εις τα ανωτέρω πρόσωπα ή εν περιπτώσει θανάτου εις τους δικαιοδόχους αυτών, απαιτείται ή παρέλευσις του αυτού χρόνου πραγματικής ασφαλίσεως όστις απαιτείται και δια τους λοιπούς μετόχους".

***Οι παρ. 7, 8, 9 και 10 προσετέθησαν ως άνω δια του άρθρου 4 του Ν. 915/1979.

"11. Ησφαλισμένοι του Ταμείου ασκούντες το επάγγελμα των εις την αλλοδαπήν δύναται τη αιτήσει των να συνεχίσουν την παρ' αυτώ ασφάλισίν των διά τόν χρόνον τής τοιαύτης απασχολήσεώς των, επί τή καταβολή μηνιαίας εισφοράς ίσης προς το διπλάσιον τής υπό του εδαφίου α' τής παραγράφου 1 του άρθρου 7 του παρόντος νόμου οριζομένης και εκάστοτε ισχυούσης τοιαύτης δια τους ελευθέρως ασκούντας το επάγγελμα. Οι υπαγόμενοι το πρώτον εις την ασφάλισιν του Ταμείου, δύναται να αναγνωρίσουν χρόνον επαγγελματικής των απασχολήσεως εις την αλλοδαπήν, μετά την λήψιν του πτυχίου των και μέχρι δέκα (10) ετών, καταβάλλοντες τας κατά το προηγούμενον εδάφιον εισφοράς δι αναγνώρισιν τον όν δικαιούνται χρόνου.

12. Οι κατά την δημοσίευσιν του παρόντος νόμου, ησφαλισμένοι ασκήσαντες το επάγγελμά των εις την αλλοδαπήν, ως και οι υπομηχανικοί οι υπαχθησόμενοι εις την ασφάλισιν του Ταμείου κατά τας διατάξεις της παραγράφου 7 του παρόντος άρθρου, δύναται να αναγνωρίσουν, δι' εξαγοράς, έν όλω ή έν μέρει τόν χρόνον υποβάλλον σχετικήν αίτησιν εντός διετίας από τής ενάρξεως ισχύος του παρόντος.

Οι ανωτέρω υποχρεούνται εις την καταβολήν τας περί των προηγουμένων παραγράφων εισφορών δι' έκαστον αναγνωριζόμενον μήνα, το εκ της αίτιας ταύτης δε οφειλόμενον ποσόν δύναται να καταβληθή εις 48 ισοπόσους μηνιαίας δόσεις, τής πρώτης εξ αυτών καταβλητέας από τής πρώτης του μεθεπομένου, από τής κοινοποιήσεως του λογαριασμού, μηνός.

Υπό τα αυτάς ως άνω προϋποθέσεις δύναται να αναγνωρίσουν χρόνον ασκήσεως επαγγέλματος εις την αλλοδαπήν και οι νυν συνταξιούχοι ή οι δικαιοδόχοι αυτών και μέχρι δέκα (10) ετών, υποχρεούμενοι εις την καταβολήν του ενός τρίτου της οφειλής, του υπολοίπου εξοφλητέου εις δόσεις, κατά τά ανωτέρω, δυναμένας να παρακρατούνται και εκ της συντάξεώς των.

Εν περιπτώσει καθυστερήσεως καταβολής δόσεως τινός πέραν του εις ον ανέρχεται αύτη μηνός, απόλλυται το δικαίωμα τμηματικής καταβολής οφειλής, το δε υπόλοιπον ποσόν είναι απαιτητόν βάσει του Ισχύοντος ασφαλιστρον κατά τον χρόνον εξοφλήσεως της οφειλής, μετά των νομίμων

προσαυξήσεων".

***Οι παρ. 11 και 12 προσετέθησαν ως άνω δια του άρθρου 5 του Ν. 915/1979.

***ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ:Κατά το άρθρο 61 παρ. 1 και 2 του Ν. 1140/1981 (Α 68):

"Ησφαλισμένοι ή συνταξιούχοι του Ταμείου Συντάξεων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων (ΤΣΜΕΔΕ), δυνάμενοι να αναγνωρίσουν προηγούμενον χρόνον επαγγελματικής απασχολήσεως κατά τας διατάξεις των παραγρ. 9 και 12 του άρθρου 6 του Α.Ν. 2326/1940, αίτινες προσετέθησαν, αντιστοίχως, δια των άρθρων 4 και 5 του Ν. 915/1979 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί ΤΣΜΕΔΕ νομοθεσίας", δύνανται να καταβάλλουν τας εκ της αιτίας ταύτης ασφαλιστικές εισφοράς των τμηματικώς, υπ' ους όρους ορίζουν αι ανωτέρω διατάξεις :

Εις περίπτωσιν καθυστερήσεως τριών (3) συνεχών μηνιαίων δόσεων, απόλλυται το δικαίωμα της τμηματικής καταβολής της οφειλής, το δε υπόλοιπον ποσόν είναι απαιτητόν και εξοφλείται βάσει της ισχυούσης κατά τον χρόνον της καταβολής εισφοράς, μετά των νομίμων προσαυξήσεων.

2. Αι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου καταλαμβάνουν και τους ήδη απωλέσαντας το δικαίωμα τμηματικής καταβολής των οφειλών των, βάσει των προϊσχυουσών διατάξεων, δύνανται δε να υπαχθούν εις την ως άνω ρύθμισιν, εφόσον καταβάλλουν εντός εξ (6) μηνών τας καθυστερουμένας δόσεις".

***Παρατήρηση:Σύμφωνα με το άρθρο 8 του Ν. 1393/1983, ΦΕΚ Α 126, η ισχύς του οποίου αρχίζει από την πρώτη του μεθεπόμενου μήνα από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως:

"Οι προθεσμίες που αναφέρονται στις & 9 και 12 του άρθρου 6 του α.ν. 2326/1940, που προστέθηκαν αντίστοιχα με τα άρθρα 4 και 5 του ν. 915/1979 "περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως της περί Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. νομοθεσίας", καθώς και οι αναφερόμενες στην & 2 του άρθρου 32 του ν. 915/1979, που αναφέρονται στην άσκηση δικαιώματος για αναγνώριση χρόνου ασφάλισης, καταργούνται.

2. Επίσης καταργούνται οι προθεσμίες που αναφέρονται στην & 8 του άρθρου 6 του α.ν.2326/1940 που προστέθηκε με το άρθρο 4 του ν. 915/1979, καθώς και αυτές των & 3 και 5 του άρθρου 32 του ν.915/1979, που αφορούν μόνο τα πρόσωπα που υπάγονται κατά την ισχύ του ν. 915/1979, στις αναφερόμενες διατάξεις.

3. Σε κάθε περίπτωση των προηγούμενων παραγράφων αυτού του άρθρου, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να καταβάλλουν τις οφειλές τους χωρίς πρόσθετες επιβαρύνσεις, μέχρι 31.12.1984. Σε περίπτωση τμηματικής καταβολής ή απώλειας του δικαιώματος αυτού εφαρμόζονται οι κείμενες κατά περίπτωση, διατάξεις".

Άρθρ.7.

1. Οι πόροι του ταμείου αποτελούνται:

"α. Εκ μηνιαίας εισφοράς εκάστου ησφαλισμένου, ελευθέρως ασκούντος το επάγγελμα, υπολογιζομένης εις ποσοστόν τρία επί τοις εκατόν (3%) επί του εκάστοτε βασικού μισθού δημοσίου πολιτικού υπαλλήλου επί βαθμώ 2ω καταβλητέας εντός τριμήνου από τού τέλους του εις ον αναφέρεται αυτή, μηνός.

Προκειμένον περί εμμίσθων ή μηνιαία εισφορά ορίζεται εις τέσσαρα επί τοις εκατόν (4%) επί του ανωτέρω μισθού.

Δια τους υπαγομένους το πρώτον εις την ασφάλισιν από της λήψεως του πτυχίου των και δια μίαν πενταετίαν από αυτής, ή μηνιαία εισφορά ορίζεται ίση προς τα εξήκοντα εκατοστά (60%) της κατά τα ανωτέρω εισφοράς.

"Το Δημόσιο και τα φυσικά ή νομικά πρόσωπα και οι επιχειρήσεις οποιασδήποτε μορφής υποχρεούνται σε παρακράτηση και απόδοση στο Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. των εισφορών

των ασφαλισμένων και του εργοδότη εντός του επόμενου μήνα εκείνου που κατέστησαν απαιτητές οι αντίστοιχες αποδοχές ή αμοιβές, συνυποβαλλόμενων των σχετικών αναλυτικών καταστάσεων σε ηλεκτρονική μορφή ή μαγνητικό μέσο."

*** Το εδάφιο α) αντικαταστάθηκε ως άνω με το άρθρο 6 Ν.915/1979, το δε τελευταίο εδάφιο αυτής αντικαταστάθηκε και πάλι ως άνω με το άρθρο 27 παρ.6 Ν.3518/2006, ΦΕΚ Α 272/21.12.2006

β') Εκ κρατήσεως 1% επί παντός ανεξαιρέτως λογαριασμού πληρωμής εργολάβου, φυσικού ή νομικού προσώπου, είτε ούτος κέκτηται πτυχίον εργολάβου δημοσίων έργων είτε μη, και επί των οπωσδήποτε εκτελουμένων έργων υπό του Δημοσίου, Δήμων, κοινοτήτων και νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου, μη ισχυρούσης ως προς τας κρατήσεις και τους πόρους εν γένει του ταμείου συντάξεως μηχανικών και εργοληπτών οιασδήποτε εναντίας διατάξεις γενικών ή ειδικών νόμων, καθιερούντων εξαιρέσεις ή απαλλαγάς.

***Παρατήρηση: Σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν.Δ. 1076/1942, η ως άνω κράτηση επιβάλλεται στο σύνολο της αξίας εν γένει των απολογιστικώς δια των υπηρεσιών ή εργολάβων εκτελουμένων έργων και προμηθειών.

"β1. Εκ κρατήσεως έξι τοις χιλίοις (6 %) υπέρ τρίτων επί παντός ανεξαιρέτως λογαριασμού πληρωμής εργολάβου φυσικού ή νομικού προσώπου είτε ούτος κέκτηται πτυχίο εργολάβου Δημοσίων Έργων είτε μη και επί των οπωσδήποτε εκτελουμένων έργων υπό του Δημοσίου, Δήμων κοινοτήτων και νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικτύου συμπεριλαμβανομένων των εκτελουμένων έργων από τις εταιρείες αναπτύξεως έργων υποδομής του ν.2160/1993 κατά το μέρος που χρηματοδοτούνται είτε από τον Τακτικό Προϋπολογισμό, είτε από τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων, είτε από τον προϋπολογισμό Ν.Π.Δ.Δ. και Ο.Τ.Α. είτε από κοινοτικούς πόρους μη ισχυούσης ως προς τας κρατήσεις και τους πόρους εν γένει του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. οιασδήποτε εναντίας διατάξεως γενικών ή ειδικών νόμων καθιερούντων εξαιρέσεις ή απαλλαγάς."

***Η εντός " " περ.β1 προστέθηκε με την παρ.34 του άρθρου 27 του Ν.2166/1993 (ΦΕΚ Α 137)

***Βλέπε λοιπές συμπληρωματικές ρυθμίσεις στις παρ. 35 (τρόποι διάθεσης εισπράξεων), παρ. 36 (ανάλογη εφαρμογή παρ. 9 και 10 άρθρο 7 ΑΝ 2326/40) και 36 (Σχέσεις με πόρους ΕΜΠ) και σχετική γνωμοδότηση ΝΣΚ. Επίσης βλέπε την Δ17α/07/27/Φ. 2-3-93 ΥΑ (κατά εξουσιοδότηση με την χρήση του F7)

γ') Εξ ενός επί τοις χιλίοις επί του προϋπολογισμού οιασδήποτε φύσεως τεχνικών έργων και οικοδομών, εξαιρουμένων μόνον των έργων των εκτελουμένων υπό του Δημοσίου, των δήμων και των κοινοτήτων.

δ') Εκ ποσοστού ενός επί τοις χιλίοις επί της αξίας των εκ της αλλοδαπής εισαγομένων μηχανημάτων, των χρησιμοποιούμενων διά την εκτέλεσιν έργων οδοποιίας, οικοδομικών, υδραυλικών και λιμενικών.

ε') Εκ ποσοστού 2%

επί της αμοιβής διά την εκπόνησιν οιασδήποτε μελέτης τεχνικής φύσεως, ως και την εκτέλεσιν ή επίβλεψιν του σχετικού έργου, του πληρωτέου ποσού των αμοιβών υπολογιζομένου πάντοτε βάσει των κειμένων εκάστοτε διατάξεων περί των αμοιβών των ιδιωτών μηχανικών κλπ. Επί τυχόν συμφωνηθείσης μείζονος αμοιβής το καταβλητέον υπέρ του ταμείου ποσοστόν υπολογίζεται βάσει του ποσού της συμφωνίας.

"Κατά πάσαν περίπτωση η ως άνω ποσοστιαία εκ 2% κράτησις, η βαρύνουσα τους δικαιούχους των αμοιβών ιδιώτας, ησφαλισμένους αυτού, καταβάλλεται προς το Ταμείον ανεξαρτήτως πηγής χρηματοδότησεως της μελέτης του έργου".

***Το ως άνω εντός " " εδάφιο προσετέθη ως άνω δια του άρθρου 10 του Ν. 915/1979, βλ. και άρθρον 14 του ίδιου νόμου.

[στ')

Εκ καταβολής δραχμών τριακοσίων κατά την εκάστοτε ανανέωσιν των εν γένει πτυχίων εργολάβων ή εργολάβων εταιρειών. ζ') Εκ της καταβολής δραχμών χιλίων παρ' εκάστου από της ισχύος του παρόντος και εφεξής αναγνωριζομένου το πρώτον ως εργολάβου α' ή β' τάξεως, και δύο χιλιάδων διά τους αναγνωριζομένους ως εργολάβους γ' ή δ' τάξεως, και καταβαλλομένων εις το ταμείον πρό της εκδόσεως του πτυχίου επί αποδείξει αυτού, υποβαλλομένη εις την εκδίδουσαν αρχήν. η') Εκ της καταβολής δραχμών πεντακοσίων επί πάσης προαγωγής πτυχίου εκ μιάς τάξεως εις ανωτέραν, καταβαλλομένων εις το ταμείον επί αποδείξει αυτού, αποβαλλομένη εις την εκδίδουσαν αρχήν πρό της απονομής του νέου πτυχίου. θ') Εκ δραχμών πεντακοσίων, καταβαλλομένων υπό των μετόχων διά την προθεσμία ενός έτους από της τελέσεως αυτού. Διά τους κατά την ισχύον του παρόντος εγγάμους μετόχους η προθεσμία αναγνωρίσεως του γάμου παρατείνεται μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1940. ι') Εξ ιδιαίτερας κρατήσεως 1% επί των αμοιβών εκ μισθωτών υπηρεσιών των πάσης φύσεως μετόχων του ταμείου. Ως προς τον χρόνον και τρόπον εισπράξεως και την τοκοδοσίαν της εισφοράς ταύτης εφαρμόζονται τα εν τω εδάφίω α' της παρούσης παραγράφου οριζόμενα].

***Τα εδάφια στ) έως και ι) κατηργήθησαν δια του άρθρου 8 του Ν. 915/1979.

(ια') Εξ ειδικού ενσήμου του ταμείου δραχμών είκοσι πέντε, χρησιμοποιουμένου και επικολλημένου επί παντός σχεδίου, εκθέσεως, γνωματεύσεως, πραγματογνωμοσύνης και μελέτης τεχνικής φύσεως, ως και παντός συμβολαίου, ή δικαιοπραξίας αφορώσης τεχνικής φύσεως υπόθεσιν. Εάν η μελέτη σύγκειται τυχόν εκ πλειόνων τευχών, επικολλάται ιδιαίτερον ένσημον εφ' εκάστου τεύχους, ανεξαρτήτως του αριθμού των φύλλων, εξ ων έκαστον τεύχος αποτελείται. Ως ίδια τεύχη, ιδιαίτερος έκαστον επισημαινόμενον, θεωρούνται τα σχέδια, η τεχνική έκθεσις, οι στατικοί υπολογισμοί, η ανάλυσις των τιμών, το τιμολόγιον, ο προϋπολογισμός και η συγγραφή υποχρεώσεων. ιβ') Εξ ειδικού ενσήμου δραχμών 3, επικολλημένου επί πάσης αιτήσεως απευθυνομένης προς τεχνικάς υπηρεσίας του Δημοσίου, δήμων, κοινοτήτων ή νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, επί ποιινή απαραδέκτου της αιτήσεως.)

*** Οι περ. ια' και ιβ' ΚΑΤΑΡΓΗΘΗΚΑΝ με την παρ.11 άρθρ.23 Ν.3212/2003, ΦΕΚ Α 308/31.12.2003.

"ιγ. Εκ καταβολής ποσοστού δύο επί τοις εκατόν (2%) επί της αμοιβής εκάστης μελέτης βιομηχανικών, μεταλλευτικών, λατομικών, ηλεκτρολογικών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων πάσης φύσεως, εκπονουμένων είτε υπό μετόχων του Ταμείου, είτε υπό πάσης φύσεως εταιρειών ή τεχνικών γραφείων, τη εντολή δημοσίων εν γένει δημοτικών, κοινοτικών και λιμενικών Αρχών και παρά παντός Νομικού Προσώπου Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου και παντός ιδιώτου άνευ περιορισμού τινός, ως προς το ανώτατον όριον κρατήσεως."

***Η περ. ιγ) αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 11 του Ν. 915/1979.

[ιδ') Εκ ποσοστού 5% επί του όλου ποσού των προς τον τεχνικόν επιμελητήριον της Ελλάδος καταβαλλομένων δικαιωμάτων διά τας υπό τούτου ενεργουμένας διαιτησίας και πραγματογνωμοσύνας. ιε') Εκ κρατήσεως 1% επί παντός ανεξαιρέτως λογαριασμού η εντάλματος πληρωμής μηχανημάτων, υλικών, ή άλλων προμηθειών, χρησίμων προς εκτέλεσιν οιονδήποτε έργων δημοσίων, δημοτικών, κοινοτικών, λιμενικών ή υπό νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου εκτελουμένων, είτε φυσικόν είτε νομικόν πρόσωπον τυγχάνει ο προμηθευτής, είτε κέκτηται πτυχίον εργολάβου είτε μη].

***Τα εδάφια ιδ) έως και ιε) κατηργήθησαν δια του άρθρου 8 του Ν. 915/1979.

ις') Εκ των κατά τα κατωτέρω οριζομένων καταβολών υπό πάντος ιδιώτου ή νομικού προσώπου, μετέχοντος εις οιονδήποτε συναγωνισμόν προς ανάληψιν της εκτελέσεως οιονδήποτε έργου, ή προμηθείας μηχανημάτων ή υλικών, χρησίμων δια την εκτέλεσιν έργων του Δημοσίου, δήμων, κοινοτήτων ή

νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου, αξίας ανωτέρας των δραχμών πέντε χιλιάδων , άνευ καταβολής των οποίων η προσφορά είναι απαράδεκτος και απορριπτέα. Αι καταβολαί ορίζονται ως κάτωθι: "Δραχμαί 1(000) δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας μέχρι δραχμ. 50.000.(000). Δραχμ. 2.(000) δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας δραχμ. 50.000.(001) έως 100.000.(000). Δραχμαί 5.(000) δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας δραχμ. 100.000.(001) , έως 250.000.000. Δραχμαί 10.(000) δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας δραχμ. 250.000.(001) , έως 500.000.(000). Δραχμαί 20.(000) δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας δραχμ. 500.000.(001) έως 1.000.000.(000). Δραχμ. 40.(000) δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας 1.000.000.(001) έως 2.000.000.(000). Δραχμ. 80.000 δια δημοπρασίας έργων ή προμηθειών αξίας δραχμ. 2.000.000.(001) (και άνω)".

***Παρατήρηση:Δια της Υ.Α. 45938/1949 (ΔΗΜ. ΕΡΓΩΝ, ΟΙΚ.)ωρίσθησαν αι ως άνω καταβολαί, ενώ δια της υπ' αριθμ. Α. 35993/1967 απόφ.(ΟΙΚ., ΔΗΜ. ΕΡΓ.), ωρίσθησαν οι πόροι του Ταμείου επί προσφοράς δι' έργα αξίας άνω των 2.000.000 δραχμ.:

Από δραχμ. 2.000.001 μέχρι 5.000.000, δραχμ. 80.
Από δραχμ. 5.000.001 μέχρι 10.000.000, δραχμ. 100.
Δια τας πέραν των 10.000.000 δραχμ. δημοπρασίας και ανά δεκάδα εκατομμυρίων δραχμών ή κλάσμα αυτής , ο εν λόγω πόρος θα αυξάνεται κατά 100 δραχμάς.

Εις τους καταβάλλοντας τα ανωτέρω ποσά χορηγείται υπό του ταμείου, ή των εντεταλμένων αρμοδίων αρχών, ένησημον αντιστοίχου κλάσεως, όπερ επικολλάται επί του παραδιδόμενου τη επιτροπή επί της δημοπρασίας εγγράφου της προσφοράς , ή επί του πρακτικού της δημοπρασίας , εφ' όσον πρόκειται περί φανεράς δημοπρασίας, και αποτελεί απόδειξιν της καταβολής. Τα ένησημα ταύτα ακυρούνται υπό του προέδρου της επιτροπής επί της δημοπρασίας , εφαρμοζομένων κατ' αυτού , εν περιπτώσει μη ακυρώσεως, των διατάξεων της παραγράφου 15 του παρόντος.

***Η ως κατωτέρω περ. ιζ) κατηγορήθη δια του άρθρου 8 του Ν. 915/1979, ενώ δια του άρθρ. 12 του Ν. 915/79, προσετέθη κάτωθι η περ. ιη).

[ιζ') Εκ ποσοστού 2% επί της κατά την διακήρυξιν ή τον προϋπολογισμόν αξίας των έργων, καταβαλλομένου υπό παντός μη πτυχιούχου εργολάβου, μετέχοντος εις διαγωνισμόν εκτελέσεως αυτοτελών μηχανολογικών ή ηλεκτρολογικών εγκαταστάσεων , εκτελουμένων υπό του Δημοσίου, δήμων, κοινοτήτων και νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου].

"ιη. Εξ εισφοράς δύο επί τοις εκατόν (2%) επί των τεκμαρτών καθαρών κερδών των προερχομένων εκ των δημοσίων έργων ή των έργων Δήμων ή Κοινοτήτων και Νομικών εν γένει Προσώπων Δημοσίου ή Ιδιωτικού Δικαίου, ως και επί οιασδήποτε φύσεως ιδιωτικών τεχνικών έργων και οικοδομών, βαρυνομένους εις την ασφάλισιν του Ταμείου εργολήπτας, ως και τας πάσης μορφής Εργοληπτικής Εταιρείας διά τα εισοδήματά των τα προερχόμενα εκ της εκτελέσεως των ως άνω αναφερομένων έργων.

Δια την είσπραξιν των κατά την παρούσαν περίπτωσην δικαιωμάτων του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. εφαρμόζονται αναλόγως αι διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 του παρόντος άρθρου".

2. "Ο τρόπος καταβολής και πάσα εν γένει λεπτομέρεια αφορώσα την είσπραξιν των εν τω παρόντι άρθρω κατονομαζομένων εισφορών και λοιπών πόρων του Ταμείου, κανονίζονται εκάστοτε δι' αποφάσεως του επί των Δημοσίων Έργων Υπουργού μετά γνώμην του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου".

***Η παρ. 2 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρου 14 του Ν.Δ. 2724/1953, ΦΕΚ Α 327.

"3. Δι' αποφάσεων του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών, εκδιδόμενων μετά γνώμην του Δ.Σ. του Ταμείου, δύναται να μεταβάλλεται ο τρόπος εισπράξεως παντός πόρου του Ταμείου, προκειμένου δε περί εισπράξεως

τούτων δι' ενσήμων, να ορίζεται ο τύπος αυτών, ως και πάσα αναγκαία λεπτομέρεια προκύπτουσα εκ της μεταβολής.

4. Πάσα απαίτησις του Ταμείου εξ οιασδήποτε αιτίας προερχομένη μετά των προσθέτων επιβαρύνσεων, εισπράττεται βάσει των οικονομικών διατάξεων της εκάστοτε ισχυούσης δια την αναγκαστικήν εισπραξίν των Δημοσίων εσόδων, νομοθεσίας, εξαιρουμένων του μέτρου της προσωπικής κρατήσεως το οποίον δύναται να επιβάλληται μόνον εις περίπτωσιν εισπράξεως αυτής δια των Δημοσίων Ταμείων.

Τίτλον δια την τοιαύτην αναγκαστικήν εισπραξίν αποτελεί απόφασις του Διοικητικού Συμβουλίου του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. καθορίζουσα το εισπρακτέον ποσόν εκ καθυστερουμένων εν γένει απαιτήσεων και προσθέτων επιβαρύνσεων, την αιτίαν της οφειλής, ως και την περίοδον εις ην ανάγεται αύτη.

Δια της επιδόσεως της ατομικής ειδοποιήσεως εις οφειλέτην διακόπτεται η παραγραφή. Το Ταμείον δύναται να επιδιώξη την εισπραξίν των απαιτήσεων του και κατά την τακτικήν διαδικασίαν ενώπιον των πολιτικών Δικαστηρίων".

***Οι παρ. 3 και 4 αντικατεστάθησαν ως άνω δια του άρθρου 13 του Ν. 915/1979.

"5. Εργολήπτης δεν γίνεται δεκτός σε δημοπρασία οποιουδήποτε Τεχνικού Έργου, εάν δεν συνυποβάλει στις επιτροπές δημοπρασίας βεβαίωση του Ταμείου περί καταβολής ή διακανονισμού των οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών. Οι βεβαιώσεις ασφαλιστικής ενημερότητας ισχύουν για έξι (6) μήνες για τους ελεύθερους επαγγελματίες και τέσσερις (4) μήνες για τις εταιρείες που απασχολούν μισθωτούς μηχανικούς.

6. Δεν επιτρέπεται στις υπηρεσίες του Δημοσίου, των δήμων και κοινοτήτων, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, που προβλέπονται από το άρθρο 12 του π.δ. 178/2000 (ΦΕΚ 165 Α'), η θεώρηση ή έγκριση μελετών, προϋπολογισμών, εκθέσεων, γνωματεύσεων, που εκδίδονται από μετόχους του Ταμείου, αν δεν προσαχθεί η κατά την παράγραφο 5 βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας."

***Οι παρ. 5 (όπως αυτή είχε αντικατασταθεί με το άρθρου 3 Ν.Δ. 308/1947, ΦΕΚ Α 78) και 6 αντικαταστάθηκαν ως άνω με το άρθρο 27 παρ.4 Ν.3518/2006, ΦΕΚ Α 272/21.12.2006

7. [Μέτοχος καθυστερήσας την πρός ταμείον εισφοράν του υπέρ το έτος στερείται του δικαιώματος συμμετοχής εις τας εκάστοτε αρχαιρεσίας του τεχνικού επιμελητηρίου της Ελλάδος και των εργοληπτικών οργανώσεων. Επίσης απόλλυσιν αυτός και η οικογένεια του πάντα τα επί του ταμείου δικαιώματα του κατόπιν αποφάσεως του διοικητικού συμβουλίου, εφ' όσον προσκαλούμενος εγγράφως υπό του ταμείου δεν ήθελε καταβάλει τας καθυστερουμένας εις αυτό οφειλάς του εντός τριών μηνών από της κοινοποιήσεως αυτώ σχετικής προσκλήσεως].

***Η παρ. 7 καταργήθη δια του άρθρου 36 παρ. 2 του Ν. 915/1979.

8. Ο διαγραφείς εκ του καταλόγου των μετόχων δεν υπόκειται από της διαγραφής του και εφεξής εις τας εισφοράς των εδαφίων α' και ι' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου, δεν απαλλάσσεται όμως των λοιπών επιβαρύνσεων των καθιερουμένων υπέρ του ταμείου διά του παρόντος νόμου. Ο διαγραφόμενος δύναται να επανεγγραφή τη αιτήσει του μετά παρέλευσιν εξ μηνών από της διαγραφής του, ουδέποτε όμως συνυπολογίζεται ως συντάξιμος ο μέχρι της επανεγγραφής χρόνος.

9. Από της ισχύος του παρόντος νόμου ουδεμία ανεξαιρέτως πιστοποιήσις πληρωμής διά τα υπό του Δημοσίου, των δήμων, κοινοτήτων και λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου οπωσδήποτε εκτελούμενα έργα συντάσσεται η θεωρείται υπό δημοσίας ή άλλης αρχής ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, εάν δεν συνοδεύεται υπό αποδείξεως καταβολής του υπέρ του ταμείου κατά το εδάφιον β' της παραγρ.1 του παρόντος

άρθρου καθοριζομένου ποσού.

10. Ουδείς προϋπολογισμός οιοδήποτε τεχνικού έργου η οικοδομής θεωρείται ή εγκρίνεται υπό δημοσίας διακίου, εάν δεν συνοδεύεται υπό αποδείξεως πληρωμής υπέρ του ταμείου του κατά το εδάφιο γ' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου καθοριζομένου ποσοστού επί του σχετικού προϋπολογισμού.

11. Ουδενός μηχανήματος χρησιμοποιουμένου προς εκτέλεσιν τεχνικού εν γένει έργου επιτρέπεται η εισαγωγή, εάν μετά των απαιτουμένων προς εκτελωνισμόν δεν συνυποβληθή εις την αρμοδιαν υπηρεσίαν υπό του εισάγοντος και αποδείξεις πληρωμής του κατά το εδάφιο δ' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου καθοριζομένου ποσοστού επί της αξίας του μηχανήματος.

12. Ουδεμία μελέτη περί ης τα εδάφια ε' και ιγ' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου εγκρίνεται ουδέ θεωρείται υπό δημοσίας αρχής, δήμων, κοινοτήτων ή νομικού εν γένει προσώπου δημοσίου δικαίου, εάν μη προσαχθή απόδειξις πληρωμής του κατά τα άνω εδάφια καθοριζομένου ποσοστού υπέρ του ταμείου. Αι κατά τα εδάφια ταύτα ε' και ιγ' καταβολαί εισπράττονται ανεξαρτήτως της εισφοράς της καθιερουμένης υπό του εδαφίου ι' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου, αλλά μόνον εφ' όσον οι εκπονήσαντες τας μελέτας μισθωτοί αμείβονται ιδιαίτέρως διά την εκπόνησιν των μελετών τούτων.

13. Πάσα έκθεσις, γνωμάτευσις ή σχέδιον και γενικώς παν συμβόλαιον, περί των προβλέπει το εδάφιο ια' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου, στερείται πάσης αποδεικτικής ισχύος και δεν γίνεται δεκτόν ενώπιον των δικαστηρίων ή άλλης αρχής άνευ επικολλήσεως του κατά την ανωτέρω παράγραφον ειδικού υπέρ του ταμείου ενσήμου.

14. Ουδείς λογαριασμός πληρωμής μηχανημάτων, υλικών ή άλλων προμηθειών, εκ των υπό του εδαφίου ιε' της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου προβλεπομένων, εκδίδεται η θεωρείται άνευ της προσαγωγής αποδείξεως του ταμείου, εμφανούσης την εισπραξιν του κατά το άνω εδάφιο ποσοστού.

15. Πάσ υπάλληλος του Δημοσίου, των δήμων, κοινοτήτων και νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου και των στρατιωτικών ή ναυτικών καταστημάτων, και εν γένει πάσ υπάλληλος εκδίδων πιστοποιήσιν δι' έργα βαρύνοντα τον προϋπολογισμόν του Κράτους ή των δήμων, κοινοτήτων και νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου, ή εκδίδων ή επιδίδων πιστοποιητικόν εργολήπτου ή θεωρών ή εγκρίνων προϋπολογισμόν ιδιωτικού τεχνικού έργου η οικοδομής ή εγκρίνων μελέτην συνταχθείσαν υπό μετόχου του ταμείου, η επιτρέπων την εισαγωγήν χρησιμοποιουμένου διά την εκτέλεσιν τεχνικών εν γένει έργων εγκαταστάσεως άνευ προσαγωγής αυτώ των οικείων αποδείξεων πληρωμής υπέρ του ταμείου των υπό της παραγρ.1 του παρόντος άρθρου καθοριζομένων ποσοστών, διώκεται ποινικώς τη εκγλήσει του ταμείου επί παραβάσει καθήκοντος κατά το άρθρον 487 του ποινικού νόμου, είναι δε προσωπικώς υπεύθυνος έναντι αυτού διά πάσαν προσγενομένην τω ταμείω ζημίαν.

16. Ανεξαρτήτως των κυρώσεων των θεσπιζομένων διά του παρόντος νόμου εν περιπτώσει μη πληρωμής των υπέρ του ταμείου νενομοθετημένων εισφορών ή άλλων καταβολών, το ταμείον δικαιούται πάντοτε να αξιώση ταύτας διά της νομίμου οδού εκ μέρους παντός υποχρέου.

Άρθρ.8.

1. Η περιουσία του ταμείου διατίθεται ως εξής: "α. Εις την αγοράν κεντρικών ακινήτων εις Αθήνας, Πειραιά και Θεσσαλονίκην και εις πόλεις όπου εδρεύει Περιφερειακή Υπηρεσία Δημοσίων Έργων ή Διεύθυνσις Τεχνικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Δημοσίων Έργων".

***Η περ. α) αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρου 15 του Ν. 915/1979.

β') Εις την χορήγησιν επί τόκω δανείων επί πρώτη υποθήκη πλήρους κυριότητος αστικών ακινήτων, ανηκόντων εις φυσικά ή νομικά πρόσωπα και κειμένων εντός του σχεδίου των πόλεων Αθηνών - Πειραιώς "και Θεσσαλονίκης"
γ') Εις την αγοράν εθνικών χρεωγράφων, πάντοτε όμως εις τιμήν μικροτέραν του αρτίου. δ') Εις προεξόφλησιν συντάξεων μετόχων του ταμείου "και μισθών μέχρι το κατ' ανώτατον όριον". ε') Εις την προεξόφλησιν λογαριασμών πληρωμής έργων εκτελεσθέντων υπό των μετόχων του ταμείου, αποφασιζομένην κατά την απόλυτον κρίσιν του διοικητικού συμβουλίου, ορίζοντος και τας εκάστοτε παρασχετέας προς το ταμείον ασφαλείας.

***Παρατήρηση: Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 3 του Ν.Δ. 2724/1953:

"Αι κατά το εδάφιο ε της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Α.Ν. 2326/1940 προβλεπόμεναι προεξοφλήσεις πιστοποιήσεων πληρωμής εργολάβων, μετόχων του Ταμείου, προερχόμεναι εκ της υπ' αυτών εκτελέσεως έργων ή προμηθειών του Δημοσίου, Δήμων, Κοινοτήτων, Ν.Π.Δ.Δ., Οργανισμών Κοινής Ωφελείας, Δημοσίων Επιχειρήσεων και Τραπεζών, καταρτίζονται εγγράφως και υπόκεινται εις το κατά νόμον χαρτόσημον της εμπορικής κλίμακος".

στ') Εις χρηματοδότησιν παραγωγικών ή άλλων τεχνικών έργων δια του δανεισμού των εκτελούντων ταύτα νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, επί υποθήκη ή άλλη οιαδήποτε ασφαλείας. ζ') Εις πάσαν άλλην εργασίαν ή διάθεσιν, ήν ήθελε κρίνει ωφέλιμον δια το ταμείον το διοικητικόν συμβούλιον.

***Οι εντός " " φράσεις προστέθηκαν εις τα εδάφια β) και δ) με τις παρ.1 και 2 άρθρ.2 Ν.Δ.2724/1953.

"2. Σε όλες τις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, η απόφαση του Δ. Σ. είναι ισχυρή, εφόσον ληφθεί με πλειοψηφία των 2/3 τουλάχιστον του συνόλου των μελών του Συμβουλίου, ανεξάρτητα από τον αριθμό των παρόντων κατά τη συνεδρίαση."

*** Η παρ.2 αντικαταστάθηκε ως άνω με την παρ.16 άρθρ.20 Ν.2556/1997 Α 270/1997 ΦΕΚ Α 24.12.1997.

3. Η εις μετρητά περιουσία του ταμείου κατατίθεται παρά τη Εκδοτική Τραπέζη της Ελλάδος ή τη Εθνική, πλήν του διά τας τρεχούσας ανάγκας του ταμείου απαιτουμένου ποσού.

Αρθρ.9.

1. Μέχρι τέλους του έτους 1941 το 1/5 τουλάχιστον των ετησίων εισπράξεων του ταμείου, συμπεριλαμβανομένων και των τόκων των κεφαλαίων, φέρεται εις αποθεματικόν, όπερ επ' ουδενί λόγω επιτρέπεται να θιγή.

2. Από της 1ης Ιανουαρίου 1942 και εφεξής φέρεται εκάστοτε ως αποθεματικόν τουλάχιστον το 1/10 των ετησίων προσόδων του ταμείου.

Αρθρ.10.

1. Το ταμείον συντάξεων μηχανικών και εργοληπτών δημοσίων έργων υπάγεται αποκλειστικώς εις τον έλεγχον και την εποπτείαν μόνον του υπουργείου Συγκοινωνίας, καταργουμένης της επ' αυτού αρμοδιότητος οιοδήποτε υπουργείου και πάσης εν γένει υπηρεσίας και μη εφαρμοζομένης ως προς το ταμείον τούτου πάσης εναντίας διατάξεως παντός γενικού ή ειδικού νόμου.

[2. Απασαι αι δικαστικά και διοικητικά πράξεις αι αφορώσαι την ενέργειαν μετόχου του ταμείου ή μέλους της οικογενείας αυτού προς κτήσιν των εκ του παρόντος νόμου και των συναφών αυτώ διαταγμάτων δικαιωμάτων του, η προς λήψιν των απονεμομένων παροχών, συντάσσονται

εφ' απλού χάρτου.

3. Το ταμείον απολαμβάνει πασών των ατελειών των καθιερωθεισών και καθιερωθησομένων υπέρ του ταμείου συντάξεων νομικών και του ταμείου αυτασφαλίσεως υγειονομικών υπό κοινού μετά του ταμείου νομικών η κεχωρισμένως].

***Οι παρ. 2,3 καταργήθηκαν δια του άρθρου 11 του Β.Δ. της 6/7 Ιουνίου 1951 "περί τροποποιήσεως του Κώδικος Νόμων περί τελών χαρτοσήμου".

Αρθρ.11.

1. Λογιστικόν σύστημα διά το ταμείον λογίζεται το διπλογραφικόν τραπεζικής μορφής.

2. Οικονομικόν έτος διαχειρίσεως θεωρείται το χρονικόν διάστημα από 1 Απριλίου μέχρι 31 Μαρτίου.

3. Εντός τριμήνου από της ενάρξεως εκάστου έτους συντάσσεται ο ισολογισμός της διαχειρίσεως του παρελθόντος έτους.

4. Ο ισολογισμός του ταμείου μετά των αναλυτικών πινάκων και εκθέσεων παραπέμπονται εντός διμήνου εις ελεγκτικήν επιτροπήν τριμελή, αποτελουμένην εξ ενός υπαλλήλου του υπουργείου Συγκοινωνίας, οριζομένου υπό του επί της Συγκοινωνίας υπουργού, ενός υπαλλήλου της Τραπέζης της Ελλάδος, οριζομένου υπό της διοικήσεως αυτής, και ενός υπαλλήλου του υπουργείου Οικονομικών, οριζομένου υπό του υπουργού των Οικονομικών επί τη αιτήσει του ταμείου. Την αμοιβήν των ελεγκτών τούτων, μη δυναμένην να υπερβή τας δισχιλίας δραχμάς δι' έκαστον, ορίζει το διοικητικόν συμβούλιον του ταμείου.

5. Οι ελεγκταί αποφαινόνται δι' ητιολογημένης εκθέσεως πρός το συμβούλιον, όπερ ακολουθώς εγκρίνει τον ισολογισμόν και διανέμει αυτόν εκτυπούμενον.

6. Εν τω ισολογισμώ αναγράφονται τα περιουσιακά στοιχεία με την αξίαν, ην έχουσι κατά την εποχήν της συντάξεως αυτού, πλήν των κάτωθι εξαιρέσεων: α') Εντοκα γραμμάτια, μετοχαί ομολογίαί και χρηματόγραφα εν γένει αναγράφονται με την τιμήν της κτήσεως αυτών μόνον, εφ' όσον η συνολική αξία κτήσεως του συνόλου των χρηματογράφων του ταμείου είναι κατωτέρα της προκυπτούσης εκ της εν τω χρηματιστηρίω τρεχούσης τιμής πάντων τούτων κατά την 31 Δεκεμβρίου εκάστου έτους, άλλως αναγράφονται με την ως ανωτέρω τρέχουσαν εν τω χρηματιστηρίω συνολικήν τιμήν αυτών. β') Τα ακίνητα εν γένει αναγράφονται εις την τιμήν της κτήσεως, ηυξημένην διά των δαπανών βελτιώσεως και μειουμένην αναλόγως της ετησίας αναλώσεως ή φθοράς αυτών.

7. Αι δαπάναι εγκαταστάσεως και οργανώσεως του ταμείου, γενόμεναι είτε κατά την ίδρυσιν αυτού είτε μεταγενεστέρως, αποσβέννυνται κατ' απόφασιν του διοικητικού συμβουλίου εντός πενταετίας από του χρόνου της διενεργείας αυτών.

"8. Το πρός σύνταξιν δικαίωμα δεν υπόκειται εις παραγραφήν. Συντάξεις και άλλαι οιασδήποτε φύσεως παροχαί παραγράφονται μετά τριετίαν από του τέλους του μηνός καθ' όν κατέστησαν απαιτηταί".

***Παρατήρηση:Η παρ. 8 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 17 παρ. 1 του Ν. 915/1979. Σύμφωνα δε με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου: "Αι διατάξεις της προηγουμένης παραγράφου έχουν εφαρμογήν και επί των μέχρι της ισχύος του παρόντος Νόμου, παραγραφέντων συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, έστω και αν εξεδόθη απορριπτική απόφασις του Δ.Σ. του Ταμείου, των οικονομικών αποτελεσμάτων επερχομένων από της υποβολής, μετά την ισχύν του παρόντος, της σχετικής αιτήσεως".

9. Απαγορεύεται η δωρεά εν ζωή ή αιτία θανάτου, η εκχώρησης και η κατάσχεσις των υπό του ταμείου χορηγουμένων συντάξεων ή εφάπαξ βοηθημάτων. Επιτρέπεται εξαιρετικώς η κατάσχεσις του ενός τετάρτου της συντάξεως λόγω διατροφής συζύγου, τέκνων ή γονέων.

10. Εν πάση περιπτώσει η διά τους άνω λόγους, ως και διά πάντα ανεξαιρέτως έτερον λόγον, κατάσχεσις εις χείρας του ταμείου ως τρίτου, και αν στηρίζεται επί δημοσίου εγγράφου ή αποφάσεως δικαστικής και εν γένει επί εκτελεστού τίτλου, επιβάλλεται μόνον αδεία του πρόεδρου πρωτοδικών. Η επιτρέπουσα την κατάσχεσιν προεδρική πράξις κοινοποιείται συγχρόνως μετά του κατασχετηρίου. Κατασχέσεις εφ' οιωδήποτε λόγω επιβαλλόμεναι άνευ τιαυτής αδείας λογίζονται άκυροι και τα κατασχεθένται αποδίδονται άνευ ευθύνης του ταμείου.

"11. Ουδεμία σύνταξις απονέμεται αν μη προηγουμένως έχουν εξοφληθή πάσαι αι εξ ασφαλιστικών εισφορών υποχρεώσεις των ησφαλισμένων προς το Ταμείον, μετά των προσθέτων επιβαρύνσεων αφ' ης χρονολογίας και άρχεται η καταβολή της συντάξεως.

Κατ' εξαίρεσιν είναι δυνατή η απονομή της συντάξεως και προ της ημερομηνίας εξοφλήσεως των οφειλών του ησφαλισμένου, εάν το σύνολον της κυρίας οφειλής δεν υπερβαίνει το ποσόν το αντιστοιχούν εις το σύνολον δώδεκα (12) μηνιαίων εισφορών του εδαφίου α της παρ. 1 του άρθρου 7 του παρόντος. Εις την περίπτωσην ταύτην το οφειλόμενον ποσόν συμψηφίζεται με το ποσόν την πρώτων συντάξεων.

Εις περίπτωσησιν καθ' ην υφίσταται οφειλαί των μετόχων εξ' οιασδήποτε άλλης αιτίας, πλην ασφαλιστικών εισφορών, απονέμεται η σύνταξις και συμψηφίζεται το ποσόν της οφειλής με τας συντάξεις μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως".

"Κατ' εξαίρεσιν εάν ο δικαιωθείς συντάξεως τυγχάνων συγχρόνως και οφειλέτης εκ πάσης αιτίας προς το Ταμείο πλην ασφαλιστικών εισφορών, ευρίσκειται εν πραγματική ενδεία δια λόγους ίδια οικονομικούς ή εν ουσιαστική αδυναμία επιμελήσεως εαυτού ίδια δια λόγους υγείας, δύναται τη αιτήσει του μετά προηγουμένην σύμφωνον απόφασιν του Διοικητικού Συμβουλίου πιστοποιούσαν δι' ελέγχου ή προσαγωγής επισήμων εγγράφων την αλήθειαν της επικαλουμένης συνδρομής των ανωτέρω λόγων, να απολαύη μηνιαίως του (50%) πενήντα επί τοίς εκατόν εκ του ποσού της συντάξεώς του, του υπολοιπομένου 50% παρακρατουμένου προς συμψηφισμόν απόσβεσιν των πάσης φύσεως οφειλών του, κατά τα εις την προηγουμένην περίπτωσησιν αναφερόμενα.

Εις τους δικαιωθέντας συντάξεως λόγω θανάτου ησφαλισμένου ή συνταξιούχου δύναται με την αυτήν ως άνω διαδικασίαν να καταβληθεί το 70% της ής δικαιούνται εκάστοτε συντάξεως εφ' όσον συντρέχουν και εις τούτους αι ανωτέρω προϋποθέσεις".

***Η παρ. 11 αντικατεστάθη ως άνω δια του άρθρ. 20 του Ν. 915/1979, συνεπληρώθη δε δια του άρθρου 1 του Π.Δ. 805/1981, ΦΕΚ Α 210.

12. Επίσης επιτρέπεται κατάσχεσις μέχρι του τετάρτου των συντάξεων και του όλου ποσού των βοηθημάτων διά χρέη προς το Δημόσιον.

Άρθρ. 12.

Ουδεμία απόφασιν Δικαστηρίου δύναται να εκτελεσθεί κατά του Ταμείου, εάν δεν καταστεί αμετάκλητος.

Άρθρ. 13.

Όπου εν τω παρόντι νόμω κατονομάζονται τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου νοούνται συμπεριλαμβανόμενα και τα πάσης φύσεως νομικά πρόσωπα

τα επιδιώκοντα οιονδήποτε κοινωφελή σκοπόν. Εις τας διατάξεις του παρόντος περιλαμβάνονται και οι συνεταιρισμοί.

Άρθρ.14.

Η συντάξιμος υπηρεσία των μελών του τεχνικού επιμελητηρίου, των μη κεκτημένων πτυχίων των ανωτάτων σχολών του Μετσοβείου πολυτεχνείου ή των ομοταγών αλλοδαπών σχολών, λογίζεται αρχομένη αφ' ης οι ανωτέρω μέτοχοι απέκτησαν τα υπό του νόμου 4663 απαιτούμενα προσόντα προς απόκτησιν αδείας ασκήσεως επαγγέλματος αρχιτέκτονος, πολιτικού μηχανικού και τοπογράφου, υπό τους περιορισμούς πάντοτε των διατάξεων του υπό του άρθρου 2 του παρόντος προβλεπόμενου διατάγματος.

Ο χρόνος κτήσεως των κατά τα ανωτέρω προσόνων βεβαιούται διά πράξεως του επί της Συγκοινωνίας υπουργού κατόπιν ελέγχου των υποβαλλομένων δικαιολογητικών.

"Οι οποτεδήποτε τυχόντες αδείας ασκήσεως του επαγγέλματος βάσει του άρθρου 5 του νόμου 4663, όπερ και δεν κωλύει οπωσδήποτε την χορήγησιν ταύτης και δια τους εν ενεργεία αξιωματικούς αποτελούσιν υποχρεωτικώς και αυτοδικαίως μέλη του Τεχνικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος, από της εκδόσεως της ως άνω αδείας, συντάξιμον δε υπηρεσίαν πρό της εκδόσεως της ως άνω αδείας, ως και μετά ταύτης, λογίζεται και η εν τω Στρατεύματι υπηρεσία των, υπό τους περιορισμούς πάντοτε τους υπό του άρθρου 2 του παρόντος Δ/τος προβλεπόμενους".

***Η εντός " " παράγραφος προσετέθη δια του άρθρ. 2 του Ν.Δ. 618/1941 (σημ.:Το ειρημένον άρθρ. 2 ηκυρώθη δια της υπ' αριθ. 306 /1946 Π.Υ.Σ.)

***Παρατήρηση:Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του Ν. 538/48, ορίστηκε σε σχέση με το προαναφερθέν άρθρ. 2 του Ν.Δ. 618/1941:

"Εις τους κατά τας διατάξεις του Νομοθετικού Διατάγματος 618/1941 "περί συμπληρώσεως του άρθρου 5 του νόμου 4663 "περί ασκήσεως του επαγγέλματος Πολιτικού Μηχανικού, Αρχιτέκτονος και Τοπογράφου" τυχόντος αδείας ελευθέρας ασκήσεως του επαγγέλματος Πολιτικού Μηχανικού κλπ. ή αναγνωρίσαντας την συντάξιμον προϋπηρεσίαν των εν τω Ταμείω Συντάξεων Μηχανικών και εργοληπτών Δημοσίων Εργων υπολογίζεται ως συντάξιμος χρόνος μόνον ο χρόνος της εκτός του στρατεύματος ασκήσεως του επαγγέλματος Πολιτικού Μηχανικού κλπ. και ουχί ο της ενεργού εν τω στρατώ υπηρεσίας τοιούτος".

Άρθρο 15

1. Η προθεσμία αναγνωρίσεως της πρό του νόμου 6276 συνταξίμου υπηρεσίας των μετόχων του ταμείου παρατείνεται μέχρι της 31 Δεκεμβρίου 1940.

***Παρατήρηση:Σύμφωνα με το άρθρο 2 παρ. 1 του Α.Ν. 440/1945, η προθεσμία αναγνωρίσεως του γάμου καθώς και της προϋπηρεσίας των μετόχων του Ταμείου παρετάθη μέχρι 31 Δεκ. 1945.

2. Την αναγνώρισιν της συνταξίμου προϋπηρεσίας του μετόχου, ως και του γάμου αυτού διά της καταβολής του κατά το εδάφιον θ' της παραγρ.1 του άρθρ.4 του παρόντος ποσού των δραχμών πεντακοσίων (500), δικαιούνται να ζητήσωσιν, εκτός του μετόχου, και τα λοιπά δικαιούμενα, κατά τας διατάξεις του εκδοθησομένου κατά το άρθρ.2 του παρόντος β. διατάγματος, συντάξεως πρόσωπα.

Άρθρ.16.

[1. Το οφειλόμενα υπό των μετόχων ποσά λόγω αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας καταβάλλονται οποτεδήποτε μέχρι της συναξιοδοτήσεως,

λογίζονται δε τοκοφόρα μόνον από της ισχύος του παρόντος επί τόκω 5% άνευ ανατοκισμού.

2. Οι μέχρι της ισχύος του παρόντος νόμου τυχόν καταβληθέντες τόκοι δεν επιστρέφονται ούτε συμψηφίζονται.

3. Η σύνταξις ή το εφάπαξ βοήθημα καταβάλεται μόνον εφ' όσον ο μέτοχος έχει εξοφλήσει απάσας τάς πρόσ το ταμείον οφειλάς του, εις ας συμπεριλαμβάνεται και η λόγω αναγνώρισεως προϋπηρεσίας οφειλή, εκτός εάν ο μέτοχος τύχη των ευργετημάτων της επομένης παραγράφου και των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 18 του παρόντος.

4. Από της κτήσεως του δικαιώματος συντάξεως ο μέτοχος και οι λοιποί κατά νόμον δικαιούχοι δύνανται να αιτήσωνται τον συμψηφισμό των τυχόν οφειλών των λόγω αναγνώρισεως της πρόσ του νόμου 6276 υπηρεσίας εις την πληρωτέαν αυτοίς σύνταξιν. Εν τοιαύτη περιπτώσει τα οφειλόμενα μετά των από της ισχύος του παρόντος τόκων πρόσ 5% κατανέμονται εις εξήκοντα μηνιαίας τοκοχρεωλυτικές δόσεις επί τω αυτώ τόκω, παρακρατουμένας υπό του ταμείου εκ των ποσών της μηνιαίας συντάξεως].

***Το παρόν άρθρο κατηργήθη δια του άρθρου 7 του Ν.Δ. 2724/1953.

Άρθρ.17.

1. Δημόσια, δημοτικά και κοινοτικά αρχαί, ως και υπηρεσείαι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και κοινωφελούς σκοπού, υποχρεούνται να παρέχωσι πρόσ το ταμείον πάσαν αιτουμένην πληροφορίαν και να διευκύνωσι τον αναγκαίον έλεγχον διά την είσπραξιν των πόρων αυτού.

2. Η μη συμμόρφωσις των άνω υπηρεσιών πρόσ την διά του παρόντος άρθρου καθιερουμένην υποχρέωσιν τιμωρείται κατά τας περί παραβάσεως καθήκοντος διατάξεις του ποινικού νόμου.

Μεταβατικά διατάξεις.

Άρθρ.18.

1. Αι μέχρι της ισχύος του παρόντος αναγκαστικού νόμου οφειλάι των μετοχών εκ μηνιαίων εισφορών ή κρατήσεων επί των αμοιβών εκ μισθωτών υπηρεσιών δύνανται, επί τη αιτήσει του μετόχου, υποβαλλομένη εντός ανατρεπτικής προθεσμίας τεσσάρων μηνών από της ισχύος του παρόντος, να εξοφληθώσιν εις είκοσι το πολύ ίσας μηνιαίας ατόκους δόσεις, κατόπιν εγκρίσεως του διοικητικού συμβουλίου, εκτιμώντος το βάσιμον των προβαλλομένων λόγων.

2. Το διοικητικόν συμβούλιον οφείλει να εκδώση την απόφασίν του εντός μηνός από της υποβολής της αιτήσεως, η δε καταβολή της πρώτης δόσεως άρχεται από της λήξεως του επομένου από της αποφάσεως του συμβουλίου μηνός.

3. Εν περιπτώσει καθ' ην ο μέτοχος απέκτησε δικαίωμα συντάξεως πρόσ της ισχύος του παρόντος, η αποκτά τούτου εντός τεσσάρων μηνών από της ισχύος του παρόντος, δικαιούται να αιτήσεται τον συμψηφισμό των άνω οφειλών εις είκοσι μηνιαίας τοκοχρεωλυτικές δόσεις, κατά τα ειδικώτερον οριζόμενα εν παραγρ. 4 του άρθρ.16 του παρόντος.

Άρθρ.19.

1. Τα παρά του τέως ταμείου συντάξεων εργοληπτών εισπραχθέντα ως πόροι τούτου συμφώνως τω καταργηθέντι νόμω 5655, ως και τα εις αυτό οφειλόμενα, περιέχονται εις το ταμείον συντάξεων μηχανικών και εργοληπτών δημοσίων έργων.

2. Τα καταβληθέντα λόγω εισφοράς εις το τέως ταμείον συντάξεων

εργοληπτών υπό των μετόχων αυτού μεταφέρονται εις πίστωσιν τούτων, συμψηφιζόμενα εις τās από της ισχύος του νόμου 6276 και εφεξής μηνιαίας εισφοράς, εκτός εάν ο μέτοχος προκρίνη τον συμψηφισμόν αυτών εις τās οφειλάς λόγω αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας.

Αρθρ.20.

1. Η διάταξις του εδαφίου β' της παραγρ. 1 του άρθρου 7 του παρόντος εφαρμόζεται επί των μετά την ισχύν του νόμου 6276 συνομολογηθεισών είτε το πρώτον είτε κατά τροποποίησιν προγενεστέρων ως και των εφεξής συνομολογουμένων συμβάσεων.

2. Διά τās από 1ης Νοεμβρίου 1933 και εφεξής συμβάσεις το ποσοστόν της κρατήσεως εφ' εκάστης πιστοποιήσεως ορίζεται εις 1/2% αντί του 1%, όπερ προβλέπεται διά του άρθρου 7 εδ. β' παραγρ. 1 του παρόντος νόμου.

3. Το αυτό ποσοστόν ορίζεται και διά τα διά της συμβάσεως έργων εθνικής οδοποιίας της εταιρείας "Προμηθεύς" οπωσδήποτε εκτελεσθέντα ή εκτελεσθησόμενα έργα από 1ης Νοεμβρίου 1933 και εφεξής.

4. Τα μέχρι της ισχύος του νόμου 6276 επιπλέον εισπραχθέντα υπό του ταμείου συντάξεων εργοληπτών εν σχέσει πρὸς τα έργα οδοποιίας του Προμηθέως, συμφώνως τω νόμω 5655 και τω από 30 Δεκεμβρίου/11 Ιανουαρίου 1933 εκτελεστικῷ διατάγματι, δεν επιστρέφονται.

Αρθρ.21.

1. Η θητεία του νυν υπηρετούντος συμβουλίου λήγει την τριακοστήν πρώτην Δεκεμβρίου 1942.

2. Το υφιστάμενον παρά τω τέως ταμείω συντάξεων εργοληπτών προσωπικόν, το διατηρηθέν ως μόνιμον εν τη υπηρεσία του ταμείου συντάξεων μηχανικών και εργοληπτών δημοσίων έργων, δικαιούται όπως αναγνωρίση ως συντάξιμον τον παρά τω τέως.

Αρθρ.22.

Ο νόμος 6276, εξαιρέσει της δευτέρας περιόδου του εδαφίου ιδ' του άρθρου 4, αφορώσης το τεχνικόν επιμελητήριον της Ελλάδος, και οι αναγκαστικοί νόμοι 315 και 1229, ως και πάσα διάταξις ανικειμένη τω παρόντι, καταργούνται.

Αρθρ.23.

1. Οπου εν τω παρόντι ορίζεται η έκδοσις β. διαταγμάτων, εφαρμόζονται, μέχρι της εκδόσεως αυτών, αι διατάξεις των ήδη εκδεδομένων σχετικών διαταγμάτων, εφ' όσον δεν αντίκεινται εις τās διατάξεις του παρόντος.

2. Μέχρι της εκδόσεως των εν τω παρόντι προβλεπομένων β. διαταγμάτων, δι' των θέλουσιν εγκριθή οι κανονισμοί της εσωτερικής υπηρεσίας του ταμείου, εξακολουθούσιν εφαρμοζόμενοι οι εν ισχύϊ κανονισμοί του ταμείου, εφ' όσον και ούτοι δεν αντιβαίνουν πρὸς τās διατάξεις του παρόντος.